

اوسه، خکه چي مور پرتا باندي له تا خخه پېر لومريتوب لرو . يعني مور ستا پرتله پرتا باندي خورا مهربانه يو .

د خلکوکرنو ته زره مه خوره

بېشکه خلک چا ته د گئىي او زيان رسولو، د مرگ او ژوند يا د بىا راژوندى كولو، يا د بىنى او بدې د سزا وركولو واڭ نه لرى .

شاعروايى : څوک چي له خلکوڅخه ووبېپدە، نوپه حقیقت کي هغه په اندېبننو مىشۇ او د ژوند په خوند هغه څوک بريالي شو، چي زیور او مېرىنى وي .

"بشار" وايى : څوک چي له خلکوڅخه ووبېپدە، نوھغه په خپله موخه کي ناكام شو، په پاکىزه شىيانو هغه څوک بريالي شو، چي زیور او د شوق څښتن وي . "ابن الرومي" وايى : د کور او وطن له بېلتونه وروسته کېداي شي شېپى هم مور د دغه اشنا ځایونو ترسىيوري لاندى راټول کري، هو! بېشکه د ورخو له پاره له خېپرتيا وروسته هم د مهربانيو دكى ولولى شته . ابراهيم ابن ادھم (رحمه الله) وايى : مور داسى بشه ژوند لرو که پادشاهان پرمور خېرشي، نومور سره به پري په تورو وجنګيوري، يعني دا ژوند به راخخه واخلي .

شيخ الاسلام "ابن تيميه" (رحمه الله) وايى : زماپه زره کي ځيني وختونه داسى حال هم تېرىپوي، چي زه وايم، که جنتيان په همدغه حالت کي وي، نو بىا خوهفوی د بېرىنكلې ژوند څښتنان دي . هغه زياتوي، بېشکه چي زره، کله له داسى وختونو سره هم مخاځيرى، چي له خوبىسى او مستى نه توپونه وهى، او دا د الله تعالى د ذکراو له هغه سره د ميني له امله کېري . "ابن تيميه" (رحمه الله) کله زندان ته وردنه کراي شو او زندانچي ورپسى در بند کر، نو (رحمه الله) دا ايت ولوست : {نويه منځ کي به بى يو دیوال وي، چي له دروازې خخه دننه به بى رحمت او د باندي به بى عذاب وي}. الحيد ۱۳:۵۷

هغه چي کله په زندان کي و، نو دا بى هم ويل ، د بنمنان به مي خه زيان راورسوی؟ زما جنت او زما باغ، خو زماپه سينه کي دى، چېرتە چي خم هغه به راسره وي، مېينه مى شهادت، وطن خخه شىل مى سياحت - چکر- او بندى کېدل مى خلوت - گوبېتوب - دى .

دینپوهان وايي : چا چي الله تعالى ورک كر، نو هېش يي ونه موندل او چا
چي الله تعالى وموند، نو هېش يي نه دې ورک كري، او دا دواړه سره هېڅله
برابر نه دي، نو چا چي الله وموند په حقیقت کي يې هرڅه وموند او چا چي الله
ورک كر، نو بېشکه چي هرڅه يې ورک کړل .

رسول الله (ﷺ) وايي : دا چي زه ((سیحان الله والحمد لله ولا الله الا الله
والله اکبر)). ووایم، نو دا راته د دنیا پرمخ له هرڅه نه خواوه او غوره دي .

له پخوانيدنپوهانو څخه یوتن د شتمنو خلکو او د هفوی د مانيو،
کورونو او مالونو په اړه وايي، هفوی زموږ په شان خوري، خښي اوګوري، خو
مور سره حساب نه کېږي او له هفوی سره به حساب کېږي . شاعر وايي : د قبر
لومړۍ شپه له انسان څخه د "خورنق" ماني او د کسری خزانې هېروي . الله
(ﷺ) وايي : (لکه څرنګه مې چې په لومړۍ ورخ پیدا کري وئي هماگسي نن ماته
بېرته لوڅ لغړ راغنې) . الانعام ۹۴:۶

مؤمنان وايي : {الله او پیغمبر یې ربینتیا ویلي دي }. الاحزاب ۳۲:۲۲

منافقان وايي : {الله او پیغمبر یې چې مور سره کومه ژمنه کري وه له
چل پرته نورڅه نه وو }. الاحزاب ۳۳:۱۲

ستا ژوند ستا له فکرونو څخه جور دي، نو هغه فکرونه چي ته يې په
کار اچوي، په کي حیرکېږي او ژوند کوي، همدا فکرونه ستا پر ژوندون بنکاره
اغزه لري، که هغه د نېکمرغې په اړه وي او که د بدمرغې . یو دینپوه وايي : که
ته پېښې لوڅي يې، نو هغه چاته وګوره چې د هغه دواړه پېښې پري شوي دي، بیا
له الله پاک څخه د خپلو دواړو پېښود نعمت شکر وباسه . یو شاعروايي : یوه
وبړونکي او بدء پېښې له پېښې ده وړاندی زما زړه نه وېروي، خوکه کله پېښې
شي، نوبیا زه ورته خپله حوصله له لاسه نه ورکوم .

* * *

خلکو سره بنه کوه

د نېکمرغې یوه پراخه لار له خلکو سره بنېکنې ده، صحیح حدیث دي :
(الله ﷺ) به خپل بنده ته د قیامت په ورخ د حساب پرمهال ووایي : ای بنې
ادمه! زه وېروي شوي وم، خوتا ماته خواره رانه کړل، بنده به ورته ووایي، ته

خود تولو مخلوقاتو پالونکی بی ما به تاته څرنګه خواره درکری وای ؟ الله پاک به ورته ووايي، ايا ته پوه نه وي، چې زما فلانی بنده د فلانی بنده زوي وبرى شوي و، خو تا ورته خواره نه وو درکري، که تا هغه ته خوراک درکري وای، نو هرمورو به تا له ماسره د هغه اجرموندلی وي . اى د ادم زويه ! زه تبوي شوي وم، خوتا ماته او به رانه کري ! بنده به ورته ووايي، څرنګه به مي تاته او به درکري وای، حال دا چې ته خو د تولومخلوقاتو پالونکي بی؟ الله تعالى به ورته ووايي : ايا ته خبرشوي نه وي، چې زما فلانی بنده د فلانی بنده زوي تبوي شوي و، خو تا د څښلو له پاره څه نه وو درکري، خبرشه ! که تا هغه ته د څښلو څه درکري وای، نوتا به هغه له ما سره موندلی وای، اى د ادم زويه ! زه ناروغه شوي وم، خوتا زما پوبننته ونه کري، بنده به ورته ووايي، څرنګه به مي ستا پوبننته کري وای حال دا چې ته خو د تولومخلوقاتو پالونکي بی؟ الله تعالى به ورته ووايي، ايا ته پوه نه وي، چې زما فلانی بنده د فلانی بنده زوي ناروغ شوي و، خو تا يې پوبننته نه وه کري، خبرشه ! که تا د هغه د ناروغې پوبننته کري وای، نو هرموروبه تا زه له هغه سره موندلی وای)). د حديث په پاکي یوه باريکي شته او هغه دا چې، الله تعالى په دربيم خل وویل، تا به زه له هغه سره موندلی وای او په مخکينيو کلمو کي بی داسي وویل چې تا به هغه اجلله ما سره موندلی وي، دا خکه چې الله تعالى له هر هغه چاسره وي، چې زironه یې دردمن وي، لکه ناروغ . په بل حديث کي ويل شوي : ((په هر ژوندي لړمون لرونکي - ساکښن - کي څواب شته)). بل صحيح حديث کي رانقل شوي، چې الله تعالى د بني اسرائييلو یوه بدکاره بشخه جنت ته له دي امله دنه کري، چې هغې یو تبوي سېپي ته او به درکري وي)).

نو د هغه چا به څه حال وي، چې نورو انساناتو ته خوراک او خښاک درکري، د نوروسټونزی هوارووي او تکليفونه یې لري کوي !؟ او پېغمبر(صلی الله علیہ وسلم) په دي حديث کي ويلی، له چا سره چې له - خپلی اړتیا څخه - زياته توښه وي، تو هغه دی داسي چاته درکري، چې هغه د سفرتوبه نه لري، او له چاسره چې له خپلی اړتیا څخه زياته سپرلی وي، نو له هغه چاسره دی مرسته درکري چې سپرلی نه لري .

"حاتم طايو" وایي : زه د خپلی اوښی قيضه د دي له پاره نه خوشی کوم، چې د نورو ملګرو له اوښو څخه مخکي او به ونه خښي او که ته یوه څوانه اوښه لري، نو ملګري دي مه پريو ده، چې ترشايي پياده روان وي، اوښه دي چو کره بیا دي ملګري پري سپورکريه، که تاسو دواړه یې ورلاي شوي، نو پېره

بنه او که نه، نو بیا ورسره په وارسپریوره . بیا بل خای کی په خپلو څوبنکلوشعرونوکی خپل خادم ته وايی، چې ولار شي او مېلمه ورته پیداکړي، خراغ روښانه کړه، چې شپه دبره يخه ده، اوکه کوم مېلمه راغي نوپه هغه مهال کي ته آزاد دي، بل خای کي خپلې مېرمنې ته وايی، چې خواره دی تیارکړل، نوبیا ورته یو خورونکی هم پیدا کړه، ټکه چې زه يې یواحی نه خورم . خپلې بنځی ته وايی، اى "ماویه" ! مال خو خي او راخي، څه چې پاتني کېږي هغه بشي خبری اوښنه یادونه دي، نو اى "ماویه" ! مال به یوه څوان ته په هغه وخت کي څه ګته ورسوي، چې ټکه يې ساه ستونی ته راشي اوسينه پري تنګه شي . بل خای کي وايی : زموږ شتنۍ موږ ته پرخپلوانوکوم ویار نه دی زیات کړي اونه نېستي زموږ هد - هدوکې - ته زیان رسولي دی .

"عروه بن حزام" وايی : ايا ته پرما له دی امله ملندي وهی، چې ته چاغ شوی يې او زما پر مخ د حق ګونجي ګوري، نوحق خو له ستونزوسره وي، زه می د خپل جسم خواره پرنوروجسمونو وېشم او زه يخې او به څېنم .

"عبدالله ابن المبارك" (رحمه الله) یو یهودی ګاوندی درلود، نو هغه به له خپل اولاد څخه مخکي هغه یهودي ته خوراک او جامه ورکوله، چا یهودي ته وویل، دا کوردي راوپلوره، هغه ورته وویل، کور می په دوه زره دیناره دی، زر دیناره یې قيمت او زر یې د "ابن المبارك" ګاوندېتوب دی، نو "ابن المبارك" له دی خبری خبرشو دعاء یې وکړه، چې اى الله ته یې مسلمان کړي، همامګه و، چې مسلمان شو . همدا "ابن المبارك" یوکال له کاروان سره د حج په نيت روان شو، په لاره کي یو هغه بندې وليده، چې یو مړکارغه یې له دېران څخه راواخیست، این المبارك په هغې پسی خپل خادم ولیوړه، بیا یې له هغه بندې څخه پوبنته وکړه چې دا ولی؟ بندې ورته وویل، له درپیو ورڅو راهیسي یواحی له همدګه کارغه پرته چې اچول کېږي موږ هېڅ نه لرو، د "ابن المبارك" سترګي له اوښکوڅخه یکي شوی، امر یې وکړه چې نول بار کاروان دی په همدي قريه کي ووپشل شي، په خپله بېرته ستون شو اوپه هغه کال له حج څخه پاتني شو، نوخوب یې وليد، چې یو کس ورته وايی، حج دی قبول، د صفا او مروده ترمنځ تک راتګ دی مثل شوی او ګناه دی وبختل شوه .

الله (ﷺ) وايی: { مؤمنان پرخپلو څانو نو سخته تېروي، خو نورو ته ورکړه کوي، که څه هم په خپله ورته اړ وي } . الحشر ۹:۵۹

یوشاعروایی : زه که له خپل دوست خخه د خمکی اواسمان په اندازه لري يم، خو بيا هم ورسره مرسته کوم، ستونزي بي لري کوم، د هغه بلني او غبر ته په هو سره خواب وایم اوکله چي هغه یوه بشکلي جامه واگوندي، نوزه دا نه وايم چي کاشکي ما ورخخه بنه جامه نرلاي . د الله له پاره ! دا خومره بنه خويونه او خومره لوري الهي وركري دي ! هيٺوك دی هم د نېک کار په کولو نه پښېمانه کيوري، ان که دا نېک کار پېړلر هم وي، پښکه پښېمانی د بد کارپه کولو کي وي، ان که هغه لوه هم وي . یوشاعروایی : که هرڅومره وخت تبره شي، نو د خير کار پاتي کېدونکي دی، او شره هغه بدترینه توښه ده، چي تاساتلي وي .

په بدہ خبره خفه نه شي ځکه چي کينه پخوانۍ ستونزه ده

شاعروایی : ته په تولوښېګنو کي زيار وياسه، او د کينه کبن نيوکي ته پاملرنه مه کوه، پوه شه چي ژوند د قبول شوي اطاعت موسم دی او له مرک نه وروسته کينه پاي ته رسپري .

په اوسنیو دینپوهانو کي یو تن وايی : هفوخلکو ته چي له نيوکي سره وران دي، په کاردي چي د بېخایه او ظلامنه نيوکي په مقابل کي پرڅيلو مغزو باندي څه اندازه یخې او به واقوي . اوڅينو نورو ويلی دي، کينه دي خيريوسي، خومره با انصافه ده، له تولونه مخکي بي پر خپل خاوند پېل وکر او هغه بي ووژه، بنه یادونه د حوان دوهم ژوند دي، اړتیابي هغه و چي له لاسه بي ووته او نور ژوند بي هسي کارونه او بوطختيابي دي . علي (رضي الله عنه) وايی : د انسان اجل یو خوندي باغ ته ورته دي . یو پوه وايی : دارن انسان څوڅله مركبوي، خو زیور انسان یوڅل مركبوي، اوکله چي الله تعالى پرڅيلو بندکانو د سختيو په وخت کي د خير اراده وکري، نو پر هغوى د داډ او هوسايني پرکالي دېړه کري، لکه پر "طلحه" (رضي الله عنه) باندي چي داحد په غزا کي الله تعالى خوب راوست، ان تر دي چي څوڅله بېي توره له لاسه پرپوته، چي دا کار د پوره داډ څرګندونکي دي، پر دي سربېره پر هفوکسانو هم چي په دين کي نوي لوبي جوروسي د خوب یوه نری څې راحي، لکه " شبب بن یزيد " چي پرڅيله فچره ناست و، د خوب نری غوته پری راغله او هغه یو زیور انسان و، د هغه مبرمنه "غزاله " هم یوه زیوره بشخه وه، چي د "حجاج" په څېرانسان یي هم شاتک ته اړویست، یو شاعریه دي اړه وايی : زماپه مخ کي زمری یي، خود جنک په پکر کي هغه کمزوري فيلمرغ ته ورته یي، چي د شبېلی و هوونکي له شبېلی خخه

هم تېنتى، كە پە رېبىنتيا تورىيالى وي، نۇد جىڭ پە ورخ بە د "غزالە" مقالىي تە راوتلای وي، كە نە نوستا زىرى د مرغى د دوه وزرونۇ پە منع كى و . الله (ﷺ) وايى : (اى پېغىمېرە دوى تە ووايە تاسو زمۇر پە ارىھ لە دوه بېنگۈنۈچە د يوي لە تىلاسە كولۇپىرته بلىخە تە سترگى نە غۇرى، او ستابسو پە ارىھ زمۇرە ھىلە دادە، چى الله بە تاسولە خېلە اىرخە پە عذاب اختە كىرى او يابە تاسو زمۇر پە لاسۇنۇ ورېرىوي، نۇ اوس تاسو سترگى پە لار اوسى مۇرەم در سرە سترگى پە لار يو). التۆبە ۵۲:۹

الله (ﷺ) وايى : (دا دەھىخ ساھ كىن پە توان كى نە دە، چى د الله لە پېپكىرى پىرتە مەشى، نۇد الله لە خوا بە پىرتاكلى وخت بە وي) آل عمران ۱۴۵:۳

شاعر وايى : زە خېل نفس تە پە داسىي حال كى چى لە اندېنېنۇ او وېرى سرە مخ وي د تسل لە پارە وايم، تە بايد د جىڭ لە اتلاتۇخخە ونە وېرىپىرى، كە تە لە خېل تاكلى نېتى وروستە د يوي ورخى نور ژوند غوبىنتە هەم وکرى، نۇ ستا دا غوبىنتە بە ونە مەنل شى، بىبا نۇ تە د مرگ پە خاي كى كىلە صىبر وگە، حكە چى د تىلپاتى ژوند لاس تە راۋىنە ناشۇنى دە، اود ژۇندى پاتى كېدو جامە خود عزت جامە نە دە، چى لە دارن او ذىليل انسان خە بە وويسىتل شى . پىر الله پاڭ قىسىم ! ھەمداسى دە كەلە چى د دوى نېتە راشى نە بە يوه شېبە وروستە شى او نە مخكى .

علي (رضى الله عنہ) وايى : زە لە خېلودوھ ورخو خە پە كومە يوه كى لە مرگ خە وتنېتىم، هەغە ورخ چى زما د مرگ لە پارە نە د تاكلى شوی او كە ھاغە چى زما د مرگ لە پارە تاكلى شوی دە ؟ هەغە ورخ چى زما د مرگ لە پارە نە وي تاكلى شوی لە هەغى خە خونە وېرىپىرم، او كومە چى زما د مرگ لە پارە تاكلى شوی وي، نولە هەغى خە خۇزە نىش خلاصبىلائى . ابوبكر(رضى الله عنہ) وايى : مرگ وغوارى، تاسو تە بە ژوند درپە بىرخە شى .

لۇدە دەمە

مه خفه كېرە ! حكە الله پاڭ لە تانە دفاع كوي، پېبىنتى بى درتە بخېنە غوارى او مسلمانان دى لە ھە لمانە خە وروستە پە خېلودعاكتۇكى يادوي،

محمد (ﷺ) دی شفاعت کوي، قرآنکريم درسره بنه ژمنه کوي او له دی هم پورته د
رحم کونکي رب رحمت درسره مل دی .

مه خفه کېرە ! خكه چي د الله تعالى په وراندي د يوي نېکي بدله له لس
چنده نیولی تر اووه سوه چنده، بلکي کله له دی خخه هم بېرە وي او د بدی سزا
په دی شرط چي الله تعالى يې درته بخښه ونه کري، د هماغي يوي بدی په اندازه
وي، نو د الله تعالى فضل او کرم خومره زيات دی، چي سارى نه لري او سخا يې
خومره بېرە ده چي د بل چا سخا ورتە نشي رسېدلاي !!

مه خفه کېرە ! ته خو د توحيد له لارويانو، د دين او قبلي له څښتنانو
څخه يې، له تاسره خو د الله تعالى او د هغه د پیغمبر د میني بنست شته، ته خوپه
ګناه پېنېمانۍږي، په نېکي خوشحالۍږي او له تاسره خيرشته، خو ته پري نه
پوهېږي .

مه خفه کېرە ! خكه چي ته په ستونزو او خوبنيو، نېستي او هستي،
سختيو او اساتيو کي په خيريت کي يې، رسول الله (ﷺ) مباركه ويناده : د مسلمان
کار ته حيرانتيا ده ! بېشكه چي په تول کارکي يې خيردي، او دا ځانګړتيا له
مسلمان پرته بل چاته نشتله، که خوبني ورپه برخه شي شکر وباسي، نو دا هم
ورته خيردي او که څه سختي پري راشي، نو صبرکوي دا يې هم په ګټه ده)).

صبرد برياليتوب اونېکمرغى راز دی

(صبر وکره ستا د صبر بدله یواخي الله پوري ترلى ده). النحل ۱۶:۱۲۷

(صبرېنکلى خوي دی اوڅه چي تاسو واياست د هفو په اړه یواخي له یوه الله نه
مرسته غوبېنټل کېدای شي). یوسف ۱۲:۱۸

(صبر وکرهې بنکلى صبر!). المعارض ۵:۷۰ (غميزې چي در رسېروي، صبر پري
کوه). لقمان ۳۱:۱۷

(سلامتي دي وي پرتاسو، خكه چي تاسو په دنياکي صبرکري و). الرعد ۱۳:۲۴

(په طاعت کي تینګ اوسي اوله نفسي خواهشاتونفس وساتي اوپه خپلوجوماتونوکي د لمانځه له پاره انتظاروباسني). آل عمران ۳: ۲۰۰ (تفسیرابن کثیر)

عمر(رضي الله عنه) وايي : د صبر په برکت مور بنه ژوند حاصل کړ .
اهل سنت د غمیزو په وخت کي له دربو کمالونوڅخه کاراخلي، صبر، دعاء او
خلاصون ته ستګي غږول .

شاعروايي : مور یو بل ته د جنګ په د ګر کي درنده مرګ ژوبله
واړوله، خو مور د هغوي پرتله په مرګ باندي دېر صبر کوونکي وو .

صحيح حدیث دی : ((په هغه وينا باندي به له الله تعالى څخه هېڅوک
دېر صبر کوونکي نه وي، لکه مشرکان بي چې وايي او دا ګومان کوي، چې الله
پاک زوی او مېرمن لري، په داسي حال کي چې الله تعالى هغوي ته روغنا او
روزې ورکوي)) .

محمد (ﷺ) وايي : ((الله دی پر موسى و رحمنیو، هغه له دی څخه هم په
دېرو ستونزواخته شوی و، خو صبر بی وکړي)). یعنی رسول الله (ﷺ) وايي چې
زما څخه هم دېره سخته پری تبره شوې ووه . بل حدیث دی : ((څوک چې د صبر
کولوکوبښېن کوي الله تعالى به هغه ته صبروريه برخه کري)) .

شاعر وايي : ته درنښت ته دېر په قراره روان بې، حال دا چې مندي
وهوونکي له دېرو ستونزوګاللوو روسته ورور سېدل او هغوي په دی لار کي یو
له بل سره سیالي وکړه، دېر بې مانیجېن هم شول، خو درنښت ته هغه څوک ورپه
غاره شول، چا چې ژمنه پوره او صبری وکړ . ته درنښت داسي مه ګنې چې
کواکي هغه خورماده او ته به بې و خوری، بلکې ته به ورته تر هغې پوری ونه
رسپېري، ترڅو ته په دی لار کي ترڅه ونه څښي . لوړی پوری په تشوشیالونو او
خوبونولاس ته نه راخې، بلکې بشپړ هود او پرېکړي ته اړتیا لري .

د خلکوپه بدو مه خفه کېرده، وګوره چي له خپل خالق سره څه کوي

امام احمد په "كتاب الزهد" کي قدسي حديث روایت کوي : الله تعالى وايي : حيرانتياده تا لره اى بنې ادمه ! ته مایپیدا کري يي، خو له ما پرته د بل چا عبادت کوي، روزي زه درکوم، خوشکرله بل چاځخه کوي، زه د پېرزوينو له لاري تا ته خپل خان دروراندي کوم، په داسې حال کي چي هېڅ اړتیا هم درته نه لرم، په ګناهونو راسره دېښمني کوي حال دا چي ته ما ته اړي يي، زما له خوا تاته خير درېښکته کېري، خوستا له خوا ماته شر راپورته کېري))).

دينپوهانو د عيسى (عليه السلام) د ژوند لارې په اړه یادونه کړي، چي د پېشو ناروغاتو درملنه يي وکړه او پېر رانده يي بینا کړل، خو وروسته بیاهمدغو خلکو ورسره دېښمني پیل کړه .

د روزي کمبېت ته مه خفه کېرده

بېشکه روزي ورکوونکي خوهغه یو ذات دی، له هغه سره د ټول مخلوق روزي شته او د رزق ابدي ذمه واري يي کري ده، الله (ﷺ) وايي : (په اسمان کي ستاسو روزي او هغه څه دي چي له تاسو سره يي ژمنه شوي ده). الذاريات ۲۲:۵۱

چي روزي ورکوونکي الله دی، نو د څه له پاره انسانان غوره ملي کوي، ولی د روزي له پاره د بشر نفس سپکېرې، په خمکه کي چي څومره ساکښ دی د هفوی د ټولو د روزي ذمه پرالله (ﷺ) ده . الله (ﷺ) وايي : (د کوم رحمت دروازه چي پرڅلکو پرانیزې، بیا یي بندونکي نشته او که هغه یي وترله، نو له هغه پرته یي بل پرانیستونکي نشته). الفاطر ۳۵:۲

مه خفه کېرە! داسی لارى چاري شته چى دغىھپلى كراوونە
اسانوي

خىنى هغە لارى پە لاندى دول دى : ١ : د الله تعالى له لوري اجر او
ثواب تە سترگى غرۇل . الله (ﷺ) وايىي : (بېشىكە خبرە دادە، چى صېركۈنۈتە
بە بى حسابە اجر ورکول كېرىي) الزمر ٣٩ : ١٠

٢ : د نورو غمەپلۇ لىدەنە ! خنساء(رضي الله عنها) پە خېل شعرىكى د
خېل ورور" صخر" پە مرگ داسى فرياد كوي، كە زما شا اوخوا نورو
دېرىوخلۇ پەرخېلۇ ورونو نە ئىزلى، نو مابە خېل خان وژلى وي، تە خېل بىنى او
كىن اىرخ تە وگورە! ايا پە غمىزىو كى لە اختە كسانو پرتە نورخۇك گوري؟ لەكە
عربان چى وايىي : پە هەنارو كى د سعد خامن شتە .

٣ : پېپىشە شوئى غمىزى لە نورو څخە اسانە ده. ٤ : دا مصىبىت د بىندە لە
دین سره تېراو نە لرى، بلکى دا يوه دنیوئى ستۇنژە ده .

٥ : كله ناكله د ستۇنزو پرمەال الله تعالى تە د خان سپارلو عبادت، د
خوبىنيو پە وخت كى د خان سپاربىنتى لە عبادت څخە غورە وي .

٦ : پە دى اىرە كوم خانگىرى چل ول نشتە .

يوشاعروايىي : تە د غمىزى لە منخە وىلۇ لە پارە لە چل ول څخە كارمە
اخله، ڭكە پە دى ځای كى چل همدا دى چى چل ول پەربىندۇل شي .

٧ : بېشىكە چى د هركار واك اوپاكل، الله (ﷺ) پورى خانگىرى دى .

(بنايىي تاسو يوشى بد گىنى او هغە تاسو لە پارە غورە وي) البقره ٢: ٢١٦

د بل چاشخصىت تە مە ويلى كېرە

الله (ﷺ) وايىي : (د هرچا لە پارە يو لوري دى چى هغە لورتە مخ
اپوي، نوتاسو دېپىگىنۇ پە لور يو لە بل څخە مخكى وختلى) البقره ٢: ١٤٨

(الله هغه ذات دی، چي تاسو یې د حمکي خلیفه گان تاکلی یاست او په تاسوکي یې ھینې پر ھینونورو باندي په درجوکي لور کري دي). الانعام: ۱۶۵)

(ھري ڈلي خپله گودروپېژنده). البقره: ۶۰

خلکوته بپلا بپلى الهي ورکري، توanonه او مهارتونه ورکړل شوي دي، د پېغمبر(ﷺ) له لور تدبیرخه یو دا و، چي خپل ملګري یې دخپلو توanonو او ذهنی شتمنيو په کچه گومارلي وو، علی(رضي الله عنه) یې د قضاء له پاره، معاذ (رضي الله عنه) یې دعلم له پاره، ابئ بن كعب (رضي الله عنه) یې د فرآنکريم له پاره، زيد (رضي الله عنه) یې د ميراث پوهاوي، خالدبن ولید(رضي الله عنه) یې د جهاد له پاره، حسان بن ثابت (رضي الله عنه) یې د شعر ويلو له پاره او قيس بن ثابت (رضي الله عنه) یې د خطابت - تقریر - له پاره تاکلی وو .

شاعر وابي : د توري په ھاي کي نېکي پر لويوالي دومره بدہ اغېزه لري، لکه د پېرزو په ھاي کي چي څوک توره کاروی .

د خلکو په شخصيت کي خپل شخصيت ويلی کول اودھفوی ھانګرتياوی ھان ته اغوست دا په حقیقت کي وزنه او د ھان تباھي ده . د الله تعالى د قدرت له نینو څخه یوه دا ده، چي خلک یې په بېلاپلو خویونو، ذهنی شتمنيو، رېبو او رنگونوسره پیداکري دي، لکه ابوبکر(رضي الله عنه) پخپل نرمښت او رحمت يول اسلامي امت ته ګټه رسولی ده، عمر(رضي الله عنه) په خپل ګلک خوی او سخت دریغ د اسلام او مسلمانانو مرسته وکړه، نو سناخوښي په هغې ھانګرتيا اواغېز کي چي ته یې لري ستا له پاره الهي تحفه ده، تاته په کار دي چي دغې پانګي ته وده ورکري، نورو ته یې ورائندۍ کري او ګټه پري ورسوی . الله (ﷺ) وابي : (الله پر هر نفس د هغه له توان څخه پورته بارنه پوري ۲۸۶: ۲۵).

په ربښتيا چي روند تقليد - د بل چا پېښي - اود نورو په شخصيتونو کي خان ويلی کول د هغې الهي ورکري ژوندي خښونه، هود وزنه او دانسان د ھانګرتياوو له منځه ورل دي، چي ده ګه د پیداښت اساسی لامل دي .

پر بندە باندى د خانتە ناستى بىي اغبزى

لە گوبىنە كېدو چخە زما موخە هۇغە خانتە ناستە دە، چى لە شر او بېخايە ناستو خخە خان ژغورنە وي او خانتە ناستە لە هۇغوكارونو خخە دە، چى فكى پرائىزى او خىغان لە منخە وىرى. ابن تيمىيە (رحمە الله) وايى : بندە تە پە كار دى، چى كله كله خان لە خلۇ چخە خىڭ تە كرىي، چى دخىل رب عبادت، ذكر، د پاڭ قرآن تلاوت، لە خېل نفس سره حساب، دعاء، بخېنە غوبىتلى، لە شرخە خان ساتتە او داسى نور عبادتۇنە پە بىنه شان سرتە ورسوي.

ابن الجوزي (رحمە الله) پە خېل كتاب "صيدالخطاط" كى پە دى اىرە درى فصلە - چىركىي - جوركىي، لنديز بى داسى دى، مالە خانتە ناستى پرته نور داسى چە نە اورېلى او نە مى ليدىلى، چى هۇغە دى انسان تە هوسيانى، عزت او درنبىت ورپە بىرخە كوي. لە شر او بىدیو چخە بى ژغوري، وخت، مرتبە او عمر يى خوندى ساتى، لە كىنه كېنۇ، بېكارو او تېبلانو چخە بى لرى ساتى، د آخرت فكى تە بى ھەھۋىي، د الله عزوجل ديدار تە بى چەمتو كوي او د الله تعالى د عبادت بىنه وخت ورته برابروي . هەمانكە د دى لار ورته پرائىزى، چى پە گىترو شيانو كى فكى وکرىي، د علم - پوهى- لە خازانو چخە كىتە پورتە كرىي، لە شرعى د لايلو چخە بىنه نچۈرۈنە او كۆچ راواباسى او د گوبىنە ناستى پە اىرە دى تە ورته نورى ھرگىندۇنى، چى پە لەن دول سره وشوى، ماپە تېرفصل كى ووپىل : گوبىنە ناستە يو داسى عزت او درنبىت دى، چى لە الله تعالى پرته بل ھۇك پرى نە پوهىريي، د بېلگى پە دول پە خلوت - خانتە ناستە - كى د فكى د مېۋى تىلاسە كول، د عقل پانگى تە ودە ورکول، د زىرە هوسيانى، د ناموس ساتتە او د الله (ع) لە خوا پە كى پورە ثواب شتە، لە بىدیو چخە خان ساتتە، د الله تعالى پە عبادت كى وخت تېرونە، د رحيم ذات يادونە، لە بى ھدفە كارونو او بوختىا و خخە خان ژغورنە، لە فتنو چخە خىڭ تە كېنە، لە دېنمن سره لە خېردا تە كىنه كېنە خخە خان ساتتە، لە وزگار خېل چخە خىڭ تە كېنە، ملامتوونكى تە عذر ويراندى كول، لە شخىرۇ او لانجو چخە خان ارخ تە كول او د احمق- پوخ ناپوه - پە خبرو او كېنۇ باندى بىنه صېركول پە كى نغېستى دى .

پە گوبىنە ناستە كى د تولو عىيۇنۇ لە پارە يوه بىنه پىرده شتە، لەكە د ژىبى غلط حركتونە، د ذەنىي تېروتنى، د نفس كم عقلى او سىستى خوندى ساتى، نو گوبىنە ناستە د تولو بىنوكىنۇ، غورە كارونو او بىنۇ خويۇنۇ لە پارە غورە پوبىن دى، پە خانگىرى توگە لە كتاب سره گوبىنە ناستە خۇمرە بىنه كاردى، چى عمر پىرى بىنه تېرىپىرىي، د مرگ نېتى تە پرى بىنه تىيارى كېرىي، عبادت پە كى بىنه

ترسره کيږي، په گوبنه ناسته کي انسان ته د الله تعالى په قدرتونوکي د بنه فکر او له الله (ﷺ) خڅه د وبری له پاره بنه وخت شته، همدارنګه په گوبنه ناسته کي د شيانو د اصلی ارزښت پېژندنه، د شيانو باريکي ته خيرکدل او په موخو کي ژور فکر ترلاسه کول او عقل پري بنه وده مومي . روح په ځانته حال کي دېرخوښ وي، زړه په کي دېره لویه خوبني کوي اوذهن په کي د دېرګتو خزانه شي . سربېره پردي گوبنېتوب له ريا- خان بشوندي - خڅه پاک وي، خکه چې په دغه حالت کي له الله (ﷺ) پرته نه تا بل څوک ويني اونه دي خبره اوري، یواخني او پدونکي اوليدونکي ذات دی، چې تا ګوري . د نيری ستريپوهان، نوميالي او ګټه رسونکي خلک، خليدونکي خبری، سرداران، د خپل وخت سنتي، نابغه کان، د تاريخ مخکنban، د زمانی ستريگي، د مجلسونو ستوري، هفوی تولوڅلي خانګرتیاوي د همدغه گوبنې ناستي له برکته ترلاسه کري دي، هفوی تولو د خپل عقل او پوهې نیالګي د گوبنې ناستي له اوبوڅخه خروبه کري دي، ترڅو هغه پر څلويښو درېبوي اوپه پاي کي د هفوی د لوبي ونه راشنه شوه او وروسته بي د الله تعالى په امر د هر وخت له پاره ګټورخواړه ورکړل .

" على بن الجرجاني " په شعرکي وايي :

هفوی ماته وايي چې ته د بد خوی او سخت چلنډ څښتن يې، داسي نه ده خو دوى داسي کس ليډلي، چې هغه د ڈلت له ځایه خان ګوبنې کري دي کله چې وویل شي دا اوپه دي، زه ورته وايم ماته بشکاري، خو د یو ازاد انسان نفس کله کله تنده هم زغمي، ما به د علم حق نه وي پرڅای کري که زه د دنیا يې طمعي د ليدو په حال کي خپل علم د دنیا د لاسته راوېنې له پاره پوری وګړوم، ایا زه به د پوهې د لاسته راوېنې په وخت کي ستونزی ګالم، بیا به د دې په مېوہ کي هم ڈلت منم؟ په دې صورت کي خوبه بیا د ناپوهی لار غوره کول دېردهوبنیاري کار وي، که د علم خاوندان علم خوندي وساتي، نوع علم به هفوی وساتي، که هفوی په خپل زironو کي د علم درناؤي وکري، نوع علم به لورشي، خوهفوی د خپل علم سپکاوی وکري، له دې امله هفوی په خپله سپک شول، او هفوی د علم مخ په بېخایه طمعو ناپاک کرڅکه خوهغه بدرنګه شو .

" احمدابن خليل حنبلی " په شعر کي وايي : که څوک عزت غواړي او له اوپودي انډېښني څخه خان ژغوري، نو خان دي په عاموځاكوکي وشمېري اوپه ټپو شي دي خوبن اوسي ده ګه انسان ژوندې څنګه بنه شي، چې هغه په سخت ژوندکي پروت وي له یو اړخه د فربېکار فربېب او له بلې خوا د کمعقله انسان چل

ول د کينه کېن پىتە دېنىمى اود بخیل سختى، افسوس دى د خلکو لە دغۇ
بېلاپلۇلارو پېئىدلۇ خە.

"قاضى علی بن عبدالعزيز جرجانى" پە شعركى وايى : ترەھفى چى زە
لە كوراوكتاب سره ملگرى نە وە ما د ژوند مزە نە وە ھۈكلى لە علم خە پىرتە
بىل ھېڭ شى دېرەزتەن نىشتە نۇزە ھەم لە علم پىرتە بىل دوست نە لەتوم، بېشکە
سېكاكاۋى لە خلکو سره پە ناستە ولارە كى دى نو تە هفوى پېرىپەدە اوە مشرى
ژوند وکرە . بىل شاعر وايى : زە لە خېل يوازىتوب سره بىلد او اشنا شوى يم
او خېل كورمى تىنگ كرى، نولە دى املە مى راحت راسەرە پايىنت
پېداكەراخوبىنى مى ودە وکرە، لە خلکو سره مى تىڭ رانگ بند كرى، نو بى پروا
يم چى ايا لېنكر روان شوکە سرلىنكرسېپورشۇ ؟

ستەحدىت پوه حمدى (رحمە الله) وايى : لە خلکو سره لىدە كاتە پىرتە
لە دى، چى قىل و قال دېرسى نورە ھېڭ كىتە نە لرى . د علم لە زىدە كىرى اويا د
خلکوپە منخ كى لە اصلاح پىرتە لە خلکو سره لىدە كاتە كم كرە .

"ابن فارس" وايى : هفوى ووپل ھرنگە يى ؟ ما ووپل خىريت دى
ھىنى ارتىاپى تىسرە كېرىي او ھىنى نورى پاتى كېرىي . كله چى د زىرە اندېپىنى
دېرى شى مور وایو لە ستۇنزو خە د خلاصون ورخ راروانە دە زما د شېپى د
ناستى ملگرى پېشىدە اوە نفس اشنا مى كتابونە او مىنە مى خراج دى .

سختو ستۇنزو تە مە خفه كېرە !

بېشکە چى سختى زىرە لا قوي كوي، گناھ لە منخە وېرى، ناروا وېيار او
كىر لە بېخە وباسى، غفلت وېلى كوي، د الله تعالى ياد تازە كوي، د مخلوق
مهربانى خان خواتە را كاپارى، د نېڭو خلکو د دعاء چارە دە او د الله تعالى لوپىوالى
تە سر تىتىل دى، واحد او قەھار رب تە خان تسلیمۇل دى، د نفس رىتە دە، مخكى
لە مخكى وپروونكى دى، د الله تعالى د ذکر را ژۇندي كول دى، پە زغۇم سرە د
كمزورى بىنۇدل او لە الله تعالى خە د بىلى غوبىتتە دە، الله تە د ورتىڭ لە پارە
چەمتووالى او دنیا تە د ورماتېدۇ لە خوبىنى او داد خە پە كى وېرە دە، كېپدلى تە
چى كومە مهربانى پىتە دە هەغە بېرە غەتە دە، پېركومە گناھ باندى چى پېرە دچول
شوي هەغە خورا لويە او كومە تېروتنە چى پرى بخېنل شوی هەغە بېرە سترە دە .

دینپوھانو ویلی دی خومره چي يو کس له بېکارو خلکو څخه گوبنې وي، هماغه یي درنښت دی، په دی اړوند ته د خطابي کتاب "العزلة" ته سر ورښکاره کړه .

لنډه دمه

مه خفه کپرده ! څکه چي خفغان تاپه عبادت کي کمزوري کوي، له جهاد څخه دی ايساروي، ناکامي او کمزوري در په برخه کوي، بدګومانۍ ته دی رابولي او په بدفالۍ کي دی اخته کوي . مه خفه کپرده ! څکه چي غم او تشويش د نفسي ناروغيو بنسټ، د عصبي دردونو سرچېنه او د تباھي وسوسو، او او تربدو ماده ده . مه خفه کپرده ! څکه چي له تاسره قرآن، ذکر، دعاء، لمونځ، خبرات، بېښکنه او نور گټور کارونه شته . مه خفه کپرده ! د وزګارتیا له لاري خفغان ته ځان مه سپاره، بلکي لمونځ وکړه، سبحان الله وواي، لوستل، ليکل او کار کوه، مېلمنو ته هرکلی واي، خلکو ته ګوره او فکرکوه .

الله (﴿) وايي : (اذْعُنِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ : لَهُ مَا خَحَهُ وَغَوَّرَهُ، زَهْ بَهْ سَتَاسُو غَوِّيْنَتَهُ وَمَنْ). الغافر ٤٠:٤٠

(پت خپل رب ته زاري وکړي، بېشكه هغه له کربني څخه تېري کوونکي نه خوبنوي). الاعراف ٧:٥٥

(نو له الله څخه خوبننته وکړي، په داسي حال کي چي تاسو ددين له پاره مخلسان اوسي). الغافر ٤٠:١٤

(ېغمیره وواي، الله یادوئ یا یې د (الرحمن) نوم یاد کړي، هرنوم یې چي تاسو اخلي هماغه سم دی، څکه چي هغه دېنکلونونومونو څښتن دی). الاسراء ١٧:١١٠

مه خفه کپرده او دنېکمرغى په اړه لاندي قواعد ولوله

۱: که ته د خپلې ننۍ ورخې په چوکات کي ژوند ونه کړي، نوستا ذهن او کارونه به درڅخه ګد ود شي، غمونه او اندېښني به دی درې شي او دا د رسول

الله (ﷺ) ويناده : كله چي گهیخ شو، مابنام ته انتظارمه کوه اوکله چي درباندي
مابنام شي، نوبیا د سهارپه طمعه مه اوسي !

۲: له تولوستونزو او غمونو سره تپر وخت هېركىرە، ھكە چي پە
تپرو شوو اوپاي ته رسېدلۇ شيانو باندى غوركول يو دول كمعقلى او لېونتوب دى
.

۳: پر راتلونكى وخت باندى خان مه بوختو، ھكە چي راتلونكى وخت
د غىبىي نىرى يوه بىرخە دە، ترهقى چي پە خېلە راغلى نە وي خېل فكىپرى مه
بوختو .

۴: د چا پر نيوكه مه خصە كېرە، تىنك اوسي اوپە دى پوه شە، چي
نيوكە ستا لە ارزىنت سره يو برابرە .

۵: پر الله تعالى باندى ايمان او نېڭ كارونە كول، همدا نېكمرغى
اوپاك ژوند دى .

۶: خوک چي داد، ارامى او هوساينه غوارىي، نوھرومرو دى الله پاك
يادوي .

۷: بندە باید پە دى پوه شي، چي هرڅه پە الهى پېپکرو او وېش
پوري تماو لري .

۸: د هېڅ چا مننى ته سترگى مه غروه .

۹: خېل نفس دى ته چمتوكىرە، چي لە پېښوڅخه نوري بدې پېښى ھم
پېښىرىي .

۱۰: كېدای شي پە هغه څه کي دى خبر وي، چي درېپېش شول .

۱۱: د مسلمان لە پاره پە هرە الهى پېپکرە کي خير وي .

۱۲: د الله (ﷺ) پە پېرزوينوکى غور وکرە او بىيا د الله تعالى شكر
پرخائى كرە .

۱۳: ته پە خېلوموجوده شيانوکى لە بېرۇ نورو خلکوڅخه لور يى .

- ٤ : له يوه ساعت نه بل ساعت ته اسانی وي .
- ٥ : په ازمېښت کي دعاء پرته وي .
- ٦ : کړاونه د سترګو مړهم او د زیره قوت دی .
- ٧ : له هري سختی سره اسانی یوځای وي .
- ٨ : بى ارزښتنه شیان پايد پر تازورور نه شي .
- ٩ : ستارب د پراخې بخښنی خاوند دی .
- ١٠ : مه په قهرپرده، مه په قهرپرده، مه په قهرپرده !!!
- ١١ : ډودی، او به او سیوری، همدا ژوندون دی او له دی پرته د نورو
غم مه کوه .
- ١٢ : (په اسمان کي ستاسو روزي او هغه څه شته، چي له تاسوسره يي
ژمنه کېويي). الذاريات ٥١:٢٢
- ١٣ : هغه څه چي لپرده وپرده ورڅخه کېري، نه پېښېږي .
- ١٤ : د نورو غمچېلو په لیدو کي تاته بنه لارښوونه ده .
- ١٥ : الله تعالى چي کله له کوم قوم څخه خوبن شي، نو په ستونزو کي
يي اخته کري .
- ١٦ : د ستونزو د ختمولو مسنونه دعاکاتي بار بار وايه.
- ١٧ : ته باید سخت ګټور کار وکړي او بېکاري پېړیده .
- ١٨ : د دروغو او azi پېړیده او پریندورو باندي باورمه کوه .
- ١٩ : کينه او دغچ اخيستني هيله، د دېمن پرتله پېرستا روغتیا ته
زیان رسوي .

٣٠: هره غمیزه چي درېپېنېرىي هغه سنا د گناهونو د رېزپداو بخښى
لامل گرخي .

ولي خفه کېرى ته خوشپرو شيان گۈولە درمل لري ؟

د "الفرج بعد الشدة" كتاب ليکوال ذكر كري، يوتىن چي په حكمت پوه و
كربده، نوخۇملۇرى يى د تىسىلى له پاره ورغىل، هفوئى ته بىي ووپىل : ما د خان لە
پاره لە شېپروشىياتو خە يودرمىل جور كرى، هفوئى ورخخە وپوبىنتىل، دا شېپر
شيان خە شى دى ؟ هغه ورتە ووپىل :

لومرى : پرالله (ﷺ) پوره باورلىل . دويم : زمايقىن دى، چى خە پە
برخلىك كى ليكىل شوي وي هغە بە پېپېرىي . درېپىم : صىرلە هفو غورو وسايلو
خە دى، چى پخوانىو خلکوكارولى دى . خلورم : كە صىر ونە كرم، نوخە بە
وکرم؟ پىنخم : كېدای شي چى زە لە اوسمىي حالت خە پە لا بدترحالات اخته شم .
شېپىم : لە يوه ساعته تر بلە اسانى راھى، نوکە تاتە خە زىيان در ورسىپ، يَا
وڭىل شوي، يَا دى سېكاكاوى وشۇ او يَا درسەرە تېرى وشۇ، نوھېخ خفه نە شي .

"ابن تيميه" (رحمه الله) وايى : مسلمان نە د غچ غوبىنتە كوي، نە بل ملامتوى
او نە لە بل سەرە جىگەرە كوي .

مه خفه کېرى او خلکوسەرە پە بىنېكىنە خان د بىنە ياد اوستايىنى ور وگرخو

يۇمەربانە كىس لە يوه شاعىرسە پە داسى وخت كى مرستە وکرە، چى
هغە تە لوپە ستونژە ورپېبىنە شوي وە، نۇ شاعىردەغە ستايىنە وکرە او وېي وپىل،
دا يو داسى خوان دى چى الله تعالى ورتە پە تتنكى خوانى كى بنايىست ورپە بىرخە
كرى دى، د هغە پرمخ باندى دعىت او شرافت توپلى نېتى لە ورايە خەرگىندى دى،
خوان چى وليدل پە ستايىنە كى ورتە عزت او شرافت خوبىنتىل كېرىي، نوھە خېل
خان پە يوه پراخە جامە كى راونغارە، يعنى : (زىاتى لورپىنى او بىنېكىنى يى پېل
كرى). هغە د بىنکلا لە املە داسى خليلىي، چى پېرتىدى باندى بىي ثريا - د ستورو
غۇچە - نېتىي وي، پرغاھرە يى شعري ستورى او پرمخ يى سپورومى ناسىتە وي .

که له ستونزواو خنديونوسره مخ شوي نوله زغمه کار واخله

په دی اره یو شاعر وايي : اى زمانی ! که له تاسره د هغه شيانو له
دالي، چي ته پري قدرمن خلک سپکوي نور څه پاتي وي، نو هغه هم رامخي ته کره
. دا يوحقيت دی چي صبرکول د چيغواو بي صبری پرتله د انسان له پاره
دېرکتور دی، او زغم بيا د چيغو پرتله زيات غوره کاردي، او هغه څوك چي د
ستونزو پر مهال په خپله خوبنه صبرنه کوي، نو داسي وخت به راشي، چي
خوبنه به يي نه وي، خوصبريه کوي .

"متني" په څوبيتونوکي موضوع داسي رانغاري : زمانی په کړاوونو
دومره وويشتم، چي زره مي د ډېرو غشو له امله بي هوښه شو، کله به چي
خشي پرما لکېدل، نو څوکي به يي یوپربل ماتپدي، خو له دی سره هم زه د
کړاوونو هېڅ پروا نه لرم، ځكه د هر هغه شي چي مایي پروا ساتلي ده، ګټه مي
ورڅه نه د کري . "ابوالمنظفر ابيوردي" وايي : زمانه راته په بله واوبنټه،
خوهغه په دی نه پوهيري چي زه دېر عزتمن یم او د زمانی پېښي اسانه وي، ماته
يې خپل تپري راوښود، خو ما ورته خپل زغم وښود، چي صبرڅرنګه وي .

مه خفه کپرده ځكه داسي ورونه او مينه وال لري چي تا سره د ميني پيوستون راشه درشه کوي

په دی اره دغه څوبيتونه درته دالي کوم که دی خوبنه وي له خان سره
يې زمزمه کره، خو دا داسي بیتونه دي چي ستا زره اراموي، د زړونو د نرمښت
او د روحونو د نږديوالي په اره څینو شاعرانو ويلی : موږ د یوې یمني مېرمني
چي له "قيس" قبيلي څخه وه او درنه بنځه وه مبلمانه شو، هغې په داسي حال
کي چي پرده بي راوخړوله له موږه پوښنته وکړه، تاسود کوم خاى اوڅوک یاست
؟ نو ما هاغي ته وویل : دا زما ملګرۍ له تميم قبيلي څخه دی او زما کورنۍ د یمن
ده، موږ دوه د بېلا بلو خايونو ملګري یو، چي زمانی سره یو خاى کري یو، او کله
نا کله خو دوه پوله شيان هم له یو خاى کېدو وروسته سره اشنا کپوري . ورونه او
د وستان د غمونو له پاره بنه تسلی وي، یو دېنپوه وايي، که د وسوسې د پېښې دو
وېره نه واي، نوزه به له خلکوسره نه او سېدم .

الله (ﷺ) وايي : (په هغه ورخ به پرته له پرهبزگارانو نور ټول دوستان
يو د بل دېنمنان وي) . الزَّخْرَف ٦٧:٤٣

خینو نورو د نا اشنا لاروي په اړه په شعر کي داسي ويلی دي : د
بپلابپلو هودونو څښتن دی، چې نه د بل کور، نه خپل کور اونه ګاونديانو ته پناه
وری، له جلا وطنی سره داسي اشنادی، چې کله دسفرپه هود وختی، نو داسي
برښني چې ګواکی خپل وطن ته روان دی .

که چادرڅخه څه ايسار او تندی بي تريوکر يا بخيل څه درنه کړل نو
مه خفه کپروه !

په دي اړه "سفيان الثوري" په څو بیتونو کي وايي : ده ګه څه پرځای
چې دروازه يې ستا پرمخ تېل کېوي او خلک پري بخيلي کوي، تا ته مالکه او
ډوډی بس ده، دا چې ته خوبري او بې څښي او غرممه پري تبروي، نو په دي سره
ته د نرمي او غوری شوروا له څښتلانوسره مقابله کولای شي .

د لرگي چونګره، د وريوخمه او د اور بشو دودي چې د انسان ناموس
او عزت ورسره خوندي وي، له هغې بنکلې ماني او باځ څخه چې پرېشاني
او خفگان په کي وي دېرځوره دي . ستونزه هم د ناروغۍ په څېرده چې له څه
وخت تېرېدو وروسته به هرومرو له منځه حې، خو که چا ېي په لري کولوکي له
بيږي کار واخیست، نو د دی وېره شته، چې هغه ستونزه به څوچنډه دېره شي .
همدارنګه غمیزه او کړاو د لري کېدو له پاره ترهګه مهاله چې نېښي نېښاني يې
ورکي شي څه وخت ته اړتیاري، په کراواخته کس ته په کار دي چې صبروکري،
د خلاصون لاري ته سترګي وغروي او هروخت له دعاء څخه کار واخلي .

لنده دمه

قرآنی ایتونه : (د الله له رحمت څخه مه ناهیلی کېږي، بېشکه چې د الله
له رحمت څخه یوازي کافران نا هیلی کېږي) . یوسف ۸۷:۱۲

(ابراهیم (علیه السلام) وویل : د خپل رب له رحمت څخه خو یواخی بپلاري خلک
ناهیلی کېري). الحجر ۱۵:۵۶

(بېشکە چي د الله رحمت نېکانو ته بېر نېژدي دى). الاعراف ۷:۵۶

(تە څه پوهیرى، کېدای شي چي وروسته له دى نه هم الله کومه لاره
پېدا کري). الطلاق ۶۵:۱ (هغه مهال يادکرى، چي خپل رب ته مود مرستي چغى
وھلى). الانفال: ۸:۹

(کېدای شي تاسو به یوشى بد گئى، خوهغه به تاسو ته غوره وي، او
بنايى تاسو یوشى خوبنوى خوهغه به تاسو ته زيانمن وي، الله پوهیرى او تاسو
نه پوهیرى). البقره ۲:۱۶

(الله پر خپلوبندگانو بېرمهربان دى). الشورى ۴۲:۱۹

(او رحمت مى له هرشى نه پراخ دى). الاعراف ۷:۱۵

(مه خفه کېرە بېشکە چي الله له موبسره دى). التوبه ۹:۴۰

(الله بېربىنە پوهيرى او تاسو نه پوهيرى). البقره ۲:۲۱

(الله هغه ذات دى، چي دخلکو له نا اميدی څخه وروسته باران وروي
او خپل رحمت خوروبي). الشورى ۴۲:۲۸

(د هيлюاو وېرى په حالت کي بي موب بللو، او هغوي موبته عاجزي
کوونکي وو). الانبياء ۲۱:۹۰

يوشاعر وايي : دنيا به تاته کله پاکه شي، چي ته يې په ستونزو خوبن
نه شي، ته د دنيا چان شوي جو هرته نه گوري، چي دغه سرچېنې له تروه
او مالگين سمندر څخه ده، بېرڅله یوه وېر وونکي پېښه ناخاپه درباندي په خوبنى
او خندا تېره شي، او بېرى وختونه خوسلاامتى پرته له حنده را پېښيرى، او بېرى
وختونه خو نېغوالى له کوردوالي څخه وروسته منځته راھي .

پە خلکو کى ترىيولۇ غورە ملگرى کتاب دى

د نېڭىر غى لە لارۇچارو خە يوه لارە ھم کتاب لوستنى تە وخت وركول اوپاملىنە دە، اوپە گىتۈرۈم معلوماتىسىرە عقل تە ودە وركول دى . نامتولىكىوال "جاحظى" تاتە د کتاب او لوست لارېشۇونە كوي، چى لە دى لارى وکراي شى لە خان خە خە خە فەخان او اندېبىنى وشىرى، هەغە وايى کتاب داسىي مەركىي دى، چى ستا بېخايە ستايىنە نە كوي، داسىي ملگرى دى چى درسەرە چل نە كوي، چە شى درخە نە اخلى، نە دى ستىرى كوي او نە دى تىنگوى . کتاب داسىي غوبىتۇنكى دى، چى تا د ورکرى پە ورسەتە كولۇ نە ملامتىوي، داسىي گاوندى دى چى لە تاخىخە لوبىنى نە غوارىي، يو داسىي دوسىت دى، چى نە غوارىي لە تا خە پە نرمى او غورە مالى ستا مال واخلى، يا درسەرە پە دوكە، دوه مخى او دروغۇ دارومدار وکرىي، کتاب هەغە دوسىت دى كە تە بى وگۇرى او وېي لولى، نوگىيە دى يېرىي، مزاج دى تېزوي، ژېدە دى اوپىدوى، بىندۇنە دى كلکوى، توکىي دى درنوي، نفس تە دى پراخىي ورکوى، سينە دى ودانوي، دعامە خلکو درناؤ او د پادشاھانو ملگرتىيا درپە بىرخە كوي، د کتاب لە لارى پە يوه میاشت كى تە دومرە خە يادولاي شى، چى پە تۈل عمركى يى د خلکو لە خەلۇخە نە شى زە كولاي او سىرىپەر پر دى، کتاب تا د روزى پە لاستە راويرلۇكى لە ستۇنزو خە ژغۇري، دەغە چا دروازى تە دى لە ودرولۇ خە خۇندى ساتىي، چى دىنۇونى پە بىل كى مال او پىسىي اخلى . هەمدا راز کتاب دەغە چا پە مخ كى لە ناستى خە تا ساتىي چى تە لە هەغە خە پە اخلاققۇ - خويونو - او نسب كى غورە يىي، کتاب لوستنە تا د ناورە خلکو لە ناستى او د شەمنۇ لە ملگرتىيا خە ساتىي، لەكە د ورخى پە خېر، کتاب دى د شېپى ھم منونكى دى، پە سفركى دى خېرە داسىي منى لەكە پە كوركى يى چى منى، خوب درتە نە بەھانە كوي، نە بى بى خوبى ستىرى كوي او داسىي بىنۇونكى دى كە ورتە ار شوى، نۇ درسەرە دوكە نە كوي، كە ورخە مال ايساركىرى، هەغە درخە خېلە كەنە نە سېپموى، كە تە بى لە حانە بېل كىرى، نوبىا ھم درنە سرغرۇنە نە كوي، كە كله ستاد دېنمناتۇ د دېنمنى باد راولوھى، نۇ پە دەغسى حالت كى ھم ستا پە مخ كى ستا لە دېنمناتۇسەرە نە يوخاى كېرىي، كە تە لە کتاب سەرە يو بول نە يودول ارىيىكە تېنگە كرىي او يا ورسەرە پە يوه بارىكە رسى ھم منكولى ونبىلۇي، نۇ بىيا ھم دا کتاب تا لە نورو خە بى پرواكوى، لە کتاب سەرە ستا گوبىتىوب تاتە زيان نە رسوي او نە دى لە بدو خلکو سەرە ناستى تە ارىياسى . كە پې تا د کتاب نورە هېچ مەھربانى او احسان نە وي، نۇ دومرە خوبە وي چى تە بى د خېل كور پە دروازە كى لە ناستى او لارويانو تە لە كەنلۇ خە ژغۇرلى يىي، د لارى لە خېنۇ نورۇ لازمو حقوققۇ او ادابو لە پایمالولۇ يىي بىچ كرىي

بى . لە ناروا كتلۇ، پە هەفو خبروکى لە بوختىا، چى پە تا پوري ھېڭ اىرە نە لرى، لە وىرو او سېپكۆ خلکوسرە لە ناستى ولايى، دەھفوئى پە بېكارە خبرو، خېرنو، خويونو اوناپوھيو كى لە بىرخى اخىستى ھەنخە يى ساتلى يى، نوھرومرو بە پە دى كى تە خوندى اوستالە پارە بە يوسترغىمەت وي، پەر ۋانگۇ سربىرە بە يەھ تىلاسە كېرى، كە پە كتاب كى ستانورە ھېڭ ئەنە نە وي، نو دومە خۇ بە وي چى تە بى لە ناورە اوكمىزورو ھيلو، سىستى، لوپواو يا لوپوتە لە ورتە نورو كارونو خۇنخە خوندى ساتلى يى، نودا ھم د كتاب ملگەرى تە د كتاب سترە پېزۈينە اولورپىنە دە.

مۇرپە دى ھم باید وپوهىپرو، ھەغە تىرېلۇ غورە شى چى وزگارخالك خېلە ورخ، وخت تېرىي اوچىلى شېپى پرى لندى كېرى كتاب دى اوكتاب داسى شى دى، چى د تىجىبى پە زىياتوالى، د عقل او مېرانى پە غېتلىتىا، د اپرو پە ساتنى، د دىن پە رغۇنە، د مال پە ودە او نورو بىنوكارونو كى د كتاب پە نسبت بل ھېڭ اغىزمن او غورە شى نە لىدل كېرىي .

د كتاب د غورە والى پە اىرە ھۇ ويناوى

"ابو عبيده" وايى : "مەلب" خېلۇ زامنۇ تە پە وصىت كى ووپىل، تاسو بايد بازار كى د زغۇر جورونكۇ اوكتاب لېكىنلىك دوكانونو پىرتە بل خاي تە لار نە شى . ابو عبيده وايى، ماتە يوه ملگەرى قىصە كولە چى ما د يو شامى دېنپوه كتاب چى د "غطfan" قىيلى پە ستائىنە او نېڭ خويونو كى ليكل شوئى ولوستلى، نوھە دېنپوه راتە ووپىل، لە كتابونو پىرتە نوردرېنىت لە منخە تىلى دى . لە "حسن لولوي" ھەنخە ما اورپىلى، چى وپىل بى، ما تېرخلوبىنىت كالە داسى تېر كېرى، چى دغرمى او شېپى پە كى نە يەم ویدە شوئى او نە مى تكىيە كېرى دە، خۇ كتاب بە مى پېسىنە پېروت و.

"ابن الجهم" وايى : بىدلىن خوب ھەدە، چى لە اىتىيا نە زىيات وي، كله بە چى بى وختە زما سترىگو لە خوبە تالى وھلى، نوما بە يو علمى كتاب راواخىست، چى دەھە دەكتىو لە املە بە پە ما كى خۇجىنىت راغى، مزاج بە مى لە دى املە خوبىن شو، چى پە كتاب كى بە مى خىنى داسى ھە وموندل چى زما بە ورتە اىتىيا وە او ھەغە خويىنى چى بە زما زىرە تە پې يووي علمى خېرىنى يَا مىسىلى د پوهىدو لە املە او يا د پىلتىنى پېمىھال لە لاس تە راواپۇن پېدا كېدە، هەغى بە زما پە

بپدارولو کي د خره د غېر او يا د يوي ودانى د رنگېدود لېزى له غېر خخه هم دېراغېزدېلود . همدارنگه "ابن الجهم" بل خاي وايي : كله چي زما كوم كتاب خوشن شي اوھيله مي وي چي زه به په کي گئورم موضوعات ولولم او له لوستلۇخخه وروسته بيا همداسى وشى، نو د دغە كتاب د لوستلۇ پرمەل كه ته ماتە وگوري، نو تاتە به روپيانە شي چي زه ورخخه څومره خوند اخلم، د لوستلۇ په وخت کي يې ساعت په ساعت پانى گورم چي څومره به له لوستلۇ پاتى وي په دې خاطرجي هسى نه كتاب پاى ته ورسىري او موضوعات يې ختم نه شي .

"عتبى" د پخوانيودينپوهانو د يوه كتاب يادونه وکره بىبا يې ووپل، كه دا دېر اوپرد نه واي او پانى يې زياتى نه واي، نو ما به ليكلى واي، "ابن جهم" ورتە ووپل، په دې اړه هغه څه چي ته يې نه خوشوی، زه هماځه خوبنوم او هېڅله ما كوم غېت كتاب نه دې لوستى، چي ما ورخخه څه كېنه نه وي اخيستي او واره كتابونه خو مي دومره لوستي، چي شمېر يې رانه ورک دې . د هر يو په پاى کي به له كتاب خخه داسي وتنم، لکه څرنګه چي ورننوتى وم، خو تربولوكتابونوغوره او لوړكتاب هغه دې چي پرېغمبر(ﷺ) نازل شوی دې . الله (ﷻ) وايي : (تاته - اى پېغمبره - كتاب نازل شوی نو بايد ستاپه زره کي ورخخه تنکوالى پیدا نه شي، د دې له پاړه چي کافران پرې ووبروي او مومنانوله پاړ په کي پندشتنه). الاعراف ۷:۲

د لوستلۇ گتى

- ۱ : د خفکان، تشویش او انډېښنو لري کول .
- ۲ : په بېخایه خبرو کي له بوختېدومخنيو .
- ۳ : له وزګارو خلکو سره د ناستي ولاړي خخه مخنيو .
- ۴ : په خبرو کولوکي د ژېبي روانېدل، تېزېدل، تمرین، د ژېبي تېروتنو مخنيو او زده کول .
- ۵ : د عقل او ذهن کره کول ، بنه وده ورکول او د فکرپاکوالى .

٦ : د پوهی دېرىپىل، دېرخە يادول او ورباندى پوهېدل .

٧ : د خلکو له بىنوتىجىبو، د حكىم پوهانو او علماؤو له پوهى او استىباط - كۆچۈبى - خخە ئىتە پورتە كول .

٨ : پە خان كى د يوي داسى سرچىنى پىدا كول، چى علوم بىنه جذبولي شى او د وىبنو دودونو پلتىنە، چى پە ژوندانە كى گىتۇر اغلىزلىرى .

٩ : د اسلام د لارويانو د كتابونو له لارى د ايمان تىنگوالى، خكە چى كتاب پە خىلە يو لوى وعظ كونىكى، له بدو پايلىخە وپروونكى، له بدو كارونو خخە ايسارونكى او پە بىنۇ كارونوا مرکۈونكى دى .

١٠ : له گدودى خخە ذهن قراروي، زىره له سختوالي او وخت له بېھايە تېرىپۇخە ژغوري .

١١ : د الفاظو پە پوهە، د ادبى موادو پە جورونە، د عبارت پە راز پوهېدل، د جملى پە سىدە كولو او داسى نورو كى پوخوالى پىدا كوي، يو شاعر وابى : د روح خوبىنى دادە چى انسان د علومو روحونە وېېزنى او ژورە پوهە ترلاسە كېرى، نە دا چى وخورى او وختىنى .

كە نورى ژبى تا د پرچىلوبىنېكىنو ستايىي، نو بىامە خفه كېرە !

داسى ورغوئى او لې شتە چى درتە د دعاء له پارە پورتە نى يول كىيوي، داسى خولى چى تاپە بىنه نوم سرە يادوى او ستا د هفو بىنېكىنۇ يادونە كوي، چى تا لە هفوئى سرە كېرى او د خان د ئىتى لە پارە دى ذخیرە كېرى دى .

بېشىكە بىنه ستايىنە، دوھم ژوندون، تلىپاتى زېرونە، ودان ميراث، بىنایستە او لە بىرگە يىك پاتى شۇى مال دى . يو شاعر د يوه سخى سرىي ستايىنە كوي : لكە تا چى پە كوم كتاب كى داسى حرام شۇى نعمت موندىلى وي چى هېڭ تاتە نە روا كىيىرى، كله چى ژمى راشى تە لمرىي، چى اوبرى شى تە سىبورى بى او كله چى تە سخا كوي، نوتە خە پوهېرى چى ستا ورگە يېرىپىرى او كە كمېرى ؟ خلکوتە د وركېرى پە خاطردى الله (عز) تاتە هر خىردرپە بىرخە كېرى، تە يوزعىتنەن اتل او ستر سېرى بىي، موبى ستا د مخ پە خلا د شېپى گرخۇ، خكە چى ستا تندى

خوبه شپه کي پيريري، ستا يادونه په غورونو بېرىشە اغىزكوي، په غوندو كى ستا باربار يادېل ٿوک نه سترى كوي، په هره بده بېپبنە كى دى زموږ خانونه له تا ٿخه قربان شي او له احرام تېلوڅخه وروسته دى حاجيان له تانه خارشي.

لنده دمه

يو وخت ابوبكر (رضي الله عنه) ناروغ شو، ٿوكسان يي پوينتنى ته ورغلل، هغوى ورتە ووپيل: گوم طبيب درتە راونه غوارو؟ ابوبكر(رضي الله عنه) ھواب ورکر: طبيب خو زه ولیدم، هغوى ورتە ووپيل چي طبيب درتە ٿه ووپيل؟ ابوبكر صديق(رضي الله عنه) ورتە ووپيل: طبيب راته ووپيل، بېشكە ٿه چي زما خوبنە وي هماگە به كېري (هدف يي له طبيب ٿخه الله پاک و). عمر بن الخطاب (رضي الله عنه) وايى: مور بنه ڙوندون په صبرسره موندلی دى، همدارنگه يي ويلى دي چي ترتولو غوره ڙوندھە دى، چي مور په صبرسره موندلی دى، او كه صبر له انسانونو څخه شمبېل ڪډاي، نو بېر غوره شخصيت به وي. علي ابن ابي طالب (رضي الله عنه) وايى، خير شئ چي صبر په ايمان كى داسي مقام لري، لكه سر چي په بدن کي خاي لري، كله چي سرلە تنى ٿخه بېل شي، نو ټوله تنه هلاکه شي، بيا علي(رضي الله عنه) په لوري ځړو سره ووپيل، بېشكە چي ٿوک صبر نه لري هغه ايمان نه لري او دا بي هم ووپيل، صبر يو داسي تپز ځاروی دى، چي سينه نه لکوي. حسن ابن علي (رضي الله عنهما) ويلى دي، چي صبر د خير له خزانو ٿخه یوه خزانه ده، الله پاک صبرله څيلو غوره بنده گانو پرتە پېيل چا نه لورو.

عمر بن عبدالعزيز(رحمه الله) ويلى دي، هېڅکله داسي نه دى شوي، چي الله تعالى پريوه بنده باندې پېرزوينه کري وي او بيا يي ترى اخيستي وي، كه ترى اخيستي بى وي، نو هرومرو په بدل کي يي صبر ورپه برخه کري وي، نو الله پاک به ورتە له هغه نعمت ٿخه چي ورڅخه يي اخيستي وي لا پنه بدله ورکوي. "ميمون بن مهران" وايى: د صبر له لاري پرتە هېڅ داسي ٿوک نه شته چي خير پري ختم شوي وي. "سليمان بن القاسم" وايى: پرتە له صبره د هرنېک کاربىلله څرګنده ده، الله (ﷺ) فرمائى: (بېشكە صبرکوونکوتە به بېشمېره بدله ورکول كېريي)، الزمر: ۳۹، ۱۰ سليمان بن قاسم وايى: (بي حسابه) لكه بهپدونکي اوې.

مه خفه کېرە ! ھكە چي ھلتە بله ورخ، بى نندارتون اوبل ژوندون شته

پە ھغە ورخ کى بە الله (عز) مخکىنى او وروستىي تۈل امتوئىنە رايىل
كىرى، چى دا كار بە تاد الله (عز) پە عدل او انصاف دايدىن كىرى، نولە چاخخە چى
پە دنيا كى مال پە تېرى اخىستۇ شۇي وي پە آخرت كى بە بىي ومومىي، پرچا
باندى چى دلتە دنيا كى ظلم وشۇ، د قىامت پە ورخ بە ورسە عدل وشى اوچا
چى پە دنيا كى ظلم كىرى وي، نوھلتە د قىامت پە ورخ بە ورتە سزا وركول كېرىي

د المانى فيلسوف "كانت" خبرە دە چى وايى : د دنيا بىرامە لا تراوسە
پاي تە نە دە رسېلى، هرومرو ھلتە دوييم نندارتون شته، ھكە مور دلتە گورو
چى ئالم ھم شته او مظلوم ھم، نو انصاف مو ونه ليد، مور زورور او كمزوري
دوايرە وينو، خوغج اخپىستە مو ونه لىدە، نو هرومرو يوه بله ورخ راھى، چى
پە هغى كى بە عدل وي . شىخ "علي طنطاوى" د "كانت" د دىغى خېرى پە ارە
وايى، د دىغە نا مسلمانە انسان دا خبرە پە حقىقت كى د قىامت ورخى د
رېبىنتىنولى پە ارە يو ارخىزە اقرار دى . شاعر وايى : كله چى وزىر او مرستىيان
يى زياتى وکرىي، او دخىكى قاضى پە پېپىگە كى زياتى وکرىي، نو د خىكى قاضى
تە دى د اسمان د قاضى لە خوا خۇ خۇ وارە هلاكت وي . الله (عز) وايى : (ن
ن د قىامت پە ورخ بە هېش تېرى نە وي، بېشكە چى الله تېز حساب كۈونكى دى).
الغافر ١٧:٤

نېريوالى خبىرى او د نورۇ قۇمونۇ د تىجربو خۇ بېلگى

مه خفه کېرە، كە كارونە درباندى گن او انبار وي !

"راپرت لويس ستيفسون" ليكلى دى، دا د هر انسان لە توانان پورە دە،
چى خېل ورخنى كاركە هر خومە ستۇنزمۇن ھم وي پە يوه ورخ كى بېل كىرى، دا
يى ھم پە وس پورە دە، چى د لمىر تېرپىبو توپورى نېكمىرغە ژۇند وکرى او ھمدا
د ژۇند موخە دە . يو بىل پوھ وايى : ستا ژۇند لە يوھ ورخى - نن - پىرە نور خە
نە دى، ھكە چى پىرون ورخ تېرە شوھ او سبا ورخ لانە دە رارسېلى .

د "ستيفن ليكوك" وينا د : ماشۇم وايى كله چى زە غەتى شم، بىيا وايى

چي خوان شم، خوان وايي کله چي زه واده وکرم، بنه! له واده کولو وروسته به نورخه وي او له دغو تولو پراونو وروسته به بيا ٿه شى وي؟ له دي ٿخه وروسته به يي هرومرو فكر دي لور ته بدليري، چي وايي به، کله چي زه په کور کي کبنپم. نو بيا به شاته گوري او يخ بادونه به يي سوحو. پېشكه چي خپل تپريشوي ژوند له لاسه ورکري، هغه به نور دتپرژوند په یوه دقيقه کي هم ژوند ونه کري، چي وخت تپريشي بيا مور پوهيرو چي دا ژوند خو زموږ دن ورخى په هره دقيقه او هرساعت کي نوي نوي راخي، هغه کسان هم دوى ته ورته دي چي په توبه ويسټلوكى خان په نن او سبا غولوي، (يعني وايي : مابينام او يا سباته به توبه وباسم). له پخانويدينپوهانو خه یو تن وايي، زه تاسود (ژر دي) له کلمي ٿخه منع کوم، حکه دا یوه داسي کلمه ده چي د پېرخير مخنيوي کوي اونپك کار خندوي. (يعني داسي به وايي چي ژر دي دا کار به سباته وکرم او يا ژر دي چي توبه به وباسم...). ٿبارن

(اي پېغمبره ! دوي پېرپرده چي وحوري او مزي وکري، او بردي هيلى يي بنه بي پروا کري، پېر ژر به پوه شي). الحجر ۲:۱۵

فرانسوی فيلسوف "مونتین" وايي، زما ژوند له پېرو داسي بدختيو ٿخه دك و، چي هېڅ رحم يي نه درلود. زه - ليکوال - وايم چي له دومره پوهى او هوښيارى سره چي دا خلک يي لري بيا هم په دي ونه پوهپل چي چا پيدا کري دي او له دي سره سره بيا هم د الله (ﷺ) په هغه لارښونونه روان نه شول په کومه لارښونه يي چي خپل استازى محمد (ﷺ) رالبولي دي . (چاته چي الله رنپا په برخه نه کره هغه به له الهي نور ٿخه بي برخى وي) المؤمنون ۲۳: ۴۰ (انسان ته مو لار وبنوده، يا به شاکرشي يا کافر). الانسان ۳: ۷۶

فيلسوف "دانسي" وايي : ته داسي فكر وکره، چي دا نن ورخ به هېڅکله بيا راونه گرخى زه - ليکوال - وايم له دي ٿخه هم د رسول الله (صلى الله عليه وسلم) هغه حدیث دېربنایسته او بشپردي، چي وايي : ((داسي لمونځ وکره لکه همدا چي ستا د ژوند وروستني لمونځ وي)) .

که چا دا فکر وکر، ننی ورخ چي دي په کي اوسييري، همدا يي د ژوند وروستني ورخ ده، نو په کارده چي په دي ورخ کي نوي توبه وباسي، بنه کار وکري، د خپل رب او د هغه د رسول (ﷺ) په اطاعت کي به پېرزيار وباسي .

د هند نامتو ډرامه ليکونکي "کاليداسا" ليکلي دي، دن ورخى سهار ته

سلام اوھرکلى ! ته خو دى ورخ ته وگوره، خكە چى همدا ژوند دى، د ژوندون ژوند دى، پە خپلە لنده شېبە كى ستا د خان بېلاپىل حقىقىتونه منختە راويرى، د ودى نعمت، ستايىل شوي كىنە، د بىريالىتوب بېكلا او دا چى پرونى ورخ لە خوب ليدو پرته نورخە نە و، ھرسبا يوخۇب اوخيال دى، خو داننى ورخ چى تە پە كى اوسييپى، همدا ستا له پرونى ورخى ڭخە يوبىنكلى خوب جوروپى، ھرسبا دى د بىنى ھيلى ھېندارە دە، نوتە هەدى ورخى تە بشە پە خىرسە وگوره ! د نى گەھىخ ھرکلى او بىنە راغلاست همدا دى .

مه خفه کېرە ! د پرون، نن اوسباپە اىرە لە خانە دا پوبىنتى وکرە پە تېر او راتلونكى وخت پسى اوسبىنizi دروازى وئىرە او د خپلى ننى ورخى پە ھودقىقوكى ژوند وکرە .

١: ايا زە غوارم، چى خپل ننى ژوند د راتلونكى ورخى د پېشانى لە املە وروستە كىرم او ياد افق- د اسمان د كنارو- ترشا پە كۈدگۈر باغچى پسى وژايرم ؟

٢: ايا زە خپل ننى ژوند د پرونېي پېپتو لە املە چى پاي تە رسېدىلى ترىخ كرم، چى د وخت لە تېرپە سره هەغە هم لە منھە تلىي دى ؟

٣: ايا زە به سەھار لە دى ھود سره راپاڭچىرم، چى نن ورخ بە غنىمت گىنم او لە راتلونكى څلرويشتو ساعتونو ڭخە بە تر اخري حەدە پوري گىتە پورتە كوم ؟

٤: ايا زە به لە خپل ژوندون ڭخە گىتە واخلەم، كە د نن ورخى څو دقيقى بىنە تېرى نە كىرم ؟

٥: زە پە كله دا كار پېل كىرم، راتلونكى اوونى، سبا او كە نن ورخ ؟؟

مه خفه کېوھ ! كە كومى پېپنى راڭبر كرى نولە خانە وپۇنتە

۱ : لە خانە وپۇنتە بېرە بەدە پېپنە چى اتکل يى كېرى ٿە دۈل بە وي ؟

۲ : مخكى لە مخكى د هغى منلواو زغمۇتە خان چەمتو كەرە .

۳ : بىيا ددغە اتکل شوي كار دېنە كولو لە پارە پە قرارە او دادە زىرە سرە كارپىل كەرە (مؤمنان هەنە كسان دى چى خلکوورتە ووپىل(مكى) خلک ستاسو پرخلاف راتىل شوي دى ورخخە ووبىرىي، دغۇ خېرۇ يىي ايمان لا پىسى قوي كر او وېي ويل مۇرەتە الله كافى دى او هغە بىنە كارجوironكى دى) آل عمران ۱۷۳:۳

لۇدە دەمە

الله(ﷺ) وايى : (هرخوک چى لە الله څخه ووبىرىي، نوالله بە ورتە لە ستۇنزو څخه د وتلىويه لارپىداكىرى اوپە داسى توگە بە روزى ورکرىي، چى گومان بە يى هم نە كوي اوخۇك چى پەللە تكىيە وکرىي، نوالله ورتە كافى دى) الطلاق ۶۵:۲-۳

الله(ﷺ) وايى (دېرئر دى چى الله پاك بە لە سختى نە وروستە اسانى راولى) . الطلاق ۶۵:۴

((تە پوه شە چى بېشىكە بىرالىتوب لە صىبر او خلاصون لە ستۇنزا سرە تىلى وې او لە هەري سختى سرە اسانى يوخاى وې)). بل فدسى حدیث دى چى :

((زە د خېل بندە لە گومان سرە يم، نوخىزىكە يى چى خوبىنە وې پرمە دى ھماڭسى گومان وکرى)).

الله(ﷺ) وايى : (د هغۇي پرتلە الله تاتە بىس دى، هغە بىنە اورپىدونكى او بىنە پوه دى) . البقرە ۲:۱۳۷

(پرەنە ژوندى ذات تكىيە وکەرە، چى مرگ نە لرى) . الفرقان ۲۵: ۵۸

(لرى نە دە چى الله پاك كومە پېپكىنە كامىابى راولى او ياخى لە خېل اېرخە كوم بل كارخىڭىز كەرە) . المائدة ۵:۵

(له الله پرته د قیامت ورخ بل څوک نه شي څرګندولای). النجم ۵۳: ۵۸

مه خفه کېرە ! بېشکە چي خفگان قوت ماتوي اوبدن کمزوري کوي

داکتر "الکسیس کاریل" چي د طب په څانګه کي بى د نوبل جایزه گئلي ده
وايى : هغه سوداگر چي له اندېښنو سره د زور و هلو په چل نه پوهېري هفوی
ژر مره کېري . زه - لیکوال - وايم : هر څه د الله تعالیٰ په پربکره او برخليک
پوري اړه لري، خو بشائي د "الکسیس کاریل" موخه دا وي، چي خفگان او
پريښاني د هفو لاملونو له جملې څخه وي، چي جسم له منځه وري اوشتون يې
تباه کوي، نو دا خو سمه خبره ده .

Хفگان د معدی زخم پیدا کوي !

داکتر "جوزيف مونتاكيو" چي د عصبي ناروغى كتاب لیکوال دى، په
خپل كتاب کي وايى : تاته د معدی زخم د هغه خواراک له امله نه پیدا کېري، چي
ته يې خوري، بلکي د هغه څه په سبب درته پیدا کېري، چي تا خوري، یعنی
خفگان او ذهنې پريښاني . "منتبي" وايى :

Хفگان او اندېښنه يو چاغ جسم داسي خواروي، چي نژدي ده له پېښو يې
و غورخوي او کله خود يوه وروکي هلك د سر و بینتان سپینوي او هغه زروي

د "لايف" مجلې د خبر پر بنست د معدی زخم د لسو و ژونکو ناروغیو په
ليکه کي په لسمه شمېره کي خاي لري .

د خفگان حيني بدې اغېزى !

ماته د داکتر "ادواربود ولوسکي" د كتاب "خفگان پرېږدہ او د به ژوند
په لور و خوچېرہ" يوه برخه و ژبارل شوه، زه غواړم د دغه كتاب حيني سرتیکي
له تاسو سره شريک کرم .

* اندېښنه پر زړه څه اغېزه کوي ؟

* د ويني د فشار لوړوالي د اندېښني له لاري وده موسي .

- * د دې امکان شته چې اندېښنه د روماتیزم ناروځي لامل هم وګرخي .
- * د معدې د درناوي له پاره اندېښنه کمه کړه .
- * څنګه کېدای شي چې اندېښنه د یخني لامل گرخي .
- * د شکر(خوردي) په ناروځي اخته کس او اندېښنه .
- * اندېښنه او د خدو ناروځي .

داکټر "کارل مانینګر" چې د ارواح پوهنې له متخصصو داکټرانو څخه دی، په خپل کتاب چې عربی ژبې ته ژبایل شوی او نوم یې دی "انسان د خپل خان پرخلاف" کې داسې وايي: "روغتیاپال" مانینګر "تاته له اندېښني څخه د خان ژغورنې د بنسټونو بنوونه نه کوي، بلکې تاته په دې اړه یوهیرانوونکي خبردرکوي، چې مور څه دول د پرپشناني، خفگان، کرکي، سپکاوي، شر، قهر او وپري له امله خپل جسمونه له منځه ورو . الله (عز وجل) وايي : (پرهیزکاران خلکوته بخښنه کوي). آل عمران ۳۴:۳

له لويو ګټوڅخه بې یوه کېډه د زړه راحت، د ذهن ارامي، د فکر پراخي او نېکمرغې ده . د فرانسي د "بوردو" بغار چارواکي او نوميالي فيلسوف "مونتین" یوه ورڅ د "بوردو" بغار او سپدونکو ته وویل : زه غواړم ستاسو ستونزې په خپل لاس هواري کرم، نه په خپل ټیکراولیمون باندي .

Хفگان، پرپشناني او کينه څه اغېزی لري ؟ روغتیاپال "راسل سیشل" چې په کورنیل پوهنتون کې د طب د انسټیتوټ استاد دی، د بدنه د بندونو د پرسوب لاملونه بې په ګوتنه کړي او د بندونو د پرسوب بې څلور لاملونه بندولی دی :

- * د مېړه توب او بېڅېتوب د اړیکو پرېکول .
- * مادي ناخوالی او پېښې .
- * یواځېتوب او پرپشناني .

*: سپکاوي او کينه: روغتیاپال "وليم مالک گوینګل" د امریکا د غابتونو د داکټرانو ټولنې ته په وينا کې وویل، کېدای شي هغه نه خوشحالوونکي انساني

غريزى لکه پرپشاني، وپره او داسي نور ... شيان په بدن کي د کلسيم په وپش کي بدھ اعپزه ولوبوی، چي په پاى کي دغابنونو د له منھه تلو لامل هم گرخپدای شي .

خپل کارونه په فراره بشپړ کړه

"دېل کارنيکي" وايي : هغه توريوستي او چښيان چي د امریکا په جنوب کي اوسييري د زره په ناروغۍ لو اخته کېوي، خکه چي هفوی خپل کارونه په قراره سرته رسوي . بل ځای وايي، د هغوماريکائیانو شمېرچي د ځانوژنی هود کوي د هفو کسانو پرتله پېردي، چي دېنخو ورژونکو ناروغېو له امله مری او دا یو حیرانونکی حقیقت دی، چي کېدای شي باورهم پري ونه شي .

پرخپل رب دي بنه ګومان کوه

"وليم جيمس" وايي : الله تعالى زموږ تبروتني رابخښي، خو زموږ عصبي جهازهېڅله دا کارنه کوي . "ابن الوزير" په خپل کتاب "العواصم والقواسم" کي وايي : د الله پاک د رحمت هيله، بنده ته د بنه اميد لار پرانيزي، په عبادت کي ورته تو ان ورپه برخه کوي، په نفلی کارونو کي بي تکره کوي او د خير په نورو کارونوکي بي ځغلوی . زه - ليکوال - وایم : دا سمه خبره ده خکه ځیني نفسونه پرته له دي، چي د الله (عز) رحمت، عفوه، توبه او زغم را په زره کري، په نورځه نه سمېري او کله يې چي دا کار وکړي، نو بیا دوی الله تعالى ته نژدي کېري او په عبادت کي کوشېن او همبشه والي کوي .

کله چي په خیال کي دوب شوي

"توماس اييسون" وايي : هېڅ داسي وسیله نشته، چي انسان ورته له فکرکولو څخه پنا وروري او د تجربې پرښت دا خبره سمه ده، خکه انسان چي کله لوستل او ليکل کوي، نو ورسره فکرهم کوي، چي د دغه فکرد قابوکولواو تېزوولوله پاره بنه لاره سخت کاردي، خکه چي وزگارخلك د خيالونواو دندورو

خېستان او خوینونکي وي .

له ھدمن او ودانوونکي پندخە مه خفه کېرە، ھركى ورتە ووايە

"اندرىيە مورو" وايى، ھرهەنچە چى زمۇر لە خانى غوبىتنوسىرە برابر وي، ھەنچە مۇرتە رېبىتىابىكاري، خوڭە چى ورسە نا سەم وي، ھەنچە زمۇر قەر راپاروي .

زە - ليکوال - وايم، چى پىدونە اونىيوكى ھەمدا دۈل وي، پە غالب گومان ھەمداسى دە چى مۇر ساتىيەنە خوینۇو اوستايىنى تە پە خۆخىست راخو، ان كە ھەن ناروا او دروغ ھەم وي، خو نىيوكە اوغىنەن بەدە گىنو ان كە ھەنھە حق ھەم وي، چى دا يوسترىعىب او غلۇطى دە . اللە (عزىز) وايى چى : (كەنھە چى هەنھە حق ھەم دە پېغمىرى لور تە وېلل شى، چى پېغمىرىدەن ھەنھە پە منڭەن كى پېركەرە وکرى، نۇد ھەنھە خىنى كىسان ورخەنچە پە بىدە شى، كە حق دەن ھەنھە پە كەنھە وي، نوبىيا بىنە خارە ئەپىنۇدونكى او د پېغمىرى پە لور ورروان وي). النور ۲۴-۴۸: ۴۹-

"وليم جيمس" وايى : كەنھە چى دى يۈمى مۇضۇع پە اىرە پېركەرە وشى، نۇ پە كار دە چى سەم لە لاسە پە ھەماغانە ورخ پلى شى، خەكە لە دى سەرە بە تە پە نەھايى دۈل لە ھەنھەنەنخەن خلاص شى، چى درتە د ارىوندى مۇضۇع او د ھەن د پايلو پە اىرە پېدا شوي وي، نچۈر دا، چى كە تا يۇھەن كىمانە تىڭلارە غۇرە كىرە او داسى يۇھە فېصلە دى وکىرە، چى پە واقۇتىنۇن ولاقىرە وي، نۇتە د ھەنھە پە پلى كېدو پېل وکىرە او ورلاندى وروستە كېرە مە، د پايلو پە اىرە يى نور ھېش شەك او پېپشانى مە كوه، زىرە نا زىرە كېرە مە، شاتە كېرە مە، خېل وخت دى پە داسى شىكونو مە تېروھ، چى ھەن نور شىكونە زېرىووي، او شاتە كەنل نور پېپىرەدە . پە دى اىرە يو شاعر وايى : د خورۇ ورو ارادو خاوند خېل تۈل عمرپە داسى حىراتىيا كى تېرىوي، چى نە پە خېلۇ كارونو كى بىريالى وي او نە ناكام .

يوشاعر وايى : كە تە د يۇ نظر- لىدلوري - خېستان بى، نۇ د تىڭىنگ ھود خېستان شە، خەكە چى د نظر خراپوالى تا زىرە نازىرە كوي . پە عزم او ھود كى زىرورتىيا تا لە پېپشانى او زىرە رېپە خەنخۇغۇرە .

پە گومان او فکرکى مە دوبىيە، كار و كەر او بېكارى پرپىوە

روغىيابال "ريچردىز كابوت" چى پە "هاورد" پوهنتون كى د طب استاد دى پە خېل كتاب "دانسان ژوند پە خە ولار دى" كى وايى : زە د داكتىر پە توگە هفو ناروغانو تە چى د شكونو، اندېبتىنۇ او وېرى لە املە د رېپىدا او لمىزى پە ناروغى اختە دى دكاركولو د درمل سېپارېتىنە كوم، خكە كومە زىرورىتىا چى مورى تە كاركول راپە برخە كوي، پرنسس باندى هغە باور تە ورتە دى، چى "امرسون" هغە تىپاتى سىكلا گىلى دە .

الله (﴿) وايى : (چى لمونخ وشى، نو پە خەمكە كى خوارە وارە شى، د الله فضل ولتۇئى او الله دېرىادۇئى چى بىرى مۇپە برخە شى). الجمعة ١٠:٦٢

"جورج برناردىشا" وايى : د انسان د تباھى راز پە دى كى نغېنىتى، چى تا تە دومەرە پراخ وخت شتە، چى تە پە كى دا فکر وکىرى، چى ايا نېڭمرغە يى او كە بىدمەرگە ؟ نو پە كار نە دە چى تە پە دى اىرە دېرىخىرىشى، بلكى پە خېل كاركى خان بىنە بوخت وساتە، پە دىغە وخت كى بە ستا وينە جريان پىدا كرى، عقل بە دى ارام شى او دېر زىربە دا نۇرى ژوند ستا اندېپىنە لە منھە بوسى ! كار و كەر او پە كاركى پورە خان بوخت كەر، خكە چى د خەمكى پرمىخ تر تۈلۈغۇرە او ازانە درمل هىدا دى . الله پاڭ وايى : (ووايىه - اى پېغىمېرە - چى كارو كەرى، پىز ژر دى چى الله، د هغە پېغىمېر او مۇمنان بە ستاسو كىنى وگۇرى). التوبىه ١٠٥:٩

"دزراينىلى" وايى، د دىنلەزىوند لە دى نە دېرىلند دى، چى هغە دى بى ارزېننە وي اوپە هغى كى دى د بى ارزېننە كىنولە پارە وخت وي . عربى پوهانو ويلى دى، ژوند لە دى خە دېر لىند دى، چى هغە مورپە دېنمنىيواو كېنۇباندى لىند كىرو (الله بە ورتە وايى، چى پە خەمكە كى موخۇكلىونە تېركىل). المؤمنون ١١٢:٢٣

دېرى دىنلىرى رېپېننە!

جنرال "جورج كروك" چى بىايى د امريكاپە تارىخ كى ترىتولوسىترەندى جنگىيالى وي، د خېلۋىيادېنېتىنۇپە (٧٧) مخ كى ويلى، دەندوانوپەلە بدېختى او پېيشانى تقرىيە د هغۇرى لە خىالۇنۇ خە سرچىنە اخلى، چى لە حقىقت سەھىج

تراو نه لري . (هغوي هرلوي غور د خان پرخلاف گني).المنافقون ٤:٦٣

(که هغوي له تاسوسره وتلى وي، نوله وران کاري پرته به يي نورخه نه وو کري اوستاسو په منځ کي به يي دفتني راپورته کولو له پاره خغلنده گامونه اخيستي وي). التوبه ٤٧:٩

د کولمبيا پوهنتون استاد "هوکس" وايي، له خپلو شعار ونوڅخه چي تل يي زمزمه کوي يودا دی چي له لمز لاندي د هري ناروغری درملنه شته او يا هېڅ نشته، که درملنه لري، نوزيار وباسه چي پيدا يي کري او که يي نه لري، نو بيا ورته هېڅ پاملنله مه کوه . صحيح حديث دي : ((اللہ تعالیٰ هېڅ ناروغری نه ده رالپولی مګرد هغى له پاره يي درمل هم رالپولی دي، نوڅوك چي پري پوه شو هغوى وپېژنله اوڅوك چي پري پوه نه شوهغوى ونه پېژنل)).

نرمبنت تا له بنو پېدو څخه ژغوري

يو جاپاني بنوونکي به خپلو زده کوونکو ته ويل : د نورو په وراندي نرمبنت د "سبر" له وني او زغم نه کول د "څېرى" له وني سره ورته والي لري . رسول الله (ﷺ) وايي : (مؤمن بنده هغه تازه اوباريک کښت ته ورته دی چي باد يي کله بشي او کله کين ارخ ته اروي را اروي) . د پوهی خاوند د اوپو په څېردي، چي غټه دبره يي مخې ته راشي، نوله هغې سره تکرنه کوي، بلکي بشي يا کين لور او يا ورلاندي تېږيوي) . رسول الله (ﷺ) وايي : (د ايمان څښتن د هغه اوښ په څېردي، چي په پوزه کي يي پري اچول شوی وي، که د یوی تېږي له پاسه چوکر شي، نو هرومرو به چو کېږي) .

څه چي تېرشي بیا هېڅکله نه راګرخي

الله (ﷺ) وايي : (پربکره موځکه کري چي تاسو پرهنځه شي خفه نه شي، چي ستاسوله لاسه وتلى وي). الحديد ٢٣:٥٧

يوه ورخ داکتر "پول پرانیونی" ودرپده او له شیدو ډک يو بنیښه يي بوتل يي په ځمکه وغورخوء اوپه لوړ غږو وویل، په تویو شوو شیدو پسی مه ژراه.

عام خلک وايي، هغه څه چي تاته په برخه کي نه وي ليکل شوی، تاته ستونزمن وي . ادم (عليه السلام) موسى (عليه السلام) ته وویل : ايا ته ما په داسې کار ملامتوی، چې هغه الله تعالى ماته زما له پیدایښت څخه څلوبښت کاله مخکي ليکلی وو؟ پیغبر(ﷺ) وايي : ((ادم (عليه السلام) په دليل ويلوکي پرموسى (عليه السلام) برلاسی شو، دري څلي بي دا خبره تکرارکړه .

نېکمرغی په خپل ځان کي لټوه نه په چاپريال کي

انګریزی شاعر "میلتین" وايي : عقل کولی شي په خپله په ځان کي جنت دوزخ، او دوزخ جنت وګرځوي . "منتبي" وايي : د عقل څښتن دخپل عقل له امله په نعمتونوکي بدختي مومي او ناپوهه کس په بدختي کي هم خوبش وي .

ژونډې خفگان نه ارزی

"ناپليون" په "سنټ هيلينا" کي وايي : ما په خپل ژوند کي شپږ ورځي هم بني نه دي ليدي . خليفه "هشام بن عبدالمالك" وايي : ماچي خپله د نېکمرغی ورځي وشمېرلي، نوهغه ديارلس ورځي وي او پلار يې عبدالمالک دا افسوس کاوه چې کاشکي د خلافت مسوليت يې نه وي منلای !

"سعید بن المسيب" وايي : د الله تعالى حمد او ثنا ده، چې پادشاهان موږ ته راتښتني، خوموږ هفوی ته نه ورځو . یوڅل نامتو واعظ "ابن السمّاك" د هارون الرشید ليديلو ته ورغني، په دغه وخت کي هارون الرشيد تړي شو د څښلو او به يې وغوشتنې، نو "ابن السمّاك" ورته وویل : ايا که له تا څخه دا او به ايسارۍ شي، نو ته چمتو يې چې په بدل کي يې له خپلې نيمې پادشاهي څخه تپرشي؟ هغه وویل : هو! کله يې چې او به وڅښلني نو "ابن السمّاك" ورته وویل : که دا او به ستا په بدن کي ايسارۍ شي ايا ته تيارېي، چې خپله نيمې پادشاهي ورکړي، چې دا او به دي له بدن څخه ووهي؟ هغه وویل ولی نه، نو "ابن السمّاك" وویل، په داسې پادشاهي کي خوبيا هېڅ خير نشته، چې له یوڅل او بوجڅښلو سره برابره نه وي .

يو شاعر وايي : دنيا چي له ايمان څخه خالي وي، نوهجه بيا هېڅ وزن،
قيمت او معنا نه لري . شاعر علامه اقبال وايي : کله چي ايمان له منځه لار شي،
نو بيا هېڅ سوکالي نه وي، څوک چي خپل دين ژوندي ونه ساتي، هغه هېڅ دنيا
نه لري اوچا چي له دين پرته ژوندون غوره کړ، نوخپل خان بې تباہ کړ .

"امرسون" د خپل یوی مقالی په پاڼي کي چي سرليک يې (پرڅپل خان
پاور) دی وايي : ستا سياسي بريليتوب، د تڅوا دپروالۍ، له ناروغری څخه
روغېدل او د نېکمرغو ورڅو بيا راګرڅېدل، له دغو ټولوڅخه یوهم پرته نه
راګرڅي، نو باور پرې ونه کړي، یواخښي شی چي تا ډايدمنوي هغه ستاخپل نفس
دی او بس . (ای ډايدمن نفسه ! په داسې حال کي د خپل رب په لور وروګرڅه،
چې ته له الله او والله له تا څخه خوبن وي) . الفجر : ۸۹ - ۲۹

rossi ناول ليکونکي پروفيسر "ابيكتويتوس" پردي دېر تینګار کوي
چې موبایلد له څلواخانوڅخه د ناروغری او پرسوب د لري کولو پرته له څلوا
ذهنونو څخه د ناکاره فکرونو د لري کولو زيار وباسو . په قرائکريم کي هم د
جسماني ناروغيو پر تله د فكري او غيفيدي ناروغيو په اړه زياته وبرونه او
غندنه شوي ده الله (ﷺ) وايي : (د دوى په زironو کي ناروغری ده نو الله پاک يې
نوره هم ناروغری ورزیاته کړه) . البقره ۱۰۰ : ۲

الله پاک وايي : کله چي دوى له رېښتنې لاري څخه کاړه شول، نوالله بې زironه
کاړه کړل) . الصف ۶۱ : ۵

فرانسوی فيلسوف "مونتین" په خپل ژوندکي دغه څوکلمي شعار
ګرځولي و، ويل به يې، انسان ده ټپنې پېښوله امله چي پېښيردي دومره تر اغېز
لاندې نه راځي څومره چي د پېښو په اړه د فکرکولو تراعېز لاندې راخي . په يو
اثر کي رانقل شوي دي : ((يا الله ستا پر پرپکړه مي خوبن کړه، ترهجي چي زه
په دې پوهېږم، څه چي ما ته راوسېدل زه ورڅخه نه بچېدم او له هغه شي نه
چې زه بج شوم ماته نه رارسېده)).

لنده دمه

مه خفه کېړو ! څکه چي خفگان تا د تېر وخت په یادولو پېښانه کوي،
له راتلونکي وخت څخه دي وپروي او نن ورڅ درباندې خرابوي .

مه خفه کپرده ! حکه چي خفگان سره زره تنكپري، مخ گونجي کپري، روح بي حسه کپري او هيلي ورسره دانه وانه کپري .

مه خفه کپرده ! حکه چي خفگان ستا دېمن خوشحالوي، دوست دي خفه کوي، کينه کبن درباندي خوبنيوي او حقيقتونه درباندي بدلوي .

مه خفه کپرده ! حکه چي خفگان له الهي پربکري سره تکر، د يوي حتمي پېښي د پېښدو له امله ستوماني، له يوه اشنا شي څخه وتل او پرنعمت باندي غمندل دي .

مه خفه کپرده ! حکه چي خفگان ورک شوی او تلونکي شي ببرته نه شي راګرڅولاي، نه مري ببرته راژوندي کوي، الهمي برخليک نه شي بدلولاي او نه څه ټنه لاس ته راوري شي .

مه خفه کپرده ! حکه چي خفگان د شيطان له اړخه وي او دا هروخت يوه ثابته ناهيلي ده، بېرنۍ نېستي او يوه یقني ناوره ناکامي ده .

الله (ﷺ) وايي : (اي پېغمبره ! ايما موږ ستا سينه پراخه نه کړه، او له تا څخه مو هغه دروند پېتي، چي ستا ملا يې درنده کري وه لري نه کړ ؟ او ستا نوم مو لور کړ، نو بېشكه چي له سختي سره اسانтиبا شته، په رېښتيا چي له سختي سره اسانтиبا شته، نو کله چي وزګاريوي دععبدات له پاره زيار وباسه او خپل رب ته مخ ورایروه). الشرح ۸-۹۴

چي پرالله باندي ايمان لري، نو مه خفه کپرده

بېشكه چي ايمان د خوبني، سوکالۍ او دا راز دي او حيرانتيا او بد بختي دواړه له الله (ﷺ) څخه په انکاراو د هغه په اړه شک کولو کي نځښتني دي . بېشكه چي ما دېر هوښياران، بلکي نوميالي ليدلي، چي د هغوي زironه د اسلام له رينا څخه بي برخي دي، نو له همدي امله بي ژبي هم د شريعت د رېښتنيولې پرخلاف غبويږي .

د بېلگى پە توگە : "ابوالعلاء المعرى" چى عربى شاعر دى، د شريعت پە ارە وايى : دا لە منفي او مثبتى خبر و خە يوجور دين دى، چى موبى يې پە مقابل كى لە چوپتىا پرتە نورحق نە لرو !!

"رازى" وايى، د شريعت پە ارە د عقلونو د فكر آخىرى پايىلە، بندە لار- تسلىمى - ده . "جوينى" وايى : پە داسىي حال كى چى هغە نە پوهىرى، چى الله تعالى چېرتە دى؟ زە "همدانى" حيران كىرى يەم، زە همدانى حيران كىرى يەم .

"ابن سينا" وايى : پە مخلوقاتوکى اغىز لرونكى شى پىاوردى عقل دى . "ايليا ابوماضى" وايى : زە نىرى تە پە داسىي حال كى راغلم چى، پوه نە شوم لە كومە راغلم، خومەمەدا و چى زە راغلم، ماخىلى مخي تە لار ولىدە او بىا پېرى روان شوم . او دى تە ورتە نورى داسىي ويناكانى چى حق تە د نېذبىوالى او رىبوالى لە ارخە يو تربىلە تۈپىرلىرى .

نو زە پوه شوم چى انسان د ايمان لە املە نېكمىرغى مومى او د كفر او شڭ لە املە يې بىمرغىي پە برخە كىرىي، چى دغە وروستى خېنىدونى لا لە پخوا خە د بېلارو خلکو د فكرىونو د بىسەت زېرىنە ده، د سرغرۇنلىكى او بېلارى "فرعون" د خان پە ارە وينا قرانكىريم داسىي رانقۇوي : (تاسو تە لە خېل خان پېرته بل كارساز نە پېئىنم). القصص ٢٨: ٣٨ بىا وايى : (زە ستاسىي لور رب يەم).
النائزات ٧٩: ٢٤

نواتسوس پرداسى كفرى خېنىدونو، چى تولە نېرى يې ويچارە كرى د !!

"جيمزالين" چى د "خرنگە چى انسان فكرىكى" كتاب ليكونكى دى وايى: دېر ژر بە انسان دا حقىقت خېنىدىكىي، كە كله انسان د نورو شيانوا خلکو پە ارە خېل فكرۇنە بىلۇي، نۇ ژر دى چى پە خېلە هغە شيان او وگىرى بە ھەم پېرخېل وار بىلۇن مومى . د بېلگى پە توگە كە يوشخىن خېل لىد لورى بىل كرىي، نومور بە ووينوچى د دغە شخص مادى ژوند او حالات خۇمرە ژرتغيرمومى، نوھە سېپىڭلى شى چى زمۇر دەدقۇنە جورۇي هغە پە خېلە زمۇر خان دى . د ناويرو فكرۇنۇ او د هغۇ د بدو اغىزۇ پە ارە الله تعالى وايى :

(بلکى تاسو گومان كاوه چى پېغمىر او مؤمنان بە ھېڭىلە خېلۇ كورۇنۇ تە راونە گرخى، همدا خېرە مو پە زېرىنۇ كى بىنایىستە بىنكارە شوی وە، تاسو بد گومان وکىر او تاسو تباھ كېدونكى قوم وئى). الفتح ٤٨: ١٢

(پرالله بى د جاھليت ناحقە گومانونه كول او ويل بى يى چى ايا پە دى كار كى موب واك لرو؟ ورتە ووايە تول واك لە الله سره دى). آل عمران ۱۵۴:۳

ھمدا راز "جيمازالين" وايى : تول هغە خە چى انسان بى لاس تە راوري، هغە پە حقىقت كى د هغى د خانگىرو فکرونۇ نېغە پايلە دە، انسان يواخى د خېلو فکرونولە لارى كولاي شى پرمخ لارشى، بىرالاتىوب ترلاسە كرى او خېلو ھدفونوته ورسىپىي، خوکە هغە دا كارسربە ونە رسوئى، نو بىيا هرومرو دە، چى كمزورى او ناكامە به پاتى وي . الله تعالى د رىبىنتىنى ھود او سە فكەر پە اىرە وايى: (كە دوى - جەھاد تە - د وتلو ھود درلۇدلى، نو هرومرو بە يى ورتە خە تىيارى نى يولى وي، خوبە اصل كى جەھاد تە د دوى تىڭ د الله پاك خوبىن نە و). التوبە ۴۶:۹

(كە الله پە هفوئى كى دحق اورپىدو ھائى لىدىلى وي، نوھرومرويە بى حق وراورولى وي) الانفال ۸ (الله بى د زىرونويە حال بىنە پوھ، نوخكە بى هفوئى دادمن كىل). الفتح ۱۸:۴۸

بى ارزىبىتە شىيانوتە مە خفه كېرە ھكە چى دنیا بى ارزىبىتە دە

يونېڭ شخص د زمرى پنجو تە وغۇرخۇل شو، خو الله تعالىي وژغۇرە، خلکوورخە وپۈبىتىل، چى تاپە هغە حالت كى خە فكىكاوه ؟ هغە ووپىل، ما د زمرى د لارو پە اىرە فكىكاوه چى هغە پاكى دى او كە نە ؟ دىنپۇھانو پە كى خە وپىلى دى ؟ يوشاعر وايى، ما الله تعالىي دەغى وېرى پىرمهال چى مېرىنى خلک بىي د خېلپۇنكو غشۇ پە شتون كى لىرى ياد كر، نولە ھەمى املە ما د جىڭ پەر ورخ د واحد او قەھار ذات د خوبىلى له پارە هەريپول مزى ھېرى كېرى، الله (ع) د رسول الله (ع) اصحاب دھفوئى د اھدافو له مخى سره بېلۇي او وايى : (لە تاسوخخە ھىنى هغە ھوك دى، چى دنیاغوارىي اوھىنى نور آخرت). آل عمران ۱۵۲:۳

ابن القيم (رحمە الله) وايى چى د انسان ارزىبىت دھغە پە هدف كى نغىبىتى دى . يو بل دىنپۇھ وايى، تە ماتە د يوھ شخص د پاملىنى پە اىرە معلومات راکىرە، نو زە بە تاتە ووايم چى دا خىنگە سىرى دى . يو شاعر وايى، هغە ھوك چى هدف او غوبىتتە بى الله وي، نو الله (ع) دى هغە پە خېل فضل وساتى، اوھغە ھوك چى موخە بى ساتتە وي، نو الله دى هغە د حمايت -

ملاتر- خنديو ته ورسوي . بل شاعر وايي : هغوي د جنگ له يگره له جامو او اسونوسره راوگرځېل، خو موبه له زولنه شوو پادشاھانو سره راوگرځېلو .

يوه ورخ په سمندرکي يوه بېرى دوبه شوه، چي يو عابد هم په دغې بېرى کي و، عابد او بوا ته وغورځېل، نو پردازه مهال بي د خپلواندامونو په پربمنځلو پیل وکر، خوله اوپوزه کي بي اوبيه واجولي، هغه بيا وروسته له دوبېدوڅخه وژغورل شو او وچي ته راوطته، نو په سمندرکي د اودس کولو لامل ورڅخه وپوبنتل شو، په خواب کي بي وویل، ما خوبنتل له مرګ نه وراندي اودس وکړم، چي آخره خاتمه - د ژونډپایله - مي پاکه تېرہ شي . شاعر وايي، الله دي خير درکري، تا خو په دغسي وخت کي هم چي دواړه لاسونه دی زولنه وو د اسلام سپېڅي پېغام هېر نه کړ، له تا قربان شم ! په داسي شبې کي چي مرګ درته دستړکو په بنو ولاړ و، خو ستاستړکو یو رب هم ونه وهه . امام احمد بن حنبل (رحمه الله) ته بي چي د زنکدن په حال کي اودس ورکاوه، نو هغه مبارک د بېرې د خلالوواشاره کوله.

(نوالله هغوي ته د دنيا بنه ثواب او د آخرت بنه بدله ورکړه). آل عمران:۳

که سخت تېرى درباندي هم وشو، نوخفه نه شي

که تا بخښنه وکړه، نو تا د دنيا او آخرت دواړو عزت او درنښت ترلاسه کړ . (چا چي بخښنه او روغه وکړه، نوبده به بي په الله وي). الشورى ۴۰:۴۲
انګليسي شاعر " شکسپير" وايي: ته خپل دبمن ته تورې پرمه ګرموه، هسي نه په خپله په کي ونه سوزي .

شاعر وايي : پرسپېلولوستړکوته وواييه، چي لمروهم ستړکي لري، په رېښتیا سره چي ته دغه لمر د راختلو او دوبېلوا په حالت کي ګوري، بخښنه دي وي هغو ستړکو ته چي الله (﴿) بي نور- ليد - له منځه وری وي، په هغو ستړکو سره چي نه ستړي کېږي . یو چا تابعي عالم " سالم بن عبدالله بن عمر" ته وویل : ته بد سری بي ! هغه ورته وویل، زه یواحی همدا تا پېژندلی يم .

يو امريکائي ليکوال وايي : امساكاني او کاني کولاي شي زما هډوکي رامات کري، خوخبري نه شي کولاي چي ماته څه تاوان راوسوي .

ابوبکرالصدیق (رضي الله عنه) ته چاوویل، قسم پرالله زه بە تاتە داسى كنخل و كرم چى هغە بە لە تاسىرە قبرتە ننۋىي ! نابوبکرالصدیق ورتە وویل بلکى دا كنخل بە پە خپلە لە تاسىرە ستا قبرتە ننۋىي . عمرو بن العاص (رضي الله عنه) ته چاوویل، هرومۇبە ستاجىگرى ته خان وزكاروم، هغە ورتە وویل، تە اوس پە يوه بوختۇنكى كاركى بىنكلەشىۋى .

جنراڭ "ايىزنهاوار" وايىي : مۇرۇ پېرىپەدى يوه دقىقە هم د هفو كسانوپە ارىھ چى مۇرتە كىران نە دى پە فەركۈلو تېرە نە كېرە . ماشى د خورما ونى تە وویل، غوايم والوزم او تاپېرىدەم، خورما ورتە وویل، قسم دى چى زە ستابە كېنىتسەنستۇ نە يەم پۇھ شۇي، تو پە الوتۇ بە دى خە پۇھ شەم. "حاتم طابىي" وايىي: زە د عزىزەن سېرىي يوه غلطە خېرە لە دى املە بېخىشم، چى پە راتلونكى كى بە راتە كەتە ورسوی، او د سېك انسان لە كىنخۇخە د خېل عزت سانتى پە خاطىرەنخ گرخوم . اللە(ﷺ) وايىي : (كەلە چى مۇمنان پە عېت شيانو تېرىپىي، نوخورا پە درنبىنت ورخە تېرىپىي). الفرقان ٧٢:٢٥ { كەلە چى ورسە ناپوھان خېرى كوي، نود اللە خاكسارە بندە كان ناپوھانوته نېك خواب ورکوي }. الفرقان ٦٣:٢٥

"كائنفوچىس" وايىي : قەرجن سېرى د تىل لە پارە لە زەھرۇخە دك وي . يو صحابى لە رسول اللە(ﷺ) خەلە لاربىنونە وغۇبىنتە، (ﷺ) ورتە وویل : ((غىصە مە كوه، غىصە مە كوه، غىصە مە كوه)) !!! پە بل حەديث كى ويل شوي چى : ((قەر د اور سکرۇتە دد)). شىطان پە بندە باندى پە درېو حالاتو كى بىلاسە كىريي : قەر، شەھۆت او غىلت پە وخت كى .

نرى ھەمىداسىي پىدا شوي دە

"ماركس اوپلىيوس" چى د حىكمت خاوند او د رومى امپراتورانو لە دلى خە يواپراپاتور و يوه ورخ بىي وویل : "زە بە نن ضرورلە داسى كسانو سەرە كورم، چى هفوئى بېرى خېرى كوي، خانوون تە غەرە دى، لە خپلە خانە پرتە ورتە نورخۇك نە بىتكارى، خۇزە بە د هفوئى لە ليدۇ خە پېرىشان او حيران نە شەم، خكە چى زە لە د غە پۇل خاكو خە پرتە نرى نە شەم لىدلاي .

د بدؤخلکو دېروالي ته مه حیرانېره، د بنوخلکو په لېروالي ويأره!

"ارسطو" وايی : خوره او مثالی انسان پر هغونې ګنوجي له بل چاسره ېي کوي خوشحالیوی، که نورخلک ورسره بنېگنه کوي، نوخجالت کیوي، ځکه چې له نورو سره زره سوی لوړتیاده، خود نورو له اړخه پر ده زره سوڅول د هغه د ناکامی نسبه ده . پیغمبر(ﷺ) وايی : ((پورتنی لاس ترلاندیني لاس دېر غوره دی یعنی : پورتنی لاس ورکوونکي او تیټ لاس اخیستونکي دی .

که یوه توته ډوډی، یوه لپه او به او د ځان پتونی کالی ولري، نو بیا
مه خفه کېرده

ویل شوی چې یو لامبوزن په ارام سمندر کي یوویشت ورځي ورک و،
کله چې له او بولخه راووت، نو خلکو رخخه و پونتل چې تاکوم لوی درس زده
کړ؟ هغه وویل : ما چې له دی تجربې څخه کوم غت عترت زده کړ هغه دادی چې
که له تاسره د څښلو پاکي او به او پوره خوراک وي، نوبیاپه هېڅ حالت کي هم مه
وارخطاء کېړو . له پوهانوڅخه یوه تن ویلي، چې ټول ژوند یوه ګوله ډوډی او یو
ګوت او به دی او نور پاتي زیاتي شیان دي . "ابن الوردي" وايی : د کسرۍ د
پادشاهی پرخای په یوه توته ډوډی او د بحر د او بو پرخای په څوڅاځکو او بو
قناعت کول بس دی .

"جوناشان سویفت" وايی په نېړی کي داکتر ریژیم، داکتر هوسا او
داکتر خوشحال خوره طبیبان دي، له هوساینی او خوشحالی سره لېخوراک یوه
داسي اغېزمنه درملنه ده، چې مثال بې نشته . زه - لیکوال - وايم : ځکه چې
چاغي یوه هميشنې نارو غې ده، د خېټي غنوالي عقل او هوښياري له منځه وري،
هوساینې د زره خوبني او د روح اختر دی، او رون مزاجي یوه بېرنې خوبني او
ګټوره غذا ده .

مه خفه کېوہ! ستونزه بے یوه توبنې او ازمېښت بې یوه ورکړه وي
داکټر "سمویل جونس" وايی : د هري پېښني بنه اړخ ته دکټلو عادت په
کال کي د زړگونو روپو له ترلاسه کولو څخه هم قيمتي کار دی :
(ايا دوي نه ګوري چې بېشکه هرکال یو یا دوه څلی دوي ازمایيل کېروي،
خوبیا هم نه توبه وباسی او نه پند اخلي) توبه ۹:۱۲۶

د دی په مقابل کي " متنبی " وايی، کاشکي د زمانې پېښو پرماباندي
هغه څه پلورلي واي، چې له ماخنه یې زما د زغم، صبر او تجربې په بدل کي
اخیستي دي . معاویه (رضي الله عنہ) وايی: هېڅ د زغم خاوند نه شته، که وي
نوهغه به تجربه لري . " ابوتمام " د " افشین " په باره کي وايی، د الله تعالى
څومره زيات نعمتونه له هغه سره وو، خوهغه نعمتونه داسي وو، لکه چې بنديان
يا مسافر وي . له پخوانيو علم او څخه یوتن یوه شتمن ته وویل: زه له تاسره د
الله (﴿) نعمت وينم، خو ته هغه نعمت په شکرو ويستلونېنک کړه . الله (﴿) وايی : ()
که تاسو شکر وباسی، نوهره موړو په زه څلله پېژوینه درزياته کرم اوکه
ناشکري موکړه، نوبېشکه زما عذاب پېرسخت دی). ابراهيم ۸:۱۴

﴿ الله پاک د یوی قربی حال بیانوي، چې دادمنه او هوسا وه، له هر لوري
ورته پراخه روزي راروانه وه، خو د الله پاک په پېژوینو یې ناشکري وکړه،
نوالله هفوی ته د خپلوكړنوله امله د لوري او دارجامه ورواغوسته ﴾. النحل ۱۶:۱۱۲

په څلله جورښت کي ثابت او سه

داکټر " جيمز ګاردين ګلیاکي " وايی : د خان غوبښتني ستونزه په دی کي
ده چې ته دا هيله ولري، چې ستاخان دي دتاریخ په څېر پخوانۍ وي او دا د
بشریت د ژوند په څېريوه عامه ستونزه ده، همدا راز د زړه ناخوبښي داده چې ته
په دی خوبین اوسي، چې ستا خان د ډېرى پرپشناتي او نفسی ګډو ډیوس چېنې وي
. یو بل پوه وايی : ته د ټول مخلوق په منځ کي یوه جلا څېره یې، هېڅوک له تا
سره ورته والي نه لري او نه ته چاته ورته یې، خکه چې پیدا کوونکي ذات (﴿)
د خپل مخلوق په منځ کي دا توپيرابښي دی، الله (﴿) وايی : بېشکه ستاسو هڅي
رنګارنګ دی .

"انگلوباتری" چي د ماشوم روزنى په اړه یې دیارلس کتابونه او زرگونه مقالی لیکلی وايي، له هغه چاڅه بل بدمرغه انسان نه شته، څوک چي د دي شوق لري ترڅو هغه دڅل نفس، جسم او فک پر خلاف روان وي.

الله تعالیٰ وايي : (الله پاك له اسمان خخه باران رابنکته کړ، نو په څله اندازه خورونه وبهبدل). الزعد ۱۷:۱۳

هرڅوک خانګري صفتونه، الهي ورکري او توانونه لري، نو په کارده چي یوشخص په بل کي ويلی نه شي . (تقلید ونه کري) .

شاعرووايي : یوخلی سعد او بستان او بوكولو له پاره ګودرته ورل، ما ورته وویل : اى سعده ! او بستانوته دا دول او بهنه ورکول کېوي .

" لنده داچي ته له خانګرو ذهنی شتمنيو او الهي ورکرو سره پیدا شوی یې، د دی له پاره چي یو تاکلی کارسرته ورسوی، لکه څرنګه چي عام خلک وايي څل خان دی ولوله او هغه خه چي ته یې خلکوته وراندي کوي وپېژنه .

" امرسون " په څله هغه مقاله کي چي " پرڅل خان باندي باور " سرليک لاندي یې لیکلی وايي، داسي وخت به ژر راشي چي انسان په کي دی پایلی او باورته ورسپړي، چي کينه کول ناپوهی او تقلید - د نورو پېښي کول- خان وژنه ده . ان که حالات هر دول وي څل خان ته دی ریښتینې بنه ورکري، ځکه چي دا یې څله برخه ده او پر دی باندي باید باوري شي، چي که نږي له سموشيانو خخه دکه ده، خو ترهجه مهاله، چي دی په کي خه ونه کري او کومه حکمه چي ورپه برخه شوی د هغې پالنه ونه کري، یوه ذره به هم ورڅه تراسه نه کري، ځکه هغه زور چي د ده په بدن کي پېت دی هغه په طبیعت کي یونوی شي دی، هیڅوک یې د قدرت په اندازه ترهجه وخته نه پوهېږي، چي په څله یې پېژندلی او تجربه کري نه وي .

(ورته ووایه (ای پیغمبره) تاسو عمل وکړئ نو ژر دی چي الله، د هغه پیغمبر او مؤمنان به ستاسو کړنے وګوري). التوبه ۹:۱۰۵

لنده دمه

دا لاندی ایتونه ستا هیله قوی کوي، قوت درکوي او پررب باندي ستا گومان بنه کوي . (ای پیغمبره ! زما هغو بندگانوته چي پرخانونوي - د گناهونوله امله تبری کري ووايه، تاسود الله له رحمت څخه مه نامبلده کپرئ بېشکه الله تعالی توں ګناهونه بخني، بېشکه هغه بنه بخښونکي او مهربان دی)
الزمر ۳۹:۵

(پرهیزگاران هغه کسان دي، چي کله کوم بد کاروکري او يا پرخانونو تبری وکري، نوسمدلاسه الله پاک ياد کري او ورڅه د خپلو ګناهونوخښنه غواوري او پرته له الله څخه بل به څوک وي چي ګناهونه بخني؟ او دوي بدی کرنې په دوامدار دول نه کوي، به داسي حال کي چي دوى پوهیدي)۔ آل عمران ۱۳۵:۳

(هرڅوک چي یوبد کاروکري، يا پرخان تبری وکري، بيا له الله څخه بخښنه وغواوري، نوالله به له بخښني او مهرباني سره وموسي)، النساء ۱۱۰:۴

(کله چي زما بنده ګان له تاخهه زما په هکله پوښته وکري، نو ورته ووايه چي زه نژدي یم، دهر غوبښونکي غوبښته منم کله چي ما ته غړو وکري، نو دوى باید زما امرونه ومني او پرما ايمان راوري، چي روغه لارومومي)، البقره ۱۸۶:۲

(هغه ذات څوک دی، چي د بېوله غوبښته مني، کړ او لري کوي او تاسو د خمکي خليفه ګان ګرځوي ؟ ايا له الله سره بل د عبادت ورڅوک شته ؟ تاسو بېر لړ پند اخلي)، النمل ۶۲:۲۷

(مؤمنان هغه کسان دي چي خلکورته وویل د مکي خلک ستاسو پرخلاف را توں شوي، ورڅه ووپریوئ، دي خبri بي لا پسي ايمان تینک کر او وبي ویل مورد ته يو الله بس دی او هغه بنه کارجورونکي دی، پايله دا شوه چي د الله پاک له نعمت او لورښني سره راستانه شول او هېڅ دول بدی ورته ونه رسپد، د الله پاک د خوبښي په لاره لارل او الله پاک د بېري لوبي مهرباني څښتن دی)، آل عمران ۳: ۱۷۴-۱۷۳

(زه مي خپل کار الله ته سپارم، بېشکه چي الله بندگان بنه ويني)، الغافر ۴۰:۴۴-۴۵

اکثره وخت زیان رسونوکی شى گتۇر وي

" ویلیم جایمس " وايي : زموږ افتونه له موي سره دومره مرسته کوي، چي اتكى يى نه شو كولاي، د بېلگى په توګه : كه " دوستيوفيسكى " او " تولستوي " له كراو نه دك ژوند نه وى تېركىرى، نوهغۇي به هېخكلە نه وو بىرالى شوي، چي نامتو داستانوئە ولېكى، نوکپادى شى د پلاز نشتوالى، روندوالى، مسافري اوپىستى داسى لارى وي چى د نابغە توب، لاسته راويرنى، پرمختى او د ورکرى په خېر صفاتو د منختە راتلۇ لاملونە شى . په دى هكلى يوشاعر وايي : كله الله تعالى په يو لوى كراو سره انسان باندى پېرزوينە کوي اوكلە چى بىبا الله (ﷺ) په نعمتونو سره يو قوم په ازمىپىت كى واچوچى .. كله ناكله نعمتونه د بىمراغى لاملەم ھەم گۈرخى .

(نو تە د دوى په مالۇنۇ او اولا دونو دوكە نە شى، بېشكە الله غوارى د ھەدغۇ شيانولە لارى په د نىايى ژوند كى دوى تە عذاب ورکرى) . التوبه ٩:٥٥

ابن الاثير(رحمه الله) خېل زىدە ورۇنكى كتابونە "جامع الاصول" او "النهاية" په داسى وخت كى ولېكى چى په بېنۇ شل و . سرخسى (رحمه الله) خېل مشهور كتاب "المبسوط" چى په پىنځسو توکونو كى دى په داسى مهال كى ولېكە، چى هغە په كوهى كى بندى و . ابن القيم (رحمه الله) خېل كتاب "زاد المعاد" د سفر په حالت كى ولېكە . قرطبي (رحمه الله) په بېرى كى سېپور و چى پرصحىح مسلم باندى يى شرحه ولېكە، او ابن تيميه (رحمه الله) خېلې بېرى فتواکانى په زىدان كى ولېكلى . حديث پوهانو سل گونە زره احاديث د نېتى او بي كسى په حالت كى رايتول كرى دى . يو نېڭ شخص راتە ويلى، چى په زىدان كى يى قرآنکىريم ياد كرى او څلوبېنت توکە كتابونە يى هم لوستلى دى . " ابو العلاء المعرى " چى نامتو عربى شاعرى د خېل تۈل كتابونە اوشعري تولگى يى پەزندوسترگو ويلى دى .

" طه حسين " چى د دى زمانى مصرى ليکوال دى له رىندې دوچخە وروستە بى د خېل ژوند د خاطراتو لرى لېكلى او بېرۇ نومىالىيۇ له منصب چخە تر گوبنە كېدو وروستە أمت تە د پوهى او فېرىپە دكى دومره ۋە ورلاندى كرى، چى د چارواكى پرمەھال بى لا نە وو ويراندى كرى .

شاعر وايي : دېرخىلە داسى شوي، چى تە سختىو را كېر كرى يى او حال دا چى الله (ﷺ) درتە خېر غورە كرى وي اوته په كى نا خوبىن يى .

"فرانسیس بایکوت" وایی، دېر کم داسې پېښیرې چې فلسفه به انسان د الحاد - بې دینی - اړخ ته هڅوی، بلکې په فلسفه کې ژوره کته د انسانانو عقولونه د دین لوري ته لا ورنډي کوي .

(د دینپوهانو څخه پرته نورڅوک پري نه پوهېږي). العنکبوت ۴۳: ۲۹

(بېشکه خبره همدا ده چې په بندگانوکي یوازی علماء له الله څخه وېږیدو). فاطر ۳۵: ۲۸

(هفو کسانو ته چې علم او ايمان ورکړل شوی دي، دوی به - منکرینو- ته وایی، چې د الله په پرېکړه ليک کې تاسود بیا را پاڅېدو- قیامت - تر ورځی خنبدلی یاست). الروم ۳۰: ۵۱

(ای پېغمبره ! ووایه زه تاسوته د یوی خبری نصیحت کوم چې الله ته دوه، دوه او یو، یو ودرېږۍ، بیا ښه خیرشی، چې ستاسو په ملګري (صلی الله عليه وسلم) کې هېڅ دول لبونتوب نشيته). سباء ۳۴: ۴۶

ډاکټر "ا. بریل" وایی : د ربښتونی ايمان خاوند به هېڅ وخت په روحي نارو غې اخته نه شي .

(بېشکه کوموکسانو چې ايمان راوړی اوښکارونه یې کړي دي، دېرژر به مهربان رب د خلکو په زیرونوکی له هفوی سره مینه پیداکړي). مریم ۱۹: ۹۶

(هرنارینه اوښخینه مؤمن چې نېک کار وکړي، نو موبه به پاک ژوند ور په برخه کړو). النحل ۱۶: ۹۷

(بېشکه الله پاک مؤمنانوته روغه لار وړښي). الحج ۲۲: ۵۴

ایمان لوی درمل دی

ډاکټر "کارل جایک" د نفسی نارو غیومخکین "د ننی انسان روح پلتنه" په نوم کتاب کې په ۲۶ مخ کې وایی، په تېرو دېرسوکلونو کې د نری له بېلاپېلو برخو څخه ماته پېر کسان د مشوری له پاره راغلې دی، د سلګونو نارو غانو چې دېری یې د ژوندانه په نیمايې برخه یعنې عمرونه یې له پنځه

دېرشو څخه پورته وو درملنې مې کېرى ده، نو ماته دا څرکنده شوي چې په دوى کي يو هم داسى نه و، چې د ناروغى مشکل بى له يوي ديني سرچبنې څخه بي برخى کېدل وي، د کومي سرچبنې په رنما کې چې يې بايد خپل ژوند ليدلى واي . زه د خپل توان په کچه ويلاي شم چې دوى هريوځکه ناروغ و، چې کومه برخه دين مؤمنانو ته ورکړي له هغې ورکړي څخه بي برخى وو او د هفوی له ډلي څخه چې څوک د رېښتوني ايمان څښتن نه و روغ نه شول .

{ څوک چې زماله ذکر- قرآن- څخه مخ واړوي، نو د هغه له پاره به په دنبا کې تڼګ ژوند وي}. طه ۱۲۵:۲۰

{ دېر ژربه موبو د کافرانو په زړونو کې په هغه سبب دار واچوو چې له الله سره يې شريك پیدا کېرى و }. آل عمران ۱۵۱:۳

{ د تیارو له پاسه تیاري دي، کله چې په تیارو کې پربوتی شخص خپل لاس بهره را وباسي بیانا نه بنکاري، همدا ده چې چا ته الله پاک رنبا په برخه کېري نه وي نوهېڅ رنبا نه لري }. نور ۴۰:۲۴

الله چې د اړ مشرک غوبښته مني نود مسلمان به څه حال وي؟

له " بوندا " څخه وروسته د هند سترلارېښود " مهاتما گاندي " که ورته د دې خبری الهام نه وئي شوي چې په لمانځه کې غت زور دی، نوله منځه به تللى و و دا خبره له دې امله ذهن مني چې " گاندي " په خپله د خان په اړه وايې، که ما لمونځ نه وئي کېرى، نو زه به له یېږي مودي راهيسې لبونې وم . سره له دې چې گاندي مسلمان نه و، د عقیدي له پلوه بېلارې و، خو په دې حال کي دا د الله تعالى د دې وینا مصدق وګرځېد، چې د مکي د مشرکينو په اړه وايې : { کله چې مشرکان په بېږي کې سواره شي، نو له الله څخه داسى غوبښتي کوي، چې د هغه سوچه دين يې خپل کېرى وي }. العنكبوت ۶۵:۲۹

{ څوک دی هغه ذات چې د محتاج غوبښته قبلوي}. النمل ۶۲:۲۷

{ هغوي باوري شول، چې بنه کلک راګېرشوی، نوهغه مهال بیاخپل دين د الله له پاره سوچه اوځانګري کوي }. یونس ۲۲:۱۰

ما د اسلامي علماوو، تاریخپوهانو او ادبیانو ویناوا په بشپړدول په غور سره لوستي، خوما په کي د پرپشاني، ذهنی نا ارامي او روحي نارو غيو په اړه څه نه دي موندلې، لامل بي دا دی چې هفوی له خپل دين سره قرار او خوندي او سېدلې دي، ژوندې له هردول سختي او بېخایه خان خورونې څخه لري و .

(کومو کسانو چې ايمان راوري، نېټ کارونه يې کري وي او هغه حق يې منلي وي، چې درب له لوري پر محمد ﷺ نازل شوی دی، نو الله يې تولي بدې کرنې رژولې او د هفوی حال يې بنه کري دی) . محمد ﷺ: ۴۷: ۲۵

د " ابو حازم " وینا ته غوبر شه ! بېشکه خبره همدا ده، چې زما او د پادشاھانو په منځ کي یواخی همدا یوه ورڅ ده، چې هغه پرون ورڅ وه، نو هفوی يې هم او س په خوند نه پوهيريو او د سبا ورځي دراتګ په اړه، خوزه او هفوی ټول په وبره کي یو، بس یواخی همدا نن ورڅ ده او دا هم نه د ځرګنده، چې هغه به څرنګه وي ؟ رسول الله ﷺ به دا دعاء کوله : ((يا الله ! زه له تا څخه د دی ورځي د خير، برکت، نصرت، روښنای او هدایت غوبښته کوم)) .

" زهيرین ثابت " وايي : کله چې د چا مشکل سخت او لوی شي او بیا هم له چل ول څخه کار وانه خلي، نوخیل کاري لا ستونزمن کړ او ورته يې شا کړه، خو د قوي هود څښتن هغه دی چې هردول ستونزه ورته ورپښه شي، د پوهی له لاري يې مخنيوی وکري، نو دا کس د وخت له ستونزو سره پنه مقابله کولای شي، ترهafi چې دا ژوندي وي له سخت چل او ول څخه کاراخلي، کله يې چې پر ورآندې یو سوری بند شي نو بل ورته خلاص شي . (اى هفو کسانو چې ايمان يې راوري دی چمتو اوسي) . النساء ۷۱: ۴

(هرومرو دي نرمي وکري او هېڅوک دي پرتاسو خبر نه کري) . الکهف ۱۸: ۱۹

شاعر وايي : که زموږ ورځي د نعمتونو او کراوونو په منځ کي بدليري را بدليري او همداسي پېښي کوي خو زموږ کلک غشی يې نه دي نرم کري او نه يې موږ هغه څه ته سرکوزي کرو، چې هغه (دنیا) بنکلني نه ده. بلکي هغه ستونزې موږ پر داسي عزتمنو نفسونو بارکري، چې که پر هفوی له تو انه پورته شيان هم بارشي نو بار به يې کري، زموږ نفسونه د پنه صبرله لاري سائل شوي او زموږ ابروګانې خوندي پاتي دي، حال دا چې نورخالک له دی اړخه خواردي . (یوازی همدا به يې ويل، چې اى زموږ ربه زموږ ګناهونه او د ژوند په کارونوکي تجاوز

راویخښه، زموږ ګامونه تینګ اوپرکافرانو مو برلاسی کړه، الله هغوي ته د دنیا
ثواب او د اخرت بېړه بدله ورکړه ۴. آل عمران ۳: ۱۴۷ - ۱۴۸

مه خفه کېرده، ځکه چې ژوند ستاله انځوره پېر لنډ دی

په دی اړه "داييل کارنيچي" د یوه داسي کس قېصه کړي، چې د هغه په کولمو کي زخم و، د دغه زخم خطر دي چې ته رسپېلى و، چې طبیبانو یې نور د مړینې وخت هم ټاکلی و او د دی سپارښته یې هم کړي وه، چې د کفن تیاري یې بايد وشي . "کارنيچي" وايي، په دی پراو کي ناخاڅه دغه ناروغ چې "هاني" نومیده یوه حیرانونکي تکلاره خپله او له ځان سره یې فکر وکړ، چې ما ته په دنیا کي له لنډ وخت څخه پرته نورڅه نه دی پاتني، نو ولې له مرک نه مخکي زه خپل تول ارمانونه نه پوره کوم، له پخوا مې په زړه کې دا ارمان و، چې زه له مرگ څخه مخکي بايد په نړۍ کي وګرڅم، دا دی اوسل هغه مهال رارسپېلى، چې زه بايد په کي خپلی هيلی پوره کرم، نو د سمندری بېړۍ سفرليک یې واخیست، طبیبان چې خبرشول نو هغوي ووپرېدل او ورته یې وویل مور تاله دغه تګ څخه په ګلکه ايساروو، که ته دا سفرپیل کړي بشایی د سمندر په تل کې پېښځ شي، هغه خواب ورکړنه، هېڅکله داسي نه شي ګډای، ما څلواخپلواو ته دا وصیت کړي، چې ګله زه مرسوم، نوما به په خپله پلرنې هدیره کي پېښځوي، هماګه و چې "هاني" بېړۍ ته وخته او د خیام د شعر دا بیتونه یې زمزمه کول چې وايي : راځه چې د بشر قېصي وکړو او خپل عمر د شپې په خوبو خبرو سره تېرکړو، ځکه چې نه خو خوب د چاعمر اوږد کړي او نه د شپو یې خوبیو دچاعمرلنډ کړي دی . بیا هغه کس خپل سفتر ته په داسي دوبل دوام ورکړ، چې له خوبنې او مستې ډک سفر و، نو په دغه وخت کي په خپلی پېښځي ته یولیک و لیډو او ورته یې لیکلې و، ما د بېړۍ پر سر دېرخوندورخوراک او ځښاک وکړ، شعروونه مې وویل رنګارنګ خوراکونه مې وڅورل، تر دی چې هغه غورخواړه مې هم وڅورل چې زه تري منع شوی وم او له دغه وخت مې دومره خوند واخښت، چې په خپل پخوانی عمرکې مې ګله هم نه و اخیستي، بیا څه وشول ؟

"داييل کارنيچي" داسي انګړله چې دغه کس له هغې ناروغی څخه جوړشو او دغه کړنلاره یې چې خپله کړي وه، د ناروغیو او دردونو په مخنیوی او له منځه ورلو کي اغېزمنه وه .

زه - لیکوال - د خیام له پورتنيو بیتونو سره جورنه يم، حکه چي په هفو کي له الهي تاکل شوي لاري خخه خرکنده سرغونه ده، خو له قبصي خخه موخه دا ده، چي د طبیعت خوشحالی د تولو طبي درملو پرتله خوچنده د انسان د روغتیا له پاره گتوره اواغیزمنه ده .

قناعت وکړه او قرار شه

"ابن الرومي" وايي : حرص، بدمرغه ته د بد مرغى سورلى نژدي کوي او حرص خو د بدمرغوخلکو سورلى وي . ګوزاره حال ژوندته دې هرکلي او بشه راغلاست وي، ته چي په خوندسره راخې او پرستري کوونکي مال دي هم سلام وي .

(ستاسو مالونه او اولادونه تاسو ماته نه شي نژدي کولای، هو! چا چي ايمان راوري او نېټک کار بي کري وي، نو هفوی ته د چېلو ګرنودوه برابره بدله ورکول کېږي او د جنت په لویو او د نګومانیوکي به دادمن او سیږي) . سبا ۳۷:۴

"ډايل کارنيچي" وايي، څېرنو دا خرگنده کري، چي امريكا د خفگان په برخه کي نومري وژونکي هبوا د شمبېل کېږي . د بېلکي په توګه، د دويم نړپوال جنک په دوه کلونوکي زموږ د دري میلیونوپه شاوخوا کي بچيان وژل شوي وو، په همدغه موده کي د زړه ناروځي دوه میلیونه څلک له منځه وري، چي له دي دلي خخه د یومیلیون کسانوډ ناروځي لامل پرېشاني او عصبي ګدو دي بنوډل شوي ده او همدا د زړه ناروځي له هفو بنسټيزو لاملونوڅخه ده، چي داکټر "الکسیس کاریل" یې دي ته اړکري چي ووايي : په یقیني توګه هغه سترکاروباري څلک چي نه پوهېږي څرنګه له پرېشاني سره دغره ووهي، نو هفوی وختي مره کېږي، دا یو عقل منلي لامل دي، خو مرګ به هرومرو له نېټي سره سم راخي .

(هېڅ نفس د الله له حکمه پرتله بي نېټي نه مړ کېږي) . آل عمران ۳: ۱۴۵

تورپوستي امريکايان او چېنیان دېر کم د زړه په ناروځي مړه کېږي، حکه چي د هفوی ژوند دېر ساده دي، دا هم یو حقیقت دي د هفو طبیبانو شمبېل، چي د زړه د ناروځيو له امله مړي شل خلی د هفو بزرگانوله شمبېل خخه زیات

دی، چي د همدي ناروغرى له امله مره کېري، ھكە چي بېرى طېبیان په سخته
اندېښنه کي ژوند تېروي او د ستونزو په مقابل کي بى كچه ناقراره کېري .

شاعر وايي : او هغه څوک چي پرهېزگار نه دی نوروخلکو ته په
پاکوالی امر کوي، لکه طبیب چي د خلکو درملنه کوي، خو په خپله ناروغ وي .

پر پېښو باندي خوبنې څرګندول غم له منځه وړي

رسول الله(ﷺ) وايي : ((موږ به هغه څه وايو چي زموږ رب پري رضا
کېري)) .

بېشکه پرتا باندي د ايمان دغه پاکه غوبښته واجب ده، چي کله تاته څه
دول غميذه درېښه شوه نوهغه باید الهمي برخليک وبولي او غاړه ورته کېردي
چي بنه پايله دی په برخه شي، د بېرنې ناكامي او د راتلونکي مفلسى له
کړاوځخه هم وژغورل شي .

شاعر وايي : کله مي چي په خپل سرکي سپين وېښتان ولیدل، نوما
ورته بنه راغلاست وویل، که زه پوهېډا چي په بنه راغلاست نه ویلو به ورک
شي، نو ما به هرومرو دا کار کړي و، خوداسي نه ده که بد درېښن شي او نفس
ورسره یوه ورڅ له نرمي کار واخلي، نو د مشکل په لري کولوکي ګتورثابتېري .

له برخليک څخه تېښته ناشونې ده، باور پري په کاردي ھكە چي که ته
له خپل پوستکي او جاموڅخه هم ووځي په ازل کي ليکل شوی کاربه هرومرو
پېښېري !!

د "aimerson" د "لاس ته راوري توان" په نوم کتاب کي را نقل
شوی، چي نه پوهېډا مور ته دا نظریه له کومه خایه راغلې چي وايي، پراخ،
ثابت، هوسا، له ستونزو او خنډونو څخه پاک ژوند لوی او نېکمرغه کسان
زېړووی، په حقیقت کي خبره سرچې ده، هغه کسان چي په ژرا روپو دي وي، که د
ورېښمو اوململوپه بستره کي هم ویده کېري، نو بیا به هم ژاري، تاریخ په دی
کواه دی چي لوبي او نېکمرغه په تولنه کي بېلاپلوا وکړو ته ھان تابع کړي دی،
داسې وګري چي بنه او خراب هم په کي وي او داسې چي د بشو او خرابو توپير په
کي ګران هم وي، په دغه یول انساني ټولنوکي داسې سري روزل شوی، چي

هغوي سترى سترى دندي پرغاره اخىستى اوشاتە بى نە دى غورخولي . دنبوي دعوت لوئىريو ورخۇ تە كە خىر شۇ، نو د هەفە پىراو د الھىھ ھادىت بېرخ پورتە كۈونكى كسان بى اکثرە غلامان يابۇزلە او اىر خالك وو، خو د دەغە سېڭىلى لېنگر پە مخامغ صەف كى دېر داسى كسان ھم وو، چى مخور، شىمن او سرداران وو .

{ كله چى زمۇر روپىانە ايتونە هغوي تە لوستىن كېرىي، نوكافران مۇمنانو تە وايىي چى وگورى پە مۇر او تاسو كى دچا ژۇند بىنە او د چا غۇندى شاندارى دى }. مريم ٧٣:١٩

{ دوى ويل چى زمۇرمالۇنە او اولادونە ھم لە تاسونە يېراو مۇر سزا مۇندونكى نە يوو }. ٥٣:٣٤

{ ايا همدا خالك دى چى الله پىر دوى لوربىنە كېرى دە، ايا الله پاك شكر كۈونكى بىنە نە پېزنى }. الانعام ٥٣:٦

{ كافران د مۇمنانو پە اره وايىي، كە د اسلام مىنل غورە وى، نو مۇمنان بە لە مۇر ڭىخە مىخكى شوي نە وى }. الاحقاف ١١:٤٦

{ كېرجىنو ووپەل مۇر لە هەفە ڭە منكى يو، چى تاسو پرى ايمان راۋىرى دى }. الاعراف ٧٦:٧

{ هغوي ووپەل چى ولى دا قرآن پە دەغە دوه كلىيوكى پە كوم نوى سېرى نازل نە شو، ايا هغوي ستاد رب رحمت وېشى }. الزخرف ٣١:٤٣

پە دى اره ماتە د "عنترە" هەفە شعر راپە زىرە كېرىي، چى هەفە پە كى دا خىڭىدە كېرى، چى قىمت بى پە بىنۇ صفاتو، خويونو، خېركتىا او هوپىيارتىا كى دى، نە د دە پە اصل او نسب كى، هەفە وايىي، كە زە غلام يە پروا نە شتە، ڭە چى زە د بىنە خوى او اخلاققۇ لە اىرخە سردار يە او كە زە لە رىنگە تور يە، نواخلاق مى سېپىن دى .

كە د بدن يو غېرى دى لە لاسە ورکە نۇ نور خۇ روغ دى !

ابن عباس (رضى الله عنهمما) د شعرپە ژېھ وايىي : پروا نە شتە كە الله زما لە سترگو ڭە رىنا اخىستى، ڭە چى زما پە ژېھ او غۇرۇنوكى رىنا شتە . زىرە مى

هوبنیار دی او عقل می هم کویر نه دی او زما په خوله کي د توري په خېر تېره ژبه ده . شاید ستا خیر په هغه څه کي وي چې درپیښ شوی وي . (شاید تاسو یو شی بد وګنۍ او هغه تاسو له پاره غوره وي) (البقره ۲: ۲۱۶)

" بشارین بُرد " په شعر کي وايي : دېښمانو د وړوندوالي پېغور راکړ، حال دا چې عیب په همدوی کي دی، دا خو څه عیب او پېغورنه دی چې وویل شی فلانی وړوند دی . که انسان تقوا او میرانه وېږنده، نویبا خود سترګو وړوندوالي ورته څه زیان نه رسوي، زه د سترګو وړوندوالي اجر، د آخرت توښه او د اېرو ساتلو وسیله ګنیم، او زه خو همدغو درېو شیانوته اړیم .

ته د ابن عباس (رضي الله عنهم) او " بشار " خبرو او بیا د " صالح بن عبدالقدوس " په خبرو کي چې کله وړوند شوغور وکړه، چې په منځ کي یې خومره توپيردي، صالح په شعر کي وايي، په دنیا دی نور سلام وي، وراندہ بودا ته نور په دنیا کي څه پاتي دي، کله چې یوانسان مري، خوهغه ژوندي شمبېل کېوي او د انسان د اټکل ترشا دروغجنه هیله پرته وي . داکترراته د روغتیا داد اوامید راکوي، حال داچې دا خبری خینې له خینو سره نېڈي دي . یعنی دروغجنه هیله او د داکتر داد .

پر منونکي او نه منونکي دواړو باندي به هر موږو الهي پرېکړه ترسره کېوي، خومونونکي به د الله (عزیز) په وراندي نېکمرغه او د ثواب خاوندشي او نه منونکي به گناهګار او بدمرغه کېږي .

عمر بن عبدالعزيز (رحمه الله) ميمون بن مهران ته داسي ولیکل : تا ماته د عبدالملاک د مړینې له امله د غمرازی پېغام راستولی، خو دا (مړینه) یو داسي کار و، چې ما یې مخکي انتظار کاوه اوکله چې پېښه شوه نوما بدنه ګئله .

ورځي څرخېږي

د احمد بن حنبل (رحمه الله) په اړه ویل کېوي، چې یوه ورڅه هغه د " بقی بن مخلد " د ناروځي پوښتنی ته ورغی او ورته یې وویل، ای د عبدالرحمن پلاره ! د الله تعالى په ثواب خوشحاله شه، د روغتیا ورڅوکي رنځوری نه وي او د ناروځي په ورڅو کي روغتیا نه وي، یعنی د روغتیا په

ورخو کي د انسان په زره کي ناروغری نه گرخي، نو د بنده هودونه پیاوري کيوري، ارزوکاني او غوبننتي بي زياتيري او د سختي ناروغری په ورخوکي د انسان په ذهن کي روغتنيا نه گرخي، چي له دی امله يي نفس نا اميده کييري، همت له لاسه ورخوکي او د نا هيلى بنكارکيوري، نو د امام احمد (رحمه الله) دا خبره د الله تعالى له دی قول څخه اخیستل شوي چي وايي : { که موب انسان ته د خپل رحمت څه برخه ورکرو او بيا بي بېرته ورڅخه واخلو، نو هغه انسان خورا نا هيلى او ناشکره شي او قسم دي که موب ورته له سختي نه وروسته د نعمت خوند وروڅکوو، نو هرومرو به وايي چي زما ستونزی پاي ته ورسپدي، بېشكه چي انسان بي ګچه خوبن او پرنورو خان لورکني، خو ټوازي هغه کسان - له دی عېب نه پاک دي چي- ستونزه زغمي او نېڭ کارونه کوي، نو د همدوی له پاره بخښنه او ستړه بدله شته } .
هود ۱۰: ۱۱-۱۱

حافظ ابن کثير(رحمه الله) د دغو ايتونو په تفسير کي وايي، الله (عز) په دغو ايتونو کي د انسان اود هغه د ناوره خوبونو په هکله ځرګندونه کوي، پرته له هغو مؤمنانو څخه چي الله تعالى پري رحم کري دي ځکه چي هفوی له دوي څخه بېل دي . یعنی : کله چي ورته له نعمت څخه وروسته ستونزه ورسپيري، نو ده ته به په راتلونکي کي د خيرله خبرڅخه نا اميدی پيدا شي، همدارنګه د هغه نعمت په اړه به چي پخوا ورته ورکړل شوي وي ناشکري او ناخوبنې پيدا شي، داسي چي ګواکي دغه شخص پخوا هېڅ خير نه دی ليدلي او نه يي د اسانۍ او خلاصون څه هيله کري وي . همدارنګه که کله ورته له ستونزی څخه وروسته څه بنېښنه ورسپيري، نو بيا داسي وايي، زما ستونزی ورکي شوي، او داسي به هم وايي، چي وروسته له دی څخه به ماته هېڅ بد نه رارسپيري .

د ځمکي پرمخ چکر ووه

سفر پربشاني او اندېښني له منځه وري . د نبوبي احاديثو پخوانې نامتو عالم حافظ "رامهرمزی" په خپل کتاب "المحدث الفاضل" کي د هغه سفر د کتيو او ورڅخه د خوند اخیستو په اړه چي د علم د لاسته راوiro له پاره ترسره کيوري څېښه کري، په دغه څېښه کي نوموری دینپوه پرهغه چا باندي سخته نيوکه کوي چي دا ډول سفر بد ګنې او وايي، هغه څوک چي په چکر وهونکو باندي بد وايي باید پوه شي، چي دا ډول سفرکوونکي له خپل دغه چکر څخه څومره خوند ترلاسه کوي، د وطن د پربېښدو پرمھال څومره خوبنې، قوت او

تدرستی احساسوی، اندامونه یې خومره خوند اخلي، كله چي بېلاپل خایونه، دول دول ودانی، باندی، بېنکلی بېنکلی بنونه، د الله تعالیٰ رنکارنک مخلوق وگوري، په بېلاپل ھبادونو کي حیرانوونکي شیان ترستركېري، بېلاپل ژبي، رنگونه او نژادونه وویني، د دیوالونو، گندو او غونديویو سیورو ته دمه وکري، په جوماتونو کي لموخونه، په ناوونو او درو کي او به ځبنل، چبرته چي پري شپه راغله هماغه خاکي ویده کېري، له شرم، چل ول او خان بنونه پرته له چاسره یې چي خوبنه وي د الله تعالیٰ د خوبنی له پاره ورسه په سفرکي ملګرتیا کوي، هغه روا کارونه سرته رسوي چي زړه یې خوبنوي او په خپله موخه کي برلاسی شي او یا هغې ناستي ته د زړه له کومي ورننوټ وي، چي خپلی متی یې رانګاري او پوره اندازه لار يې وهلي وي . كله چي پربنه چکر باندی گوتنيونکي پر دغو پورتنیو گتو وپوهیرو، نو ورته به څرګنده شي چي د دنيا ټول خوندونه خو یواخی د دغو لیدنو ګتنو خور نچور دی او له دغه چکر څخه د لاسته راغلو ګتو ټولکه ده، کومي ګتني چي څښتناو ته یې د پسلی د ګلاتواو د سرو زرو له ذخیرو څخه هم غوره او ارزښتاكۍ بشکاري، په داسي حال کي چي دغه گوتنيونکي او هغوي ته ورته کسان ورڅخه بي برخې پاتي دي .

يو شاعر وايي : خپله کېردى له هغه خاکه چي ستا سېکاواي په کي شوي وي وکاړه او خان له سېکاواي څخه په څنګ کړه، ځکه چي له ډلت څخه خان ژغورنه په کار ده .

لنډه دمه

رسول الله (ﷺ) وايي : ((كله چي الله (ﷺ) کوم قوم خوبن وکني، نوهغوي په ستونزو کي ازمايي، څوک چي پرڅل حال باندی خوبن وي، نوهغه ته به د الله (ﷺ) خوبني ورپه برخه شي او څوک چي پري ناخوبنې شو هغه ته به د الله تعالیٰ فهر ورپه برخه شي)).

بل حدیث دی چي : ((تر ټولو سخت ازمایښت پر پیغمبرانو شوی، بیا ورڅخه وروسته درجه په درجه نورنېک کسان دي، هرڅوک د خپل ايمان د ټینګوالی په اندازه ازمایل کېري، که هغه په دینپالنه کي قوي وي نوازمیښت یې هم سخت وي اوکه په دین کي سست وي، نو په هماغه کچه ازمایل کېري،

ترهغه وخته چي مسلمان بندە د حمکي پرمخ گرخى تر هماوغه وخته به په از مېښت کي وي، چي په پاى کي به له گناه خخه پاک شوي وي)).

د پېغېبر(ﷺ) بل حديث دى : ((د مؤمن شان ته حیرانتیا ده، خکه چي تول کاري په گتبه دى او دا - خانګرتیا - له مؤمن پرته بل څوک نه لري، که ورته خوبني ورسپري، نوشکر وباسې دا هم ورته خير دى او که څه ستونزه ورپېښه شي، نوهغه وزغمي او صبر وکړي، چي دا يې هم گتبه ده)). یعنې په دواړو حالاتو کي ثواب ورکول کېږي .

عبدالله ابن عباس (رضي الله عنه) ته پېغېبر(ﷺ) وویل ((اى خلميه !) په دې پوه شه که تول خلک د دې له پاره سره راټول شي چي تاته څه زيان ورسوي، نوتا ته به زيان ونه رسوي مګرېه هاغه کچه چي الله درته - په برخليک کي - ليکلی وي، او که تول خلک يو موئي شي چي تاته څه گتبه درورسوي، نوهېڅ گتبه به در ونه رسوي، پرته له هاغي اندازی چي الله (ﷺ) تاته په - برخليک - کي ليکلی ده، قلمونه نورليکل نه کوي او د برخليک پانۍ تدل شيوي دې)). بل حديث دى چي : ((نېک خلک درجه په درجه از مایل کېږي، یعنې د عمل په اعتبار سره، څومره يې چي نېک عمل بنې کېږي هماوغه اندازه يې امتحان هم سختريوي)). بل حديث دى چي : ((د مؤمن مثل د تنکي فصل - کېښت- دى، چي کله يې باد بنې او کله يې کین اړخ ته اړوي راړوي)).

د ژوند په ورسټيو شببوکي هم خفه نه شي

"ابوريحان الببروني" وکورئ چي پر (٤٠-٤٤ھ-ق) کال وفات شوي دی، سره له دې چي د زيات عمر خاوند و . اته اوپيا - ۷۸ - کاله يې د علم په زده کره کي تبرکري دي . د کتابونو په ليکلو سخت بوخت و، علمي بابونه يې پرانيسټن، په سختو او بنکاره ځایونو يې هر اړخیزه پوهه لرله، یعنې په ستونزمنو او اسانه ځایونو پوهېډه، هېڅ وخت به يې قلم له لاسه اوستړګي به يې له لوستولو څخه نه لري کولي او زړه به يې له فکرڅخه خالي نه و، د ژوند په ورځنيو اړتیاو کي به یواځي پرخوراک، څښاك او جاموا غوستلو بوخت و او له دې پرته د کال په ټولو ورځوکي به يې عادت د علم یوستونزمن ځاي څېل او روښانه کول و .

د فقهي عالم " ابو الحسن علي بن عيسى " خخه نقل شوي خبره ده، هغه وايي : زه ابوریحان البيرونی ته په داسي حال کي ورغلم، چي دهجه دزنکدن وخت و، سينه يې تنگه شوي وه، ماته يې په دي حال کي ووپل، تا ماته يوه ورخ د فاسدو نياکانو د ميراث په اره څه ويلى وو او دا د ميراث قضيه ده چي د مور له خوانيا څېري، نو ما ورته د زړه سوي په خاطر ووپل، ايا په دي حالت کي هم ؟! هغه راته ووپل، اى د الله بنده دا چي زه له دنياڅخه په داسي حال کي رخصت شم، چي په دي قضيه پوه يم دا به له ده ده خخه غوره نه وي، چي زه داسي لار شم چي پري نه پوههيم؟ ما ورته هغه واوروله، نوپه بدل کي يې هغه څه ماته راوېنډل، چي ژمنه يې راسره کېري وه، کله چي زه تري ووتنم، نو چېغې مي اوږپدي !! خبرشوم چي هغه وفات شوي ده . دا وو هغه لوړه دنډونه چي د وېږي له بېځه نړوي . عمرفاروق (رضي الله عنه) دزنکدن په حالت کي و او له زخم خخه يې ويني بهېدلی، خوپه هغه مهال کي يې هم له صحابه کراموڅخه پوبنته کوله، چي ايا لمونځ مي پوره کړکه نه ؟ بل صحابي "سعد بن الربع" د أحد په غزا کي په وینوکي زخمی پروت و، خوپه هغه حال کي يې هم د رسول الله (ﷺ) د حال پوبنته کوله، دي ته وايي د زړه زور او زړه ودانی .

کله چي مرګ راورسېردي، مه خفه کېرده اودا قېصه ولوله

" ابراهيم ابن الجراح " وايي : امام ابو يوسف (رحمه الله) ناروغ و، زه يې پوبنته ته ورغلم، بي هوبنې پروت و، چي په هوبن راغي ماته يې ووپل، په دي مسئله کي څه وايي ؟ ما ورته ووپل، ايا په دي حالت کي هم د مسئلي پوبنته کوي ؟ هغه راته ووپل، هېڅ پروا نه کوي کبدای شي یوڅوک پري پرياليتوب ترلاسه کري، بیا يې ووپل، اى ابراهيمه ! په حج کي د جمراو- د شیطان خاي ته کاني ګوزارولو- په برخه کي یوڅوک باید پلي وي او کاني وولي که سپور؟ ما ورته ووپل، چي په سپرلۍ سپور وي دا به غوره وي، ماته يې ووپل، سمه نه ده، نو ماورته ووپل، پېلاده چي وویشتل شي غوره به وي، هغه راته ووپل دا هم سمه نه ده، ماورته ووپل، نوپه دی دواړو کي کومه يوه سمه ده ؟ قاضي ابويوسف (رحمه الله) څواب راکر، که د ویشتلو پرمهال هلته ودرې، نوپيا بشه دا ده چي په پلي حالت کي وویشتل شي او که په روان حال کي وي، نوپيا که په سپرلۍ سپور وي ویشتل يې غوره دي . لوړ وروسته زه ورڅه پاڅېدم د کوردرروازی ته لا نه و م رسپدلى، چي ژرا مي ترغیب شوه خبرشوم چي هغه (رحمه الله) وفات شو .

يوتن اوسنی ليکوال وايي : پخوانى دينپوهان داسي وو، چي مرگ به ورته پرسرباندي د سختيو او ستونزو وزرونه غورولي وو، د زنکدن ستونزمن حال به يي و، بى هوينه به و، خو كله به چي د څه شبې له پاره په هوين شو، نو په هغه مهال کي به يي هم دعلم د فرعى او مستحبو مسلنو څيرني په داسي حال کي کولي چي مرگ به تري سلگى اخپستي، چي په څله يي زده کري او يا يي نورو ته و بشاني .

يو شاعر وايي: هغه په داسي حال کي و، چي د زغم خاوند په کي سمه لار هبروي، ويښ اوپوه انسان په کي له سمي لاري څخه کويږي . د الله له پاره ! علم د هغوي په زرونو کي څومره پهارزښت درلوود ؟ عقولونه او فکرونه يي پري څومره بوخت کري وو ! ان تر دي چي له هغوي څخه د ساه وتلو پرمهاں يي نه څلپي مبرمني، نه ګران بچي او نه بل څوک ياد وو، یواخې یوشى يي په ياد چي هغه علم و !! همدا لامل و چي هغوي دعلم او دين سترا ماماں شول، الله تعالی دی پرهفوی تولوور حميروي !

غميزو ته مه خفه کېره ځکه ته دالهي پرپکروپه راز او پايلو نه پوهېري

مصری تاریخيقوه او ليکوال "احمدبن یوسف" په څلپنکلي کتاب "المكافاة وحسن العقبى" کي وايي هر انسان په دی پوهېري چي د حالت بدلبدل (تیاره رناکېدل او سختي له منځه تلل) یوه شونې خبره ده او هرومرو به ترسره کېري، او پر دی هم پوه دی چي هره شپه له ورخى څخه رنا اخلي، خو د ستونزو پر مهال د مزاج خربدل او ګډودي هم یو خرگند حقیقت دی، نو په کارده چي پر خپل وخت يي درملنه وشي اوکه نه نو ناروغری سختيردي او ستونزه غتيردي، ځکه چي که د سختيو او ستونزو په وخت کي له نفس سره دهله دينکښت په اړه مرسته ونه شي، نو پر نفس باندي ناهيلې لا برلاسه کېري او په پاى کي يي له منځه وري .

د غمخپلوكه کېصواوخربرونو کي چي له زغم څخه يي کاراخيسټي او بنې پايلې يي لاس ته راوري دي په دي اړوند فکر کول داسي څه دي، چي نفس نور هم تکره کوي، تل يي صبر کولو ته رايولى او د څلپالونکي لور ته يي په بنه ادب هڅوي، چي پر څلپ رب بنه ګومان ولري، چي الله تعالی د ازمهښت په

نتىجه كى انسان تە بىنە بىلە وركوي . دغە لىكوال د خپل كتاب پە پاى كى دا هم لىكلى چى "بزرمەھر" وايى، ستونىزى لە پېپندۇ نە مخكى لە خوراك نە ويراندى ولىوي تە ورتە دى، نوخكە لە ولبو ڭخە وروستە خوراك بىر خوندۇر وي . "افلاتون" وايى : سختى چى ڭومە ژوند خرابوي پە ھاماگە كچە نفس جوروبي او ھمدا راز د روزى پرېمانى نفس ھومە خرابوي ڭومە چى ژوند جوروبي . ھمدا راز ويراندى وايى، ھەنە ملگرى وساتە چى سختيودرته دالى كرى وي او لە ھەنە دوست ڭخە بى پرو اشە چى نعمتنۇنۇ در كرى وي . ويراندى بىا ويلى، ھوسايىنە د شېپى پە ڭخې وي، ڭە چى پە كى خورى يابى كوى، نو تە بىي نە وينى او سختى او ستونىزە د ورخى پە ڭخې وي، چى تە پە كى خپل او د نورو زيار گورى .

"اردشىر" وايى : سختى داسى رانجە دى چى تە بىي پە مرستە ھەنە ڭە ليدلى شى، چى د نعمت پە واسطە بىي نە شى كىتى . ويراندى بىا وايى، پە سختى كى د يو كار د ئەتكى بنسەت دوه شىيان دى، تر تولۇ كوجۇنى بىي پە ستونىزوباندى د اخته كىس د زىرە ڭلکوالى او غەت شى بىي خپل مالك او روزى وركۈونكى ذات تە پورە خان سپارل دى . كەلە چى يو ڭۈچ خپل فكەر د خپل خالق خواتە متوجه كەري، نو پوه بە شى چى پە ازمىبتى كى ڭەنە لوبدى، چى الله (ﷺ) ورتە بىنە بىلە وركىرى او گناھ بىي ورزوئى، لە دى سرە سرە دا شخص د الله تعالى لە خوا لە پىلپىسى گىتو ڭخە هم بىرخەن دى، ڭۈچ چى خپل تول فكەر بىنە گانو پە لور وابروي، نو بىدۇ بە بىي دېرى او تکلف - مصنوعىي كىرنى - بە بىي زياتى شى، د لىنە فكەر لە املە بە پىربىشانە وي، ھەنە ستونىزە چى بشايى پە يوه ورخ كى لە منخە ولاړە شى ورتە بە اوپىدە بىنكارى او لە يوه داسى ستونىزى بە پە وېرە كى وي، چى بشايى ھېڭ ورپېش هم نە شى . رېيتنۇنى رازونە ھەنە دى چى د بىنە او د ھەنە د رب پە منخ كى وي، ڭە چى الله تعالى پىرپەتۇ رازونۇ پوھېرى او د زىرونۇ مالك دى او كوم رازونە چى د بىنە گانو پە خپل منخ كى دى، نو دا د بېرۇ زيانۇنۇ لام گۈچى او ھېڭ كىتە ورخە نە اخىستىل كېرىي . د ناهىلى پىرمهال الله (ﷺ) ھانگىرى رحمت لرى، چى چاتە بىي خوبىنى شى ورپە بىرخە بىي كەرى، خلاصون تە د رسېدۇ او د كار د اسانولۇ ھېلە يوازى لە الله (ﷺ) ڭخە كېرىي او بىس، ترھەنە وختە چى الله پاڭ تە سوال كۈونكى خپلە غېرى وراوبردۇ، نو الله (ﷺ) تە بىي ورگەنەن غورە دى، ھمدا الله (ﷺ) تا تە بىس دى چى دېر بىنە كارجورونكى دى .

ما د تنوخى (رحمە الله) كتاب "الفرج بعد الشدة" يعنى، لە سختى ڭخە وروستە اسانى، بار بار ولوستە او دا لاندى درى ئەتكى مى ترى راوويستى :

۱ : له سختى نه وروسته اسانى راتللى يو پخوانى سنت او مىنل شوى حقىقىت دى، لكه سهار چى بېشىكە له شېرى ڭخە وروسته راھى .

۲ : بېشىكە ستونزى دېرخە د بىنە له پارە د مەربان رب له خوا پە دنيا او آخرت كى د سىرى كى لامى گرخى .

۳ : كىتە رسۇونكى او زيان رسۇونكى يو الله دى او پوه شە بېشىكە هەغە ڭخە چى تاتە ورسىدل له تاخخە نە بج كېدل او هەغە ڭخە چى له تا ڭخە لرى شول تا تە نە پېنىدل .

دنيا سېكە او بى ارزىبىتە دە

نامتو تابعىي عالم عبدالله بن المبارك (رحمه الله) وايى : د "عدي بن زيد" شعر كە زما وى، نو ماتە بى د امير" ئاهرىن الحسين" لە مانى ڭخە دېر ارزىبىت درلۇد او هەغە يوھ مشھوره او بىنلىق قصىدە دە چى ڭۈبىتۈنە بى پە دا دۈل دى: اى د نورو پە غەمىزۇ خوبىنلىكىيە او بېغۇر ورکۈنکىيە !! ايا تە بە ھەداسى روغ رمت گرخى او كە له تاسىرە د ورخۈكۈم تىئىڭ ژمنلىك شتە، نە! بلکى تە يومغۇرۇ او ناپۇرە انسان بى . يەعنى اى هەغە ڭۈوكە چى د نورو پە غەمىزۇ خوبىنى ھەرگىندۇر او بېغۇر ورکۈي، ايا لە تا سەرە كۆمە داسى ژمنە شوي، چى تاتە بە دەھغۇي پە چېرىغەم نە در بېبىپېرى او كە ورخۇ درتە لە غەمىزۇ ڭخە د ساتنى كۆم قوي سند دركىرى، كە داسى نە وي نوبىيا ولى سخە پخوي؟! د رسول الله (صلى الله عليه وسلم) صحىح حدیث دى : ((كە دنيا د الله پە ورلاندى د ماشى د وزر پە كچە هەم ارزىبىت درلۇدلاي، نو كافرتە بە بى يو غېپ او بە هەم نە وي ورکىرى)). بېشىكە د ماشى وزر الله(ﷺ) تە لە دنيا ڭخە خورا ارزىبىت لرى . دا د دنيا اصلى ارزىبىت دى نو دا دومەرە ھلى خلى او خەگان دى دنيا له پارە ولى!؟ نېڭىرەنلىخى خو دادە چى تە د خېل خان، راتلۇنكىي وخت، خېلى كورنى او ژوند پە اىرە د سلامتىيا شعور ولرى او دا تۈل پە پورە ايمان، د الله تعالى پە خوبىنە او د هەغە د پېپىكەر او بېرخەلىك پە خوبىنلىكىي پراتە دى او قىناعت پە خېلە صبر دى .

د ايمان ارزښت

(پرتاسو د الله (ﷺ) احسان دی چي تاسو یې د ايمان نېغې لاري ته سيده کري ياست). الحجرات ۱۷:۴۹

د الله تعالى له سترو نعمتونو خخه چي پرته له هوښيارانو خخه ورته دبل چا پام نه کېوي يو دا دى، چي مسلمان کافرته وکوري او بیاد الله (ﷺ) دا احسان په زره کري، چي الله (ﷺ) ورته داسلام د سېپځلي دين لارېښونه کري او تاته یې دا په ازل کي نه وه تاکلۍ، چي د کافر په خبر پر الله پاندي کفر، سرغرونه، په ايتونو کي الحاد، له صفاتو خخه یې انکار، دڅيل پادار، پيداکوونکي او روزي ورکوونکي رب سره جګره کول، پېغېران او سمعاني کتابونه یې دروغ وکني او له حکمونو خخه یې سرغرونه وکري . ته دا هم په زره کري چي ته خو د یو الله عبادت کوي پرالله، پېغېراو د آخرت پر ورخ پاندي ايمان لري، له نيمګرتياوو سره سره فرض شوي احکام سرته رسوي، پېشکه دا په خپل ذات کي یو داسي الهي نعمت دى، چي نه یې بانکنوت ارزښت تاکلۍ شي، نه په مال پلورل کېري، نه په گومان کي گرځي او نه یې په هغو شيانوکي سارۍ ليدل کېري، پرکوموشيانوچي ستاسو ستړکي لکېري . (آياهه څوک چي مؤمن وي، د فاسق په شان کېداي شي؟ هېڅکله سره نه برابرېري). السجدة ۳۲:۱۸

تردي پوري چي ځيني مفسرينو لا دا هم ويلي چي د جنتيانوله نعمتونو خخه یو نعمت دا هم دى، چي د قیامت په ورڅ دوزخيانو ته کوري او د دې نعمت په بدله کي به د خپل رب شکرپرخای کوي . عربي مثل دی چي، هرڅه په خپل ضد سره پېژندل کېري .

لنده دمه

د "لا الله الا الله" دا معنا شوه چي له الله (ﷺ) پرته بل څوک د عبادت ور نه شته، خکه یواخي همدا الله (ﷺ) دی چي د الوهیت په هغوفصافتو چي د کمال صفات دي ستاييل شوي دی .

د کلمي روح او د هفي راز: هغه ذات چي د ستري ستائيني، سېپڅلو نومونو اود لوپوالي څښتن دی او له هغه پرته بل څوک د عبادت ور هم نه شته، یواخي او یواخي هډاسي رب دي د محبت هقدار وکنل شي، باید درنښت یې وشي، لوپوالي

بى بىان شي، وېرىھ او هىلە ورخخە وشى، او لە پورتە صفاتو سره تىلى نور صفات لىكە، پەرالله (ﷺ) باندى توكل، بېرتە ورگۈچىل ياخ ورايول، ورماتىپل، ورخخە وېرىپل، لىنە دا چى لە الله (ﷺ) پىرتە بە لە بىل چا سرە مىنە نە كېرىدى او كە وشى ھم، نۇھەغە مىنە بە الله تعالى پە محبت پورى تىلى وي، داغە انسانى محبت بە لە الله (ﷺ) سرە د مىنې د دېپىدو لە پارە يوه لاز وي او پىرتە لە الله پاڭ نە بە لە بىل چا وېرىھ او هىلە نە كېرىي. د الله لە نوم لورە نە كېرىي، نذر بە بىي پە نوم مىنل كېرىي، توبە بە ورتە ويسىتل كېرىي، يواحى د الله امرىبە مىنل كېرىي، اجر او د سختىپە وخت كى مىرسەت بە لە هەمدەغە ذات چخە غۇيىتلى كېرىي، پىناھ بە ورتە وىل كېرىي، لە الله پىرتە بە بىل چا تە سجده نە كېرىي، حلالە بە د الله پە نوم اود ھەد رضالە پارە كېرىي او داھرخە پە يوه تىكى كى راتىلىپىرى ھەغە دا چى يواحى او يواحى لە يواللە (ﷺ) چخە بە د بىل چاھېش عبادت نە كېرىي.

كېيدىلى خلق بىريالي دى

د "عڪاظ" ورخپانى د (۱۰۶۶) شەمبىرى پە گئە كى چى پر (۷ / ۴ / ۱۴۱۵ھـق) نېتىھ خېرە شوي وە، لە يوه وىرونە كس سرە چى " محمود بن محمد المدنى " نومىرىي مركە شوي وە، نومورى د نۇرۇخلىكۇ پە سترىگۇ د ادب كتابونە لوسىتى، هەدا رنگە بىي د تارىخ كتابونە، بېلاپلى ماجى، ورخپانى او خېرۇنى لە نۇرۇ چخە اورېدىلى، بېرى وختۇنە خو بىي د يوه ملکىرى پە واسطە د سەھار تر درېپىوجۇ پورى ھم لوسىتل كېرىي، تردى چى د ادب او قىصىۋە فن كى سرچىنە وگرخىد .

مصطفى امين د الشرق الاوسط ورخپانى " فكرە " تر كالم لاندى ليكلى، چى ھە برخە بىي دادە : تە د چلىانو پە چلونو، د ئۆلمانو پە ئۆلم او د زورورو پە زور باندى يواحى پىنخە دقىقى لە زغم چخە كار واخىلە، نۇزىر دى چى د ئۆلم دورە بە پاي تە ورسىرىي، زولنى بە ماتى شى، بىندى بە لە بىند نە خوشى شى او دا تورى تىيارى بە روپىنائە شى، خوتاتە پە كاردى چى لبو صىبر او انتظار وکرى ! شاعر وايىي : بېرى داسى غمىزى بە راپېنى شى، چى د خوان سىرى لە توان چخە بە بەھر وي، خو لە الله تعالى سرە د ھەغى د خلاصون لارە شتە .

ما پە رياض كى د البانيا لە مفتى سرە چى پە البانيا كى د كمونىستاتو لە خوا بىي شل كالە لە سختى، ئۆلم، ستۇنزمنوكارونو، تىارو، ولبو او داسى نورو

ستونزو سره بند تېركىرى و ولىدلى، هغە بە خېل پىنځە وخته لموئخ دھفوی لە وپرى د تشناب پە يوه څنډه کي ګاوه، خوھە لە دى سره ھم صبر وکر او لە الله تعالى څخه يې د اجر غوبىتتە وکرە، چې بىا لە زندانه خوشى شو .

(نوپە پاي کي د الله پاك لە نعمت - پېرزويني - سره راوگرځېدل) . آل عمران : ۳
١٧٤

د جنوبي افريقا ولسمىش "نېلسن منديلا" د دى لە پاره (۲۷) كاله بند تېركىر، چې د خېل ملت د خېلواکى غور يې پورته ګاوه، لە زور، تېرى او استبداد څخه يې د خېلو وکرو خلاصون غوبىتتە او هغە پرخېل ھود تېنك قدمى، سخت او ورخنډ و، تردى چې دنيا يې ستائينه يې پە برخه شوه . (پە دنيا کي به هفوی ته پوره د خېلوكىنو برخه ورکرو) . هود ۱۱: ۱۵

(که تاسو دردېرى، نو هفوی ھم ستاسو پە خېر دردېرى، خو تاسو لە الله پاك څخه د هغه څه هيله لرئ چې هفوی يې نه لري) . النساء : ۴: ۱۰۴

(که تاسو ته زخم ورسېرى، نو لە تاسو مخکنیو قومونوتھ ھم ستاسو پە خېر زخمونه رسېدى و) . آل عمران : ۳: ۱۴۰

کله چې دی اسلام و پېژنده نو بياخوبېخى مه خفه كېرده

خومره بدمرغه دی هغه نفسونه چې نه اسلام پېژنى او نه يې هدایت پە برخه شوی وي، د اسلام دين لە خېلو لاروياتو څخه د خېرېدو او عمومي نېړووال اعلان ته ارتىا لري، ځکه چې دا یو ستر خبردى، نو پە کار ده چې د دغه دين لە پاره لوړه، ستره، سېپېخلى، له اخلاقو څخه دکه او زړه رابنکونکى بلنه وي، ځکه چې د بشريت نېمکرغى له دغه حق او تلپاتى دين څخه پرته پە نورشى کي ناشونى ده . (هرڅوک چې لە اسلام پرته بل دين غوايرى، نوهېڅکله به ورڅخه ونه متن شي) . آل عمران : ۳: ۹۸

يو نامتو مسلمان داعي د جرمى پە "ميونخ" بنار کي او سېدە، دھغه بنار پە دروازه کي د اعلانو يوه ستره تخته و، چې پە جرمى ژې پري لېکل شوي وو (ته د يوکوهاما تايرونە نه پېژنى ؟) نو هغه مسلمان داعي د تختي ترڅنګ يوه بله غېه لوحة و خروله او ورباندي يې ولېکل : ته اسلام نه پېژنى ؟

که غواړي چې اسلام و پېژنۍ، نوله مور سره پر دغو شمېرو اړیکې تینګي کړئ . څه وخت لا تېرنه و چې د المان له هري خوا څخه د تلیفونونو بهير پیل شو، د یوه کال په موده کې یې د دعوت له امله د سلو زرو په شا اوخوا کې جرمني مېرمنو او سبرو اسلام ومنه او هغه داعي په هغه بڼار کې یو لوی مسجد، اسلامي مرکز او د تعلیم له پاره ودانی هم ودانه کړه . بشريت دېر حیران دی، اودغه ستر دین ته سخته اړیا لري، چې ورته سوکالي، داد او ارامي ورپه برخه کړي .

(الله پاک په قرآن سره هغه چاته چې د الله خوبني لتوی د خلاصون لاريښاني، نوپه خپل حکم یې د کفر له تيارو څخه د اسلام رنټه وباسې او نېغه لاره ورته وربنایي) . المائده ۱۶:۵

يو عابد وايي : ما هېڅ ګومان نه کاوه چې ګواکي په نږي کې به داسي خوک هم وي، چې هغه به له الله (ﷺ) پرته د بل چابعادت کوي، خوحقیقت بل ډول دی، حکه الله (ﷺ) وايي : (او دېر کم بنده کان زما شکرکوونکي دي) . سبا ۱۳:۳۴

الله (ﷺ) وايي : (که ته د حکمکي پرمخ د ډېرڅلکو خبری ومنی، نو هغه اوی به تا د الله له لاري څخه واروی، حکه چې هغه پڅپلو ګومانونو پسي روان او اتكل کوي) . الانعام ۱۱۶:۶

(اى پېغمبره ! که ته هرڅوره لپواليا وبنایي بیا هم دېری خلک ايمان نه راوري) . يوسف ۱۰۳:۱۲

ماته یو عالم قېصه کوله چې د انگریزانو د استعمار پرمھاں یوسوپانی مسلمان له کلي څخه د سودان پلازمېنی " خرطوم " ته راغلی و، هغه د بڼار په منځ کي یوانګریز ترافیک ولید، هغه مسلمان پوینته وکړه چې دا خوک دی؟ څلکو ورته وویل دا کافر دی، هغه وویل، په څه شي باندي کافردي؟ څلکو ورته وویل، په الله (ﷺ) کافردي، هغه په حیرانتیا سره وویل، ایا په نږي کي داسي خوک هم شته، چې هغه په الله تعالى کافر وي؟ نو هغه شخص د هغه حال دلیللو او اور پدلو له امله سخت خفه شو، څلله نس یې ونیو، کانګي یې وکړي او بېرته باندي ته ستون شو . (نوپر دوى څه شوي چې ايمان نه راوري) . الانشقاق ۲۰:۸۴

" اصمعي " وايي : یوه باندېچي د قرانکريم له یوه قاري څخه چې قرآن یې لوسته دا ايت واورېدہ : (د اسمان او حکمکي پر رب مې قسم چې دا دين داسي رېښتنې دی، لکه څرنګه چې ستاسو خبری کول حقیقت لري) . الذاريات ۲۳:۵۱

نو گلیوال سری له حیرانتیا سره وویل، سبحان الله ! څوک د دی لامل شوی، چې لوی رب دا لوره کړی ده ؟ دی ته وايی پر الله تعالیٰ باندي بشه ګومان او د خپل پادار د احسان، مهربانی او رحمت خواته ستړکی اړول . له رسول الله (ﷺ) څخه په صحيح حدیث سره روایت دی چې وايی : ((زمور رب خاندی)). نو یو گلیوال سری وویل، موبه به دهغه رب له حیرڅخه نه بې برخې کېدو څوک چې خاندی . (الله هغه ذات دی چې خاک ناهیلې شي، باران وروي). الشوری ۲۸:۴۲

(بېشکه د الله رحمت د بنېښنو خاوندانوته نژدي دی). الاعراف ۵۶:۷

(خبراوسي ! بېشکه چې د الله تعالیٰ مرسته نژدي ده). البقره ۲۱۴:۲

څوک چې داسلام د نومیالیو کارنامی او د تاریخ کتابونه ولوی، نو هرومره به تربنې دا راتلونکی څو پایلی او ګټې ترلاسه کړي چې :

۱ : د علي (رضي الله عنه) ویناده، چې د انسان ارزښت د هغه په بنو کرنوکی دی، موخه یې دا ده چې په حقیقت کې د انسان ارزښت د هغه پوهه، ادب، عبادت، عزت اوښه خویونه دی، نه د هغه شکل او منصب.

(تندی یې تريواومخ یې واړو، له دی امله چې وروند شخص "عبدالله ابن ام مكتوم" ورته ورغني). عبس ۱:۸۰

(بېشکه چې مسلمان مریلی له اصيل مشرك سری څخه دېرغوره دی که څه هم - دا مشرك - ستاسو دېر خوبن شوی وي). البقره ۲:۲۲۱

۲ : د انسان مقام د هغه د هود، پاملنۍ، هڅي او قرباني په کچه وي، شرافت او عزت چاته وریا نه ورکول کېږي . یو شاعر وايی، درښت داسي مه ګنه چې ګواکي هغه خرما ده او ته به یې خوري .

(که له هغوي سره د وتنو اراده وي، نو څه تیاري به یې ورته کړي و). التوبه ۴:۹

۳ : په خپله انسان کولای شي د الله تعالیٰ په امرخپل تاریخ په خپله جورکري او پېڅلو بنو او بدويونوسره خپله کارنامه ولیکي .

(د هغوي ټول مخکيني کارونه او هغه چې وروسته تري پاتي دی له یوی مخي لېکو). پس ۳۶:۱۲

٤ : د بندە عمر ڈېرکم وي، ژر لە منځه خي، ورتە نه بنایي چي په گناهونو، پېشانیو، گراوونواو خفگان کي يې تېرکېري . (ژوند يې نه وي تېرکېرى، خود يو مابنام يا سهارپه اندازه). التازھات ٤٦:٧٩

شاعر وايي : د بندە له پاره همدومره خفگان بس دى، چي د هغه ژوند تربخوي، هغه داسې چي کوم نېڭ کار يې نه وي کري چي الله تعالى پرې خوبين کري .

د نېکمرغى خو لامونه :

١ : نېڭ عمل : (هرنارينه او بشخينه چي د ايمان خاوند وي او نېڭ کار وکري، نوھرومرو به موږ پاك ژوند ورپه برخه کرو). التحل ٩٧:١٦

٢ : نېڭ عمله مېرمن : (اى زموږه رې ! هغه ډول مېرمني او بچي راکېري، چي د ستړوګاتې پرې يخپوري). الفرقان ٧٤:٢٥

٣ : پراخه کور : رسول الله (ﷺ) به دا دعاء کوله (اى الله زما په کور کي پراخي راولي) .

٤ : حلال کسب : رسول الله (ﷺ) وايي : (بېشكه الله پاك دى، او پرتە له پاك شي نور څه نه قبلوي) .

٥ : نېڭ خويونه او له خلکو سره مينه او نرمي کول : (هر چېرته چي یم برکت به راسره وي). مریم ٣١:١٩

٦ : په نفقة کي له ډېرلګښت او پورڅخه خان ساتل : (مؤمنان له اسراف او بخيلي نه ځان ساتي). الفرقان ٦٧:٢٥

(خپل لاس غاره کي مه خورندوه - بخيلي مه کوه - او مه يې بېخې او بردوه - بد خرڅي مه کوه). الإسراء ٢٩:١٧

د نېکمرغى بنسىئزلاملونه

منندويه زىره، ذكرکوونکي ژبه او صبرکوونکي جسم هغه شيان دي، چي نېکمرغى پري لاس ته راھي . شاعر وايي : دالله تعالى شکر پرخاي کول، د هغه ذكر کول اوپه ستونزو کي صبر کول په دغۇ کي د الله تعالى له خوا نعمت او اجرشته .

که زه تاته نېکمرغى په اړه د علماؤ علم، د پوهانو پوهه او د شاعرانو شعرونه راټول کريم، نو بیا هم تر هغه مهاله به نېکمرغى ترلاسه نه کري، ترڅوتا د نېکمرغى د ځکلو، لاس ته راټولواو پلېنۍ ګلک او ربښتنې هود نه وي کري او د سعادت - نېکمرغى- د بشمن لاملونه دی له منځه وري نه وي . قدسي حدیث دی چي الله (عليه السلام) وايي : ((څوک چي زما خواته په عادي توګه راروان شي، زه به هغه ته په منډه ورشم .

راز ساتنه او د کارونوبنه سنبلول د بنده د نېکمرغى یو لامل دي . یوه قېصه د، چي یو کليوال ته چا د خپل راز ساتلو سپارښته وکړه او په بدله کي بې ورته لس ديناره ومنل، لږ وخت لا تېر نه و، چي کليوال د راز خاوند ته ورغى او د هغه پېسي یې بېرته ځکه ورکړي چي نور یې د هغه راز نه شو ساتلى او له راز ساتنى څخه تېگ شوی و، ځکه چي د راز ساتلى تېنګښت، صبر، ګلک هود ته اړتيا لري . (ته خپله د خوب قېصه خپلو ورونو ته مه وايي، که نه نو هغوي به درته څه دسيسه جوره کري). یوسف ۱۲:۵

د یوه انسان کمزوری اړخ دا دی چي خپل رازونه او دوسيي نورو ته بنکاره کري، دا یوه پخوانی ناروغری ده چي د انساناتو په خجته کي پرته ده، ځکه نفس د رازونو بریندول او له یوځای څخه بل ته د خبرو وړل راټول خوبنوي . د نېکمرغى له موضوع سره د دی خبri اړيکه داده، چي څوک خپل رازونه نورو ته څرګندوي هغه به هرومرو پښمانه، غمن او خفه وي .

" جاحظ " په خپلو ادبی ليکنو کي د راز ساتنى په اړه په زړه پوري ليکني کري، که څوک په دی اړه زيات څه غواړي، نود هغه ليکنى دی ولولي . په قرآنکريم کي د راز ساتنى په اړه راغلي : (پايد چي په کرنه او وينا کي دی دېره نرمي وکړي او هېڅوک پرتاسو خبرنې شي) .الکھف ۱۸:۱۹

پورتى ايت د رازساتنى په اړه دليل دی . کوچى وايي داسي راز هم ساتم چي په هغې کي د ورميو وهل پت وي .

مه خفه کېرده، له خپلی تاکلی نېټې څخه مخکي نه مرکېردي

(کله يې چي نېټه راشي ببابه يوه شبېه وروسته اووراندي نه شي).
الاعراف ۳۴:۷

پورتى ايت د هفو بي زره کسانو له پاره چي له خپل رېښتنې مرگ څخه مخکي څو خله مری يوه بنه تسلی ده، دوى باید پوه شي چي هلته د مرگ يوه تاکلی نېټه شته، چي وراندي وروسته کېوي نه، که پېړيان او انسانان سره راتول شي هېڅوک مرگ نه شي راوراندي کولاۍ او نه يې کوم بشروروسته کولاۍ شي، دا په خپل ذات کي انسان ته داد، استقامت او ارامتيا ورکوي . (او په رېښتنيا چي د مرگ بي هوشي راغله). ق ۱۹:۵۰

پرهمندي بنسټ باید پوه شي چي له الله تعالى پرته په نورو پسى نښتل او له هغوي سره اړيکي د بد مرغى لامل ګرځي . (داسي هېڅ يوه دله نه وه، چي له الله څخه يې هغه - قارون - ژغورلى وي، او نه هغه په خپل د خان مرسته کولي شوه). القصص ۸۱:۲۸

د امام "ذهبي" نامتوکتاب چي "سیر اعلام النبلاء" د نوميلاو کارنامي نوميردي او په درويشتو توکونوکي دی، ليکوال په دي کتاب کي د نامتوعلماؤ، خلفاواو، پادشاهانو، اميرانو، وزيرانو، شتمنو او شاعرانو پېژندکلوي ليکلی، چي له پوره غوراو لوستلو وروسته له دغه کتابه تاته دوه مهم حقیقتونه روښانه کېري.

لومرى: څوک چي له الله تعالى پرته په نورو شيانو، لکه، مال، اولاد، کسب او منصب پوري خان وښبلوی، نواله (﴿) به يې همدغو شيانوته وروسيپاري، په پاي کي به ورته همدا شيان د بدېختي، عذاب او د الله (﴿) له رحمت او برکت څخه د لربوالی سبب وګرځي . (بېشكه دغه شيطانان هرомуرو خپل ملګري د حق له لاري څخه اړوي او کافران ګومان کوي، چي بېشكه دوى سمه لارموندونکي دي). الاعراف ۳۰:۷

د بېلگى پە توگە فرعون او منصب يى، قارون او مال يى، أمية بن خلف او سوداگرى يى، وليد او زامن يى، دوى تە يوه شي هم گئە ونه رسوله، بلکى نوره هم سختە شوھ . (پېرپۇدە ما اوھە څوک چى مى يواخى پېدا كرى دى). المدثر ۱۱:۷۴

ابوجهل او پە قوم کى يى دىدبە، ابولھب او نسب يى، ابو مسلم او د هغە قدرت، متنبى اود هغە شهرت، حجاج او پە حمکە کى يى غرور، ابن الفرات او وزارت يى، (كوم يو تە دغە شیانوکتە ورسوله !؟)

دوييم : چاچى پیرالله (ﷺ) ويايىل، ھماگە ذات تە يى خېل عمل خانگىرى كر او ورنىزدى شو پە نېك عمل سره نوالله (ﷺ) بە يى له نسب، منصب، اولاد او تېر پرتە عزت او سرلۇرى ورپە بىرخە كرى، لکە : بىلال (رضي الله عنه) او اذان، سلمان (رضي الله عنه) او د آخرت فكر، صھيib (رضي الله عنه) او قربانى، عطاء (رحمه الله) او د هغە علم . (الله د كافرانو خبرە لاندى كرە اود الله خبرە پورتە شوھ). التوبه ۹:۴۰

پە " يا ذالجلال والاکرام " پوري ھانونه ونبيلوئ !

د رسول الله (ﷺ) قول دى چى : ((پە يا ذالجلال والاکرام پوري ھانونه ونبيلوئ)) . يىنى دېرپىرىي وواياست، ھمبىشە والى پرى وکرى، معنا يى داده، چى اى د لوبي او عزت ھېنىتە !

ھەدى كلى تە ورتە بلکى لە دى څخه هم سترە "ياخى يى قىيوم" اى تىپاتى ژوندى او سەمۇونكى ذاته !! نۇ بندە تە بلە لارە نىشتە پرتە لە دى چى الله (ﷺ) تە پە يا (حى ياقىيوم) باندى غۈر وکرى، چغە ووھى چى خېل بىرالىتىوب او خلاصون وگوري . (هغە وخت راپە زىرە كرە، چى تاسوخېل رب تە د مرستى چىفي وھلى او ستاسو غۇنىتە يى ومنلە). الانفال ۸:۹

د سلمان پە ژوند كى درى ورخى داسى دى، چى هغە ورتە د اختر ورخى وي . يوه هغە ورخ د چى پە كى پىنخە وختە لمۇنخونە پە جماعت سره تىرسە كرى او ھان لە گناھونو څخه ورخورى (كله چى الله او پېغمېرخېل لور تە بلنە درکوي، نۇ بلنە يى ومنى). الانفال ۲۴:۸

بلە هاغە ورخ د چى لە خېلى گناھ څخه پە كى توبە وباسى او لە گناھ څخه ھان پاک او خېل پالونكى رب تە بېرتە وئرخى او بلە ورخ هغە د چى لە

خپل رب سره له بنې پایلې، نېک او قبول شوي عمل سره مخامنځ شي . ((خوک چي له الله تعالى سره په لیدو خوبنېږي ، نوالله (ﷺ) به دهغه ملاقات خوبنوي)) .
الحدث

شاعر وايي : مامي خپلو هيلو ته د داسي یوه شخص زپري ورکر، چي هغه د آخرت ورخ ده، د داسي کور، چي هغه نژدي دی او د داسي ورځي چي هغه تلپاتي ژوند دي .

ليکوال وايي: ما د اصحابو (رضي الله عنهم) تګلاري لوستي دي، ما د هغوي په ژوند کي پنځه داسي مسئلي پېدا کري، چي له نورو خلکو خڅه هغوي ځانګري کوي .

۱ : ساده، اسانه اوله خان ښوندي څخه خالي ژوند، ساده کرنۍ، له لافو څخه خان سائل (موبوتاته لاراسانوو). الاعلى : ۸۷

۲ : د هغوي علم زيات او عمل یې له علم سره یو ځای نېنتي و، په علم

کي یې نه بېځایه خبرې او نه سختي وه . (په بنده ګانو کي یواخي علماء- دينپوهان- دې، چي له الله څخه وپريو). فاطر ۲۸:۳۵

۳ : د دوي په انډ د زړونو کريني د ځانونو د کړنو پرتله دېږي غوره وي، له دې امله په اخلاص سره الله تعالى ته ورگړېدل، ورباندي باورکول، له هغه سره مينه، په زړونوکي ورڅه وېړه، دا ټول په کي موجود وو، په داسي حال کي چي دهغوي نفلې روزې اولمونځونه په عادي ډول وو، تردي چي دهغوي پرتله خيني تابعین په نوافلوا کي دېر زيارخاوندان وو. (نوالله پر هغه څه یوه وچي د هغوي په زړونوکي وو). الفتح ۱۸:۴۸

۴ : د دنیا او د سامان د لړوالي غوبښته، ددنیا له غولوونکي بېکلا څخه خان لړي سائل وو، چي په پاي کي دغو عادتونو ورته هو ساینه، داډ او نېکمرغې وړې برخه کړه . ((خوک چي د آخرت هيله من وي او د لاسته راوړلوا له پاره يې هلي څلې کري وي، په داسي حال کي چي هغه د ايمان خاوند وي، تو د دغه کسانو هلي څلې د الله په وراندي منل شوي دي)). الإسراء ۱۹:۱۷

٥ : هغۇي د نورو نېڭو اعمالو پىرتىلە جەھاد تە زیاتە پاملىرنە كىرى و، تردى چى جەھاد بى خانگىرى نىنې، بېرغ او علامە وگىرخەد او هغۇي د جەھاد پە برکت خېل غۇمنە، پىرىشانى او اندېپىتنى لە منخە لرى كىرى، كە پە جەھاد كى ذكر، عمل، قربانى او حركت شتە اود الله (ﷺ) پە لاركى مجاھەد نورو خلکو پىرتىلە دېرىنې كەرگە د پراخى سىنى او خوشحالە نفس خېنتىن وي . { چا چى زمۇرپە لاركى ھلى كىرى دى مۇر بە هەرمۇر خېلە لار ورتە وېشىپو، الله پاڭ د بېنۇ كسانو مەل دى }. الغنکبوت ٢٩: ٦٩

پە قرآنكىم كى داسى حقيقىتونە او تىڭلارى شتە، چى لە منخە تۈنۈكى او بىلدىونكى نە دى، زە غوارىم يوخۇي بى دلتە د سارى پە دۈل ولىكىم چى د يوه بىنە د نېڭمەرغى او د ھەفە د فەر پە راحت پورى تىراو لرى، لە داغۇ رېبىنتىنۇ تىڭلارو خە يوخۇبى پە لاندى دۈل دى : خۇك چى لە الله پاڭ خە مەرسىتە وغۇارى، نۇ الله (ﷺ) بە ورسەرە مەرسىتە وکەرىي : { اى مۇئمانىو ! كە د الله د دىن ملاتىرو كەرىي ھەفە بە لە تاسو سەرە مەرسىتە وکەرىي او قەدمونە بە موڭلە كىرى }. مجىد ٧: ٤٧

او خۇك چى ورخە غوبىتتە وکەرىي، نۇھە قىلۇي : { تاسولە ما نە غوبىتتە وکەرىي، چى زە بى وەنم }. الغافر ٤٠: ٤٠

خۇك چى ترى بخېننە وغۇارى، نۇ بخېننە ورتە كوي : (موسى (عليه السلام) لە الله نە بخېننە وغوبىتتە، نۇ الله ورتە بخېننە وکەرى). القصص ٢٨: ١٦

او خۇك چى ورتە توبە وباسى توبە بى قىلۇي : (الله ھەذە ذات دى چى دخېلوبىنە كانو توبە قىلۇي). الشورى ٤٢: ٢٥

{ او خۇك چى پىرالله توكل وکەرىي ھماغانە بى بىس دى }. الطلاق ٦٥: ٣

او درى نورى داسى كىرنى دى چى الله (ﷺ) يى خاوندانوتە سزا پە دنيا كى ورکوي .

١ : لە الله (ﷺ) خە سرغۇرونە : { بېشكە ستاسو سرغۇرونە ستاسو پىرخېلۇ خانۇنۇ دە }. يونس ١٠: ٢٣

٢ : لە الله (ﷺ) سەرە چەل ول او فەریب كول : { د بىدە چەل پە خېلۇ خاوندانو راڭرخى }. فاطر ٣٥: ٤٣

۳ : له الله (ﷺ) سره د شوو ژمنو ماتول : (چا چي بيعت - ژمنه - ماته کره، نو د خپل خان په تاوان يي ماته کره). الفتح ۱۰:۴۸

ظالم د الله تعالى له پنجو خخه نه شي خلاصبلاي : (دا دى د ظلم له امله يي کورونه تشى کندرى اووران پراته دى). النمل ۵۲:۲۷

الله تعالى د نېڭ عمل بدلە په دنيا او آخرت دوارو كي وركوي، حكى الله تعالى بخښونکي او شکور ذات دى . (الله پاك هفوئ ته د دنيا ثواب او د آخرت بني بدلى ورکري). آل عمران ۱۴۸:۳

څوک چي د الله تعالى اطاعت کوي، نو الله ورسره مينه کوي (په ما پسي راروان شئ، الله (ﷺ) به له تاسو سره مينه وکري). آل عمران ۳۱:۳

کله چي انسان پوه شي، چي دا ډول اجرونه ورته شته، نوهغه خوبين او نېکمرغه شي، حكى چي هغه له یوه داسي رب سره راکيره ورکيره کوي، چي رازق او پنه مرستندويه ذات دى : (بېشکه چي الله تعالى بنه روزي ورکوونکي دى). الداريات ۱:۵۸ (بېرى نشته مګرد الله له اړخه دى). الانفال ۱۰:۸

الله (ﷺ) بخښونکي ذات دى : (زه د هغوكسانو بنه بخښونکي يم، چي ماته رجوع کوي او هغه توبه قبلوونکي ذات دى). طه ۸۲:۲۰

(بېشکه چي الله پاك دېر بخښونکي او مهربان دى). الزمر ۵۳:۳۹

الله پاك له خپلو دېمنانو څخه هرومرو د خپلو دوستانو عج اخلي . (بېشکه مور له مجرمانو څخه عج اخیستونکي يو). السجدة ۲۲:۳۲

سبحان الله !! الله پاك خومره د کمال او د لوبي څښتن دى : (اياد الله له پاره کوم سیال پېژنی). مریم ۶۵:۱۹

"شيخ عبدالرحمن بن سعدي " یوه ارزښتناکه رساله د " الوسائل المفيدة في الحياة السعيدة " يعني د نېکمرغه ژوند له پاره گتوري لاري چاري ترسيليك لاندي ليکلې، هغه په دغه رساله کي یادونه کري، چي د نېکمرغى له لارو چارو څخه یوه دا ده، چي بنده د الله (ﷺ) هغه نعمتونوته وګوري په کوموکي چي نغښتى دى، نو دا به ورته خرکند شي چي د دغه پېرزوینو له امله له دېرو خلکو خخه يې حال بنه دى اوبيا دي په پاي کي د الله تعالى د هغى مهرباني

احساس هم وکري، چي ورباندي بى كري ده . زه وايم، چي په ديني برخه کي هم لكه پنځه وخته په جماعت سره لمونځ کولوته پاملرنه، د قرآنکريم تلاوت، د الله (ﷺ) ذكر او د دasicي نورو عباداتو په کولو سره چي نيمکريتابه هم په کي وي له دپرو خلکو خڅه يې شان لوړدي، څکه دا يو دasicي لوی نعمت دی، چي په نغدو نه اخيستن کيوي .

(الله خپل پت او بنکاره نعمتونه پر تاسو بشپړکري دي). لقمان ۳۱:۲۰

" امام ذهبي " د یوه سترمحدث "ابن عبدالباقي" په اړه ويلى، یوه ورځ يې د بغداد په دارالسلام جامع مسجد کي له لمانځه څخه وروسته دخکو د وتلو پرمھال له هفوی څخه وغوبنتل چي پاتي شي، نوپه هفوی کي یوهم دasicي نه وچي په مسجدکي د پاتي کبدوهيله ولري، خو دا خبره بنه او بد دواړه اړخونه لري .

(انساناتونه موپه خپلويپرو نورومخلوقاتو بهتری ورکري ده) . الإسراء ۱۷:۷۰

شاعر وايي : دا ټول خلک ساده دي او زه هم د دوى له بلی څخه یم، خو نورتفصيل مه غواړه .

لنډه دمه

" اسماء بنت عميس " (رضي الله عنها) وايي، چي ماته رسول الله (ﷺ) ووپل : ايا زه تاته خوداسي کلمات ونه بنايم، چي د سختي په وخت کي بى ووابي، بیا ورته رسول الله (ﷺ) دasicي وبنوبل : ((الله الله ربی لا اشرك به شيئا)) : الله، الله زما رب دی او بل هېڅ شی ورسره نه شريکوم . په بل روایت کي رسول الله (ﷺ) ويلى دي، چاته چي څه دول اندېښنه، غم، ناروغری، یا سختي ورسپيری اوبيا دا دعاء ووابي، ((الله زما رب دی شريک نه لري، نوسختي به بى لري شي)). په دنيا کي خيني دasicي تياره راوستانکي کارونه شته، چي پر زړه باندي د تورو وربخو غلبلي رابنکته کوي، که په دغه حالت کي بنده الله تعالیٰ ته پناه یوره، خپل کار بى ورته وسپاره، خان ورته په مخ کي وغورخوی، په دي شرط چي هېڅوک ورسره شريک نه کري، نوالله (ﷺ) به بى ستونزه هواره کري اوکه بى په بى پروا زړه پورتنی دعاء ووپل، نوبیا دپره لري ده چي ستونزه يې حل شي .

شاعر وايي : چي زموږ روحونه روغ رمت پاتي شي، نو بيا موي د هغه
مال پروا نه لرو، چي له لاسه مو ورکړي وي، خکه مال کسبې دی که الله تعالى
نفسونه له تباھي څخه وساتي عزت بیا هم لاس ته راتلى شي .

هغه چاته چي له کينه کښ نه وپره لري

۱ : د "الناس" او "الفلق" د سوره‌تونو لوستل اوپه عام دول
دعاکانۍ، لکه : (پناه غواړم له شره د حسد کوونکي، کله چي حسد بشکاه کړي
الفلق ۵:۱۱۳).

۲ : له کينه کښو خخه د رازونو پېټول . یعقوب(عليه السلام) خپلو زامنوته
وویل: (په یوه دروازه مه ورننځئ، په جلا جلا دروازو ورشئ). یوسف ۱۲:۶۷

۳ : له کينه کښ څخه خان ګوښه کول : (که پرما ايمان نه راوري نو
له ماخخه لري شي او مخه مي خوشی کړي). الدخان ۴۴:۲۱

۴ : د شر د مخنيوي له پاره له کينه کښ سره بېښکنه : (د بدی مخه په
نبکي سره ونیسه). فصلت ۱۱:۴۳

خلکو سره نېټ چلپرده

پیغمبر(ﷺ) وايي : ((بېشکه بنده د خپلوبنوا خلاقوله امله د روژه تي او
تهجد کوونکي مقام ته رسیروي)).

په بل حدیث کي وايي : ((ایا زه په تاسوکي درته هغه خلک ونه بنایم،
چي هغوي به د قیامت په ورڅه ماته دېر گران او نژدي وي، هغوي په تاسو کي د
بنوا خلاقو خبنتن دی)).

(بېشکه چي ته دېر لور خويونه لري). القلم ۶۸:۴

(خلکو سره بنې خبری وکړي). البقره ۲:۸۳

عانشه (رضي الله عنها) د رسول الله (ﷺ) د خويونوپه اړه وايی : ((د پيغمبر (ﷺ) اخلاق قرآنکريم و)). بنه اخلاق اوښکلی مزاج هغه چاته چي الله پاک خير غوبشتني وي یوبيرني نعمت دی، خو تبزي- ژرمېدل - یو روان عداب دی .

د بي خوبی او فکري ستومانی درمل

څوک چي په بي خوبی اخته شي، نو څه به کوي ؟

۱ : شرعی او مسنونه اذکار: (خبرشئ ! یواحی د الله په ذكرسره زironه قرارېږي). الرَّعْد ۲۸:۱۳

۲ : د سختني اړتیا پرته د ورځي خوب پرپېنودل : (موږ ورځ د کاراو ژوند له پاره پیدا کړي ده). النَّبَا ۷۸:۱۱

۳ : د خوب تر وخته لوستل اوليکل کول : (ووايیه ای ربه علم می را دېر کړي). طه ۲۰:۱۱۴

۴ : په ورځ کې په یوه ګټورکارباندي بدن ستري کول: (ورځ یې د ګرځدو له پاره پیدا کړي ده). الفرقان ۲۵:۴۷

۵ : د وېښوونکي او خوب تښتونکي څښاک لکه چای او قهوی کمول.

شاعر وايی : موږ خپلو ملګرو ته د شپو د اوږدوالي فرياد وکر، هغوي موږ ته وویل، زموږ شپې خو دېږي لنډي دي دا له دي امله چي خوب د هغوي ستريگي د پوره ډاډ اوېقین له امله پټوي اومور ته د ګناهونو له امله خوب نه راخي.

د ګناه تريخوالی د طاعت دخوبوالي، د ايمان د خوبني او د نېکمرغۍ له خوند سره مخالف دي . ابن تيميه (رحمه الله) وايی : ګناهونه زironه د توحيد په فضا کي له چکرو هلوڅخه ايساروی. (ورته ووايیه - ای پيغمبره - چي تاسو ډفرت په هغونېبانوکي فکر وکړئ، چي په ځمکه اوأسمانوونو کي دي). یونس ۱۰:۱۰

د گناهونوبدي پايلى

۱ : د بندە او الله تعالى په منځ کي پرده او حجاب . (نه ! هېڭلە نه،
کافران به دخپل رب له لیدنى څخه به د قیامت په ورځ محروم وي).
المطففين ۱۵:۸۳

۲ : ګناه بندە له خپل خالق سره نا اشنا کوي . شاعروايي : کله چي د
بندە عمل خراب شي، نو ورسره ګومانونه يې هم خراب شي .

۳ : دوامداره پرېشانی : (د هفوی د - نفاق- هغه ودانی چي د دوى په
زironو کي يې شک او ګومان پيدا کري د تل له پاره شتون ولري ترڅوچي زironو
يې توبه توبه شي). التوبه ۹:۱۱۰

۴ : وپره او تشویش : (مور به دېر ژر د کافرانو په زironو کي دار
واچوو، ځکه چي هفوی له الله تعالى سره شريك نیولی و) آل عمران ۳:۱۵۱

۵ : د ژوند سختي او تنگلاسي : (نو بېشكه په دنیا کي به ورته ژوند
تنگ وي). طه ۲۰:۱۲۴

۶ : د زړه سختي او تياره : (دهفوی زironو موکلک کړل). المائدہ ۵:۱۳

۷ : د مخ تورېدل او د تندی ګونځی : (د چا چي دقیامت په ورځ مخ
تور شو، هفوی ته به وویل شي چي ایا تاسوکفرکړي و؟). آل عمران ۳:۱۰۶

۸ : د خلکوبه ورڅه په زironو کي کرکه پېداشي: ((تاسو په ځمکه کي
د الله ګواهان یاست)) .

۹ : په روزی کي لبواли : (که بنی اسرائیلو پر تورات، انجلیل او هغه
قرآن چي اوس ورته د رب له لوري نازل شوی دی عمل کړي واي، نو پاس - له
اسمان - او لاندی - دحکمکي - له خواځخه به يې خوراک کولای). المائدہ ۵:۶۶

۱۰ : د رحمان ذات غصب، دایمان کمزوري، دغمونواو غمیزو دېرېدل:
(نوځکه هفوی د یوه غصب له پاسه پربل غصب اخته شول). البقره ۲:۹۰

(د خپلو کرنو له امله يې پر زironوباندي زنگ پراته دی). المطففين ۳:۸۴

(هغوي وايي چي زموږ زړونه په پردو کي تاو دي). البقره ۲:۸۸

روزی پسي گرځه خو حرص مه کوه

په خنډه کي چېنجي ته الله تعالى روزي ورکوي : (په حمکه کي چي څومره خوځنډه دي د هغوي د تولود روزي ذمه پرالله ده). هود ۱۱:۶

غفور او شکور ذات مرغانو ته په خاله کي روزي ورکوي، حدیث شریف دی چي : ((که تاسو پر الله باندي سم باور وکړي نو تاسو ته به روزي درکري له څرنګه چي مرغانوته روزي ورکوي، سهارله څلواخاڅخه خالي ګپده روانۍږي او مابڼام بېرته ماره راګړخي)).

ماهي ته په اوږوکي همدا د حمکي او اسمانونو رب روزي ورکوي : (الله روزي ورکوي خوهغه ته روزي نه ورکول کېږي). الانعام ۶:۱۴

ته خو له چېنجي، مرغى او ماھي څخه هوښيار بي، نوخپلي روزي ته مه خفه کېوہ . زه دېر داسي کسان پېژنم چي د نېستي، مزاج خرابي او پرېشاني یواخینې لامل بي همدا دي، چي هغوي له الله تعالى څخه لري پاتي شوي دي . په همدا ډول کسانو کي به یو تن وګوري چي یوہ ورخ به بنه شتمن، روزي بي بنه پراخه، په بدن روغ او د الله تعالى په نعمتونو کي به یي ژوند وي، خو له دي سره سره به یي هم د الله (ﷺ) له بندګي څخه سرغونه پیل کړي وي، د الله تعالى بندګي او اطاعت ته به یي شاکري وي، په لمانه کي به یي بي پروابي شروع کري وي، لوی لوی ګانو هونه به کوي، نو په نتیجه کي به الله تعالى له دوى څخه د بدن روغتیا او دروزی پراخی واخلي په فقر، پرېشاني او غمونو کي به یي اخته کري او ورخ په ورخ به یي ژوند تریخیري، له یوه کراوه به خلاص نه وي چي پر بل به اخته شي .

(چا چي زماله دين څخه مخ واړو، نود هغه ژوند به تنک وي). طه ۲۰:۱۲۴

(داځکه چي الله پرچا لوريښه وکړي ترهغې یي بېرته تري نه اخلي، ترڅوچي هغوي یي پرڅلواخاټونو- د ناشکری - په سبب بدل نه کړي). الانفال ۸:۵۳

(کومه غمیزه - کراو- چي تاسوته در ورسپدە، نوستاسو د خپلولاسونو
د کینو پايلە، او الله له بېرو گناھونو خخە تېرىرىي). الشورى ۳۰:۴۲

(ای پېغىبرە ! ووايە چي ماتە وحى شوي دە، چي كە هفوى د اسلام پە
لارە سە شۇل، نومۇر بە يى هرومۇر پە بېرو او بۇ خىوبە كېو). الجن ۱۶:۷۲

يو شاعر وايى : ايا تە د لىلا پەر حال ئازى؟ حال دا چي هەنە هەدا تا پە
خپلە وژلى دە ! نو اى قاتل عاشقە دارو دى شە !

اهدىاالصراط المستقيم د لارىبۇونى راز دى

نه بە نېكمىرغى تە برابىشى، نه بە يى بىامومى، نه بە يى پە خوند پوه
شى، پىرتە لە هەنە چا چى پېرەنگە نېغە لار روان شى د كومى لارى پە يوھ خىنە كى
چى مور مۇھە (ﷺ) پېرىنى يو او پە بلە خىنە كى بى د تلىپاتۇ نەعەنۇنە جىتنە دى .

(ھرومۇر بە ورتە مۇرەنگە لارە وېتىاپىو). النساء ۶۸:۴

خو د دغى نېغى لارى لاروى بە ھلتە نېكمىرغە شى، چى د خپلى بىنى
پايلى او د خپل رب د بنو ژمنوپە إىرە دادە وي، دخپل رب پە فيصلو خوبىن وي، د
دغى لارى پە تاكلۇ يى زىرە دادە او پە دى عقىدە وي، چى دى د دغى نېغى لارى
پە موندلۇ كى داسى لارىپۇ لرى، چى هەنە لە هر دۈل گناھونو اۋيدۇ صقۇنۇ خە
پاك انسان دى، لە خپل خانە خېرى نە كوي، د بېلارو پەر لارە نە خى، خېرى بىي
تۈل مخلوق تە حجت او دليل دى، الله تعالى لە هر دۈل شىطانى وسوسو او انسانى
تېرىپتو خەنخۇرلى دى : (د ھەرامخى او شاتە خارونكى پېرىنىتى دى، چى د
الله (ﷺ) پە حكم سرە يى سانتە كوي). الرعد ۱۱:۱۳

د دى لارى لاروى خەكە د نېكمىرغى احساس كوي، چى پە دى
نظراو عقىدە دى چى د عبادت كولو ور حق ذات او پە مخ كى يى بىنە لارىبۇونە شتە
دى، پە لاس كى يى سېپخلى كتاب پە زىرە كى يى د اسلام رىنا، او پە فکر كى يى
يوبىنە نصىحە كۈونكى لرى او لە دى سرە سرە تىل د الله تعالى پە طاعت كى
بوخت او د خير پە كار كى گىرنىدى وي . (دا د الله پاك لارىبۇونە دە چى پە
خپلوبىندە گانوکى يى چاتە خوبىنە شى لار ورتە پېرى بىتىاپىي). الأنعام ۸۸:۶

شاعر وايي : اى زما د لاري ملګريه ! هفو تيارو ته چي تياري ويل
 کېري چېرتە دی، بېشكە زما په زره کي خود الله تعالى نور- اسلام - شته او دا
 هغه څه دی چې زدې بی گورم . (صراط المستقیم) په حقیقت کي دوه لاري دی، یوه
 معنوی او بله حسی - بنکاره - لار، معنوی لار د ایمان او هدایت لار ده او حسی
 لارهغه د صراط پول دی، چې د جهنم له پاسه اپښوول شوی دی . د ایمان لار
 هغه ده چې د فاني دنیا پر سرتبره شوی او د نفسی غوبینتو او شهونوله
 اغزوځخه ډکه او د آخرت لارهغه ده، چې د جهنم له پاسه تپره شوی او د بوټي په
 څېر اغزی لري، نوخوک چې پر دنیوي لار له ایمان سره تپر شو، هغه به د آخرت
 د صراط په پول هم تپریوري، چاچي د اسلام نېغه لار و موندله او ورباندي عمل
 یې وکړ، نو بېشكە چې د هغه کس هر دوں اندېښني، غمونه او پرپاشانی به له
 منځه ولاړي شي.

لس مرغاري، هغه چاته چې پاک ژوند غواړي

- ١ : د پېشمني پرمھال د بخښني غوبینتو له پاره ناسته : (د شېپې په وروستيو شېبو کي بخښنه غواړي). آل عمران ۱۷:۳
- ٢ : د الله تعالى په قدرتونوکي فکرکول : (دعقل خاوندان د اسمانونو او ځمکو په پیدایښت کي فکرکوي). آل عمران ۱۹۱:۳
- ٣ : له نېکوڅلکو سره ناسته ولاره کول : (تسلی ورکړه خپل ځان ته له هفو څلکوسره چې سهار او ماښام خپل رب یادوی). الکھف ۲۸:۱۸
- ٤ : د الله (ﷺ) ذکر : (الله بېر بېر یاد کړی). الاحزاب ۴۱:۳۳
- ٥ : په عاجزی سره دوہ رکعته لمونځ کول : (مؤمنان هغه خلک دی چې په عاجزی سره لمونځ کوي). المؤمنون ۲۳:۲
- ٦ : په تدبیر او ژور فکر سره د قرآنکريم تلاوت : (ایا دوی په قرآنکريم کي فکر نه کوي). محمد ۴۷:۲۴
- ٧ : په سخته ګرمه ورڅ کي روژه نیول : ((زما د رضا له پاره خپل خوراک، څښاك او شهوت پرپردي)).

٨ : په پت دول خیرات ورکول : ((په پته توګه داسی صدقه ورکوي، چي کين لاس يې پربني لاس خبرنه شي)).

٩ : د مسلمان د ژوندانه له ستونزو څخه ستونزه لري کول : ((چا چي له

د يومئمن څخه په دنیا کي ستونزه لري کره، نو الله تعالى به له هغه څخه د قیامت د ورخي له سختیو څخه یوه سختی لري کري)).

١٠ : له فاني دنیاڅخه بې پروایي اوپرهبز : (د آخرت ژوند غوره او تلپاتي دی). الأعلى ١٧:٨٧

هغه لس مر غلري بشپړي شوي !!

د نوح (عليه السلام) د زوي له بدمرغى څخه یوه دا وینا وه چي : (زه به غره ته پناه یوسم چي له او بونه مې بج کري). هود ٤٣:١١

که هغه د حمکي او اسمانونو رب ته پناه وري واي، نوهغه به ورته پېر لوی، عزتمن او بنه ژغورونکي وی، او د " نمروذ " یوه بدختي دا وه چي هغه ويلی و : (زه هم ژوندي کول کوم او هم مړه کول). البقره ٢: ٤٥٨

نوهغه د دغې خبری په کولو سره د داسی یوه کميس اغوسټولوهڅه وکړه، چي څېل بي نه و او یو داسی صفت بي په زور سره څېلوه چي هغه صفت ورته روانه و، نو شرمنده، سېک او توانی شو . (الله د آخرت او دنیا په عذاب اخته کړي). النازعات ٧٩: ٢٥

د نېکمرغى گونجي یوه کلمه ده، د دی ملت میراث یو عبارت دی او د بریالیتوب جنده یوه جمله ده، دغه کلمه، عبارت او جمله تول په دی کي راتول دي، چي (لا الله الا الله محمد رسول الله) یعنی له الله تعالى پرته بل د عبادت ورڅوک نشته او محمد (ﷺ) د الله تعالى استازی دی . د دی کلمي د وبونکي نېکمرغى دا ده چي په اسمان کي به ورته وویل شي : (هغه چاچي د محمد (ﷺ) په ربښتونی راوړل شوي پیغام یقین وکړه هماځه ربښتونی پرہبزکار دی). الزمر ٣٩: ٣٣

اوپردی کلمه باندی د عمل کوونکي سعادت - نېکمرغى - دا ده، چي د تباھي، پېغور، عيب او د قیامت ورخي له اورڅخه ژغورل کړوي .

(الله به هغه کسان له عذاب نه خلاص کري، چي پرهبزکاران وو). الزمر ۶۱:۳۹ او دي کلمي ته د بلونکي نېڭمرغى داده، چي الھى مرسته به ورسره كيري، د آخرت په ورخ به بنه بدله وويسي او له کلمي سره د محبت كونكى نېڭمرغى په دي کي ده، چي د الله (ﷺ) په ورلاندى به د لوري پوري او درنېنت څښتن شي .

(بېشکە چي عزت الله، ده ھە پېغمبر او مؤمنانو لره دى)، المنافقون ۸:۶۳

بلال (رضي الله عنه) يو مريي و، خو کله يي چي دا کلمه ولوسته له بركته يي آزادي په برخه شوه : (ھفوی له تيارو خخه رينا ته راوباسي). البقره ۲:۲۵۷

خو ابولھب سره له دى چي د اوچت نسب څښتن و (هاشمی و)، د دي کلمي له ويلو خخه يي دده وکړه، نو د يوه ذليل او سپېك انسان په حیث مړشو . (الله چي چا ته د سپکولو اراده وکړي بیا بل څوک ورته عزت نشي ورکولی). الحج ۱۸:۲۲

دا کلمه داسي اكسير- يو پول خاص درمل - دى، چي د فاني بشر دېرى په سېپخلو ايماني دنگوغرونو بدلوی . (په ربینتيا سره مور دا قرآن نور او رينا ګرځولي، چي مور پري څپلو بندکانو ته لارښونه کوو). ۵۲:۴۳

تاجي آخرت ته شا کړه، نو بیا په دنيا مه خوشحالپوره، ځکه چي په دي حالت کي ټک عذاب تل ستا په لار کي وي، او د اور کړي او زولنۍ تاته سترګي غږوي : (مال مي راځخه هېڅ دفاع ونه کړه، او سلطنت - واک - مي هم له منځه ولاړ). الحافظه ۲۹-۲۸:۶۹

(بېشکە چي رب ستا په څارنځي کي دى). الفجر ۱۴:۸۹

هدارنګه ټکه چي ته له بي نيازه او واحد ذات څخه مخ ګرځوي، نو پڅپلو زامنو خوشحالی مه کوه، ځکه چي له همدغه رب څخه مخ اړول سراسر توانان، سپکوالی او شرمنده ګي ده .

(ھفوی په سپکاوي او تتكلاسي کي ګپرشول). آل عمران ۱۱۲:۳

کرني چي دی خرابي وي بیا نو مال ته مه خوشحالپوره، ځکه چي بد کارونه د وروستي پالي بربادي او د آخرت د ورځي د لغعت لامل هم دی .

(د آخرت عذاب دېر رسوا کونکى دى). فصلت ۴۱:۱۶

(ستاسو مالونه او اولادونه ماته تاسو نه را نژدی کوي، پرته له هغه چا خخه
چي ايمان يي راوي وي او نېڭ کار کوي) . سبا ۳۷:۳۴

لنده دمه

((يا حي ياقيوم برحمتك استغيث : اي د تلپاتي ژوند څښتن او قيوم ذاته
! یواخي ستا په رحمت سره له تانه مرسته غوايرم)) .

له الله تعالى خخه د دعاء په غوبنتلوكى يو نا اشنا رازپروت دی . د
حيات - ژوند - صفت د الله تول کمالی - ذاتي - صفات او د قيوميت صفت، د الله
(﴿) تول فعلي صفات له خان سره رانغاري .

له همدي امله د خينو علماووه انه "حي او قيوم" د الله تعالى اسم
اعظم ګنل کيږي، دا داسي اسم اعظم دی چي کله له الله (﴿) خخه پري غوبنتنه
وشني، نو قبلوي او هغه وركوي . بشپړ ژوند هغه دی چي له هر دوں ناروغیواو
دردونو خخه پاک وي، له همدي امله کله چي د جنتيانو ژوند جنت ته په
ننوتلوسره پوره شي، نو وروسته له هغه به ورته خفکان، پربشاني، غم او هېڅ
افت ونه رسپري، د ژوند نيمکريتا، ګرنو ته زيان رسوي او د قيوميت سره
مخالفت کوي، حکه چي د قيوميت بشپرتيا د ژوند په کمال پوري ترلي ده، نوهغه
ذات چي د بشپړاو پوره ژوند څښتن دی هېڅ مهال د کمال له صفت خخه خالي نه
وي او هغه ذات چي د (قيوميت) په صفت ستاييل شوي وي، نوهغه له هېڅ دوں
کرني خخه کمزوری نه وي، نو ويلاي شو چي د الله تعالى د کمال، حيات او
قيوميت صفتونه وسيلي ګرڅول د هغه څه په لري کولو کي چي د حيات او
افعالو مخالف دی دبرا غېرمن دي . یوشاعروايي : قسم دی چي ناخوبن شيان له
هغه اړخه نه پيدا کيږي، چي ته ورڅه په وبره کي بي، خان ورڅه ساتي، اونه
تاته خوبن شوی شيان له هغه لوري پيدا کيږي، چي ته يي هيله لري، دېره هغه څه
چي خلک تري په وبره کي دي نه پېښۍوي، نو داسي اندېښنه څه په کاردہ چي هغه
هېڅ ګټه نه لري .

له روان حال سره روانيپرە

کله چي ته يوستونزمن کار اسان وگني، نو هغه هم درته اسانپوري، اوکله چي له يوه شي نه ناهيلى شي، نو په دغه وخت كى ستا نفس ته په کار دى، چي په دى ايت سره خپله تسلى وکري : (بير ژر به الله پاك له خپلوخزانو خخه مور ته خه راگري او دههه رسول به هم لوربىنە رابانى وکري، يوازى زموږهيله يوالله ته ده). التوبه ۵۹:۹

په يوه كتاب کي مي لوستلي، چي يوه کس له کړکي خخه توب وھ، د چپ لاس په يوه گوته کي يې گوته وه د توب و هلو په وخت کي يې گوته د کړکي په يوه مېخ کي وښته، له راپرپوتو سره سم يې د لاس گوته له بېخه غوشه شوه او په لاس کي يې خلورګوتي پاتي شوي، هغه د خپل خان په اړه وايي، زه کله هم داسي فکرنه کوم چي ګواکي زما دا يو لاس خلورګوتي لري او يا دا چي ما د خپلوا گوتوله جملې خخه يوه گوته له لاسه ورکري ده، يواخي هغه مهال پوهیوم کله يې چي داغ را په زره شي، که نه نو زما چاري په بنه توګه سرته رسپيردي او نفس مي په هغه خه چي راته پېښ شول راضي دي او داسي وايم : ((دا د الله (جل جلاله) پرپکره وه اوڅه چي هغه وغواړي هماغسي کوي)) .

شاعر وايي : له اورخخه سر مه ټکوه، ټکه چي په داسي ګرنو چنایت کوونکي خوبنېري اوله سترګو خخه به اوښکي بهېري. زه يو داسي خوک پېژنم چي کين لاس يې د يوی ناروغۍ له امله له بېخه غوش شوي، خو بیا يې خپل ژوند روان کري، زامن هم لري او بنه موټروان هم دى، خپل ورخنۍ چاري بشي پرمخ بیاپي، داسي برښنې چي ګواکي الله (عليه السلام) هغه يو لاسې پيداکري دى. ((ته په هغه پېش خوبن اوسمه، چي الله تعالى در په برخه کري وي، نو ته به ترتیلولو خلکوشتمن اوسي)).

شاعر وايي : خپل نفس ته تسلی ورکره هوسا به شي، ايا اوښکي له لاسه تللى قيمتی شي بېرته راګرخولاي شي !؟

خومره د حیرانتیا خبره ده چي مور له خپل روان حالت او ژوند سره ولې ژر خان برابرولاي نشو؟ پنځوس کاله مخکي زموږ په کور کي د خورما پېزکي، د اوپو مشک "ژری" ختنې ټکوه، کاسه او کوزه وه، خوزموږ ژوند او روزگار ورسره په بنه ډول روان و، ټکه چي مور له خپله ژونده خوبن وو، خان موالاتو ته سپارلى و.

یوشاعر وايي : ته چي نفس خومره بنوشيانوته هخوي، نويه هماجه اندازه هحبيري، خوکه لبو ڻه ورکري هم فناعت کوي .

يوه ورخ د کوفي په جامع مسجد کي د دوو قبيلوتمنځ داسي شخره پېښه شوه، چي دواړو خواوو توري او غشي راواویستل، خبره دي ته ورسپده چي مرګ ڦویله رامنځته شي، په دي وخت کي يو کس له مسجد څخه ووته، چي سترمصلح او نامتوحليم "احنف بن قيس" پيداکري، گوري چي هغه په څيل کورکي مېړه لوشي او یوه داسي جامه يي اغوسټي چي لس درهم ارزښت يي هم نه درلود، د خوار او کمزوري جسم خاوند، هغه شخص "احنف بن قيس" له هغى پېښي خبرکير، خوهې خبرې پر دغه مصلح انسان هېڅ اغېز ونه کير، ان یو ويښته يي هم ونه رېپده او نه ورته وارخطا شو، ځکه چي هغه له پېښو اوستونزو سره اشنا شوی و . هغه کس ته يي وویل، ليو ارام شه ! ان شاء الله چي خيردي دا وره خبره ده، له دي وروسته ورته سباناري راوليل شو، سباناري ته داسي کېښاست چي ته به وايي گواکي هېڅ خبره نه وي پېښه شوی، په سباناري کي ورته یوه ټويه وجه ډوډي، د زيتونو تيل، مالګه او یوه پیاله او به راوليل شو، نو بسم الله يي وویل او په خواراک يي پیل وکر . له خواراک څخه وروسته يي الله (﴿) وستايه او ويي ويل د عراق غنم، د شام غوري، د دجلې او یه او د مروي مالګه دا خو د الله تعالى ستر نعمتونه دي بيا يي څلي جامي بدلي کري، امسا يي راواخيسه او د پېښي ځاي ته ورسپد، کله چي ځلك خبرشول، تولوچپلي غاري وراوړو دي کري او خبرو ته يي غوره شول، نو د روغى جوري په اړه يي څلکو ته وينا وکړه، بيا يي له هغوي څخه وغوبښتل چي خواره واره شي، له دي خبرې سره تول څلک په څلې مخه ولاړ، نښته سره او فتنه ورکه شوه . پېر څله داسي کېږي، یوخوان چي د پیوندي جامواو زور څادر څښتن وي د عزت څښتن شي .

په پورتني قېصه کي څوعبرتونه دي چي ھيني يي په لاندي دول دي، لوبيي د جامو په سبایست او ظاهري بنکلا پوري اړه نه لري، د شيانو کمبېت د بد مرغنى نښه نه ده او همدا راز د سامانونو دپروالۍ د نېکمرغى نښه نه ده .

(کله چي انسان د رب له خوا وازمایل شي، نو پالنه او پېرزوينه يي وکري بيا نو وايي چي زه رب وپاللم او کله يي چي بيا په سختي وازمایي، روزي يي ورکمه کري بيا وايي زه څيل رب سپک کرم). الفجر ۱۵-۱۶: ۸۹

د انسان ارزښت په اوچتو صفتونو او الھي ورکرو - ذهنی شتمنى - کي وي، نه په لباس او څلپي، نه یي په کور او ماني کي، بلکي د انسان دروند والي - درنښت - په پوهه، زغم او عقل کي نغښتى دى . (بېشکه په تاسو کي الله ته پړهپزگار شخص عزتمن دى) . الحجرات ۱۳:۴۹

دا خبره زموږ له موضوع سره دا تراو لري، چي نېکمرغني نه په زياتي شتمنى، نه په بنکلي ماني او سرو سپينو کي شته، بلکي په ايماندار، خوشحاله او خلانده زړه کي ده .

(د هفوی مالونه او اولادونه باید تا حیران نه کري) . التوبه ۹:۵۵

(اى پېغېبره مؤمنانوته ووايھ ! الله پېڅل فضل او رحمت سره قرآن راولپوره، نو بایدچي دوى پري خوبش شي، خکه چي دا قرآن له ټولو هفوشيانو څخه غوره دی چي هفوی بي راتولوي) . یونس ۵۷:۱۰

نوته خپل نفس الھي پربکروته په تسلیمېدو باندي اموخته کرده، ته خه کولاي شي، که پرالھي فيصلو او پرخو باندي باور ونه کري !؟ ايا ته د الله تعالى له پربکرو خڅه د حکمي تل ته کوزپدای او يا اسمان ته په زينه باندي ختلای شي؟ هېڅکله نه ! نو او س چاره څه ده ؟ چاره دا ده چي مور الله تعالى ته خان ور وسپارو او په پربکرو يې خوبن شو ! (هرچېرته چي یاست مرک به درسيوري که څه هم تاسو په بر جورو قلاګانو کي یاست) . النساء ۷۸:۴

زما په ژوند کي دېرې بده ورڅ هغه و چي داکتر راته وویل، ستا د ورور " محمد " (الله دی پري ورحبيري) لاس به له اوږدي څخه غوڅيوي، دغه خبره زما په غوريونو د تويک د ډيز په څېر بده ولکېد، خو له دی سره هم ما خپل خان فابوکر او د الله ﷺ په دغه قول مي خپل روح ارام کړي چي وايي : (هره غمیزه د الله په امر سره سرته رسیدري او څوک چي پرالله ايمان لري، نوالله پاک به يې زړه ته لارښوونه کوي) . التغابن ۱۱:۶۴

(د زغم خاوندانوته زېری ورکړه، هفوی داسي کسان دي، چي کله ورته کومه غمیزه رسیدري، نوهفوی وايي چي مور تول د الله یو او مور الله ته ورڅو) . البقره ۱۵۶:۲

نوپورتنيو ايتونوکي ارامي، داډ، پوره خوشحاله او راحت نغښت و.

پرته له دی چي تسلیم شو او باور ولرو مور بله هېچ چاره نه لرو. (آیا هفوی د یوه پربکنده کار پربکره کري ده، نوبېشکه موبر هم د خپل کاربنه پوخ تدبیرکري دى). الزخرف ۷۹:۴۲

(الله پاك پرخپل کاربنه برايسى دى). يوسف ۲۱:۱۲ (الله پاك چي كله د یوه کارپربکره کوي، نو هغه کارتە وايى (شه) هغه بىا سمدلاسە وشي). البقرة ۱۱۷:۲

"خنساء النخعية" (رضي الله عنها) ته د قادسيي په غزا کي په یوه وخت د څلورو زامنو د شهادت خبر ورکول کيري، خوهغه پرته له دی چي د الله تعالى شنا ووايى، دخپل بدار د پربکري، بني کرنى او غوري تاکنى شکرپړه اى کري، نور هېچ نه وايى، حکه چي دلتە له هغه سره د ايمان او پوخ یقين په خبر مرستندوی شتون درلود، نو لازمه ده چي له دغه دول مؤمن څخه به منه کيري، بدله ورکول کيري او په دنيا او آخرت دوازو کي به نېکمرغه وي، که په دغه غميذه کي یي دا کار نه وى کري، نو څه به یي کول؟ بله چاره یي څه وه؟ آيا قهر، خفگان، نيوکه، له منلو څخه سرغونه او په پاي کي د دنيا او آخرت بدمرغى؟! نبوي وينا ده : ((څوک چي راضي شو، نو د هغه بدله هم د الله تعالى رضا ده او که څوک ناراضه شو، نو د هغه جزا هم الهي غصب دی . دا ايت زمونب دستونزو او غميزو بنه درملنه ده چي ووايو : (مور تول د الله یو، د هغه په اختيارکي یو او بېشکه مور هغه ته ورتاونکي یو). البقرة ۱۵۶:۲

زمور پيل او پاي یواحی هماعه ذات دی، هرڅه دهغه په لاس کي دی، مور هېچ واک او توان نه لرو، مګر هغه اندازه چي د هغه خوبنې وي . شاعر وايى: زما خپل نفس چي د نورو شيانو خښتن دی په خپله له منځه تلونکي دی، نو زه به په هفو شيانو چي له منځه ولاړ شي څرنګه وژرام؟!

(د الله له ذات پرته هرشى له منځه څي). القصص ۸۸:۲۸

(بېشکه اي پېغمبره! ته مرکيري او دوى هم مره کيري). الزمر ۳۰:۳۹

که په ناخاپي توګه درته یو لیزونکي خبر راشي، اکه ستاد کورسوز بدل، د زوی مرينه، يا د مال ورکېدل، نوته باید مخکي له مخکي ورته چمتو اوسي، حکه چي په هغه وخت کي نه خفگان او نه له الهي پربکري او پرڅلېک څخه تښتنه څه ګئه رسوي، نو په کارده چي د الله تعالى امر ومني، پر وېش یي خوبن اوسي، څه چي درېپېن شول هغه ته غaire کېردي او د الله (﴿﴾) بني بدلي ته سترګي په لار اوسي، حکه چي تاته په مخ کي بله لار نشته . هو! یوه بله چاره

هم شته خوهغه بېرە بىدە لار دە، درتە وايىم پام كوه چى پرى روان نەشى! هەنە پە پېپتو كى ستاغوصە كېدل، لىزپىل، وينە پە جوش راوسىل او بى واكە كېدل دى، نو تە بە لە دغۇ تولو خە ۋە كەتە تىلاسە كرى؟؟ هېش ھە نە، بلکى موضوع سرچەپ كېرىي د الله غىصب، د خلکوقەر، د آخىت لە اجرخە بى بىرخى كېدل او درنەدە گناھ بە تر لاسە كرى، خو لە دغۇ تولو سە بىاھم درخە تىلى شى بېرتە نە راڭخى، نە بە درخە غىمىزە ورکە شى او نە بە د الله تعالى شوي پېپكىرە بېرتە ايسارە شى.

(نو دوى دى يوه وسىلە اسمان تە وغۇوي، بىبا دى پرى غوخ كرى چى دغە بېرى وشكىرىي او شخص مەشى يادى خان غرغە كرى، بىبا دى وگورى چى ايا د ھەنە ۋە مەن نى يولاي شى چى د دە قەھرىي راپارولى وي). الحج ۲۲:۱۵

مه خفه كېرە! ستا د خفغان لامى بە ژر پاي تە ورسىبىرى

ھەرخۇك مرى، ئالىم وي كە مظلوم، زورور وي كە كمزورى، شىمنى وي كە نېستىمن، داسى نە دە چى يواخى هەمدا تە بە مىركېزى، لە تانە مىخى ھەم دېرخىل مەرە شوي او لە تا نە وروستە بە ھەم مەرە كېرىي، نامتوتارىخ لېكونكى "اين بوطە" لېكلى دى، پە شەمال كى يوه ھەدىرە دە، پە هەنى كى زر- ۱۰۰۰ - پاچاھان بىنخ شوي دى، پە دغە ھەدىرە كى پر يوه تختە باندى لېكلى شوي دى، چى د پاچاھانوپە اىرە لە خاورى ھەنە پوبىنتە چى ھە شول؟ دلتە بېرى سىتىرى كىرى لە خاورو سە خاورى شوي دى.

د حيرانتىيا خبرە دا دە چى ھە شېپە اوھرسەھار مەرك د انسان پىرسەن لار وي، خو بىيا ھە انسان ورخە بى پىروا وي اوگومان كوي چى گواكى پە دغۇ نىعىتونو كى بە تىپاتى ژوند ولرى، دە لە خېل حتى بىرخېلەك ھەنە چى د دە پە خېردى ھە ساھ كېن بىرخلىك دى خان بى پامە نىولى دى . (اى خلکو! لە خېل رب نە ودارشى). الحج ۲۲:۲۲

بېشكە چى د قىامت لېزە خورا درنە دە . (خلکوتە خېل حساب نىزدى شوي دى، خوبىاھم دوى پە غەفتە كى مەخ ارىونكى دى). الانبياء ۱:۲۱

كەلە چى الله (ﷺ) مەخىنە قومونە ھلاك كېل او قېبىلى يى بىربادى كېرى او تېرى كۈونكى باندى او او سېدونكى يى ونېرول، نو الله پاك ووپىل : (اى پېغمىرى !

ایا ته له دغۇھلاك شوو قومونو څخه كوم يو گوري او يا يي هسى زىپىرىو ھم اورىي). مريم ۹۸:۱۹

شاعر وايى : ايا تاسو د "اندلس" يعني د اوسىنى اسپانىي د اوسبىدونكى پە اىرە څه خبر لرى؟ د هغۇرى پە داستانۇنۇخو اوس د لاروياتو كاروانونە چېل منزل لىدوی !!

لندە دەمە

د ستۇنزۇ د لرى كېدۇمىسىنۇنە دعاءھە دعاء ده چى دالۇھىت او ربوبيت دواړه دولە توحيدپە كى نېبىتى دى اوھم د الله تعالى د حكمت - رازپوهنى او عظمت - لويوالى - پە صفتۇنۇستايىل شوئى دى، دا دواړه صفتۇنە د الله تعالى د بشيرقدرت، رحمت، بىنېگىنى اوېخىنىنى صفتۇنوتە هم ورننوتى دى. بله دا چى الله تعالى د خمکو، اسمانۇنو او د تولومخلوقتۇپالونكى دى، نۇ دا هم د بشير ربوبيت صفت اوھم دالله (ﷺ) هغە عرش ثابتوى، چى د تول مخلوق چت اوپە تولوکى غوره مخلوق شمبىرل كىيى. لە بشير ربوبيت سره د الله (ﷺ) توحيد لازمى دى او معنا بە يى دا وي، چى ستايىنە، عبادت، محبت، درېبىت، هيلە، وېرە، لويوالى او تسلىمپىل پىرتە له الله څخه بل چا تە نە دى پە كار، اومىطلىق لويوالى د الله (ﷺ) بشيركمال ثابتوى، د ھر نقصان او سىيالى لرى كول ورخخە لازموى، د الله (ﷺ) د حلم صفت، دھغە رحمت احسان اوپىدايىنت ٿرگىندوى، او د الله تعالى لويوالى، يوالى او محبت د زىرە پوهە يا معرفت منحە راوري، چى ورسەن انسان تە دومە خوبىنى اوخوند ور پە برخە كىري، چى پە پايىلە كى د هغە پىرپاشانى، غم اوکراو لە منحە يوسي، لىكە يوھ ناروغ تە داسى يوخبر ورسىري، چى هغە يى خوشحالوي او نفس يى قوي كوي، پە ناروغ كى د ناروغى دلە منحە وiro توان پىدا كىري، نوزىرە تە خو د دغە دول روغۇتىا شتون بېر وى او غورە وي .

روحى ناقارارى څخه ئان وژغورە، ځکە چى د بد مرغى لارده

د "المسلمون" مجلى پە (٢٤٠) گىنە كى چى د (١٤١٠ هـ ق) كال پە صفر مىاشت كى خېرە شوئى، راغلى چى، اوس مەھاں د خمکى پرمخ (٢٠٠) دوھ

سوه میلیونه داسی کسان شته، چي هفوی د نفسي ناقراری په ناروغری اخته دي . دغې ناروغری نن سبا توله نږي له خطر سره مخ کري ده ! بېشمېره خلک بى خپلی او دا توپيرهم په کي نشته چي دا ناروغان د لوبدېخو هبودونو دی او که د ختيخو، شتمن دی که نېستمن، بلکي دا یوه داسی ناروغری ده چي هردیول وګري پري اخته دي، چي دېرى وختونه بى پایلي ځانوژنه وي !!

ځانوژنه خانګري خاک، نومونه، پوري او دولتونه په رسميت نه پېژني، هو! یواخي دا ناروغری له مؤمناتوڅخه وېږي، (د ايمان پر خاوند بى زور نه رسېږي). خښي شمېري خودا څرګندوي چي د دغې ناروغری قربانیان په نږي کي دوه سوه ملیونوته رسېدلې دی، خو وروستي شمېري دا څرګندوي، چي لېر ترلړه د نږي په هرو لسوکсанو کي یوتن پردازه خطرناکه ناروغری اخته دي . د دې ناروغری خطر دي کچي ته رسېدلې، چي یواخي د لور عمرکسانو ته نه پېښېږي، بلکي کله نا کله دا ناروغری د مور په ګډه کي پروت جنین - بچي - هم ګوابېسي !!

روحی نا قراری د ځانوژني دروازه ده

قرآنی ايتونه : (خپل ځانوژنه مه وژنې). النساء : ۴ : ۲۹

(په څپلوا سونو ځان مه وژنې). البقرة : ۲ : ۱۹۵

خبری رسنیو داسی رانقل کري، چي د امریکا د متعدد ولایاتو پخوانی ولسمشر "رونالد رېکن" هم د نفسي نا ارامي پر ناروغری اخته شوی او لامل بى دا بنوول شوی، چي عمری له (۷۰) کلونوڅخه اوینتی، له سختو عصبي فشارونو سره هم مخ دی او څوخله بى جراحی عمليات هم ترسره شوی دي .

(تاسو چي هرچېري یاست مرگ به دررسېږي اگر که په برجورو قلا ګانوکي هم اوسيېو). النساء : ۴ : ۷۸

سرېېره پر دي نورې پېنامتو کسان او په ځانګري توګه د همدغې ناروغری ماهر داکټران هم په دې ناروغری اخته دي . د عربی ژبي شاعر "صلاح جاهين" وايې که دا د مرگ یواحینې لامل هم ونه ګنو، نوهEDA ناروغری بلل کېږي او داسې هم ويل کېږي، چي "نابليون بونابرت" هم د همدغې ناروغری له امله په جلا

وطنى کي خپل ژوند له لاسه ورکىرى دى . (پە داسىي حال کي يى ساھ گانى و خى چى هغۇي كافران وي) . التوبه ٨٥:٩

پە دى اىرە تىل ماتەنە هەغە لمىزۇنكى خبر راپە زىرە كېرىي، چى خىرى سرچىنۇ خپور كىرى او دىنرى د زىياتو ورخپانو پە لومىرنىومخپانو كى يى پورتىنى بىرخە نىولى وە. دا خېر د هەغى جرمى مور د وحشىتاك جرم پە اىرە و، چى خپل درى ماشومان يى وزلى وو، بىبا وروستە خېرىنىد شوه چى دى پېبىسى لامل دا و، چى هەغە مېرىمن پە روھى ناروغى اختە وە او لە دى امەلە چى لە خپل او لاد سرە يى بى كېھ مىنە درلۇدە، نۇ دا وېرە ورسە پېدا شوھ چى هسى نە بېچى يى هم لە دى عذاب اوستۇزى سرە لاس او گىربوان شي، پە كۆم عذاب چى دا مېرىمن اختە شوي وە، نوھود يى وكىر چى خپل درى وارە او لادونە د هەغى پە گومان لە دەغى ناروغى خەختە دەنل لە پارە د مرگ لە لارى خوندى كىرى !! ھەمداسىي يى وكىر او بىبا وروستە يى خپل ھان ھم ووژە !!

د روغىتىيا د نېپواں سازمان لە شەمبىرە خەختە دا پە داگە خېرىندىرىي، چى دەغى سەتونزى خەطري بىنە غۇرە كىرى دە، خەكە چى پر ۱۹۷۳ ۱۹۸۱ زېرىدىز كال پە نىرى كى ۳٪ سلنە خلک پە دى ناروغى اختە وو، چى وروستە پر ۱۹۷۸ ۱۹۸۱ زېرىدىز كال دا شەمبىرە ۵٪ سلنە تە لۈرە شوھ اوخىنى خېرىنى دا ھە خېرىندىرى، چى د امریكا د وگىر پە ھەرخۇلۇرۇ كى يوکس پە دى ناروغى اختە دى !! دا پە داسىي حال کى دە چى د نفسي ناقرارى ناروغى پە اىرۇند پر ۱۹۸۱ ۱۹۸۱ زېرىدىز كال پە شىكاڭو كى د جور شوي سىمینار مشرنەزىدرلۇد، چى پە نىرى كى سل مىليونە خلک پە نفسي ناروغى اختە دى، چى اكتەر يى پە پە مختىلۇ ھەۋادۇنۇپورى تىراو لرى، حال دا چى نورى شەمبىرى بىنېي چى پە دى ناروغى د اختە وو كسانتو شەمبىر (۲۰۰) دوھ سوھ مىليونۇ تە رسپىدى دى .

(اياھغۇي نە گوري چى ھەر كال يو يادوھ خلە ازمایل كېرىي). التوبه ۱۳۶:۹

د پۇھانولە بىلى يوھ پوھ ويلى دى، لە ليمۇخخە خۇر شەربىت جور كىرى ! يو بىل وايىي، هوپىيار اوھىرك انسان هەغە نە دى چى كولاي شى خېلى مالى كېتى زىياتى كىرى، بلكى هەغە ھۇك دى چى خپل زيانونە پە كەتو بىل كىرى . (پەھغۇي بە د الله رحمت او درود وي اوھمغۇي لارمۇندونكى دى) . البقرە ۱۵۷:۲

يۇمتل دى چى وايىي : لە دېپواں سرە دەغىرى مە وەھە ! نۇنچور دا چى تە لە هەغە چا سرە كىنە مە كوه، د چا لە دېبىمنى خەختە چى تاتە خە كېتە او خىرنە

دررسیزی . شاعر وايي : كله چي ته د يوه کار توان نه لري نوهuge پرپرده، بل
داسي کار پيل كره چي ته يي توان ولري . دا متل هم ويل شوي دى چي، وره بيا
مه وره کوه . (اللہ پاک تاسوته دغم له پاسه غم درکر، ترڅوپه هغه څه غمن
نه شي، چي ستاسو له لاسه وتلي دي) . آل عمران ۱۵۳: ۳

يعني هغه کارونه چي پاي ته رسبدلي او تر سره شوي دي په کار نه دي
چي بيا تکرار شي، څكه چي په هغه سره نفسی پرپشاني او ګډوډي منخته راخي
او وخت هم په کي برباديري .

يوانګلisi متن دی، چي : د اري بور مه اره کوه، يعني د لرگي بور چي
يو خل اره شوي وي دوهم خل بي بيا مه اره کوه، څكه هغه پاي ته رسبدلي، دا
متن دوى د هغه چا په اره وايي، چي په ورو او بي ارزښتو کارونوڅان بوختوي
او د تېر وخت غمونه او کړاوونه راپه یادوی .

يو شاعر وايي : پېرداسي کاري فرصتونه شته چي کپدای شي وزگار
خلك بي د خينو کارونو په ترسره کولوسره ډاک کري، لکه، نېټک عملونه، له خلکو
سره بېټکنې، د ناروغانوپوبنته، هديرو ته تک، د جوماتونو په کارونو کي
پاملنې، له خيريه ټولنو سره د خير په کارونو کي ونده اخیستل، د کور او دفتر
ترتیب، ګټوره بدنه روزنه، کوندو، یتیمانو او بیوزلوسره مرسته او داسي نور .

(پېشكه - اي انسانه - ته خپل رب ته تر ورتک پوري هلي خلي کوي، نوله خپلو
هلوڅلوسره به هرومرو مخامخېوي) . الانشقاق ۶: ۸۴

يوشاعر وايي : ما د نېټکي او بېټکنې په څېږيل هېڅ څه ونه ليدل، چي
خوند بي خود او مخ بي بنکلى دی . تاريخ ولوله، داسي کسان به ومومى چي
هفوی غمیزو، کړاوونواو غمونوڅلي دي .

زه په د دي موضوع د څوڅېړکو په پاي کي تاته د غمڅېڅلکوپه اره
يوه لوحة دروینایم چي پري ليکل شوي دي : غمڅېڅلکو ته ګوره او خان ته تسلی
ورکړه !

شاعر وايي : ته تاريخ ولوله څكه چي عبرتونه په کي دي، له خينوڅلکو
څخه له دی امله لار ورکه ده چي هفوی د نورو له حالاتونه خبر نه دي .

(اى محمدە ! مور تاتە دېيغىمېرانو داستانونە پە بشپىرە توگە بىيانو وچى ستا زىرى پىرى دادە كىرو). ھود ۱۲۰: ۱۱

(پە رېبىنتىيا سەرە د تېرىپ دېيغىمېرانو پە قېصو كى پىندى). يوسف ۱۱۱: ۱۲

(تە ورتە دا قېصى بىيانو كېداي شي هنۇي پىرى فكروكىرى) الاعراف ۱۷۶: ۷

عمر(رضى الله عنہ) وايى : چى ھروخت پرما سەھرشي، نو د الھى فيصلو پە اىرە لە خوبىنى پرتە نورھېڭ مقصىد نە لرم . د شعر يو بىت دى : چېرتە چى د مصىبىتونو خوبىنە وي ما دى ھلتە وغۇرخۇي ئۆكە چى زە پە شجاعت يا زىرورتوب كى روزل شۇي يم . مطلب دا چى زە پەرالھى پەپكىرخوبىش يم، كە ھەنھ خوبى وي اوکە ترخى .

يو دينپوه وايى : زە د دى پردا نە لرم چى پە دوو سېرلىق كى پر كوم يوه سېپورشم، كە نېستى وي صبر پرى كوم، اوکە شىتمىي وي نوشىركە پرى وباسىم .

د نومىيالى شاعر "ابوذويپ الھزلى" اتە زامن پە يوه كال كى د وبا ناروغى لە املە مەرە شول، خوهەنەھ بىي صبىرى ونه كە، بلکى د ايمان لە غۇشىنتى سەرە بىي دالله تعالىي فيصلى تە خان وسېپارە، د غمىزى پە اىرە بىي داسى ووپىل : زە پە خېل قوت اوستاقامت سەرە غوايرم خېلۇھەغۇدىمناتۇتە، چى پرما خوبىسىرى دا ورېنپىم چى زە د زمانى ستۇنزو تە ھېڭىلە غايرە نېبدەم، او كەنھ چى مرگ خېلى منگولى خېنى كىرى، نو تە بە وگورى چى لە دى وروستە بىياھىخ تۈويذ ئۆتكە نەرسوی . (غمىزە ھېڭىلە د الله لە امرە پرتە نەپېنپىري). التغانب ۱۱: ۶۴

كەنھ چى اپن عباس (رضى الله عنہ) د سترگۇ ليد لە لاسە ورکىر، نوھانتە د تسل پە خاطروايى : كە الله تعالىي زماد سترگو نور- لىد- اخىستى دى نوخىرىدى، ئۆكە چى زما پە زىرى كى نور شتە، زما زىرى ھېرىك اوھوبىياردى او عقل مى كۈرۈنە دى او پە خولە كى مى د تورى پە ھېر مشهورە غۇخۇونكى ژېھ شتە . يىعنى هەنھ پە دى وينى سەرە خان تە داد ورگوی چى كە الله (ﷺ) ورخخە لۈچە كم كرى دى، خو پەر خائى بىي لە نورو دېرىونەمەن تۇنۇ خە برخمن دى . د عروة بن زبیر(رضى الله عنہ) لە بدن چەخە پە يوه ورخ كى يوه پېشە ھەم غۇخە شوھ او يۈزۈي بىي ھە وفات شو، نو هەنھ ووپىل : اى الله تە د حمد او شا وير بىي، كە تا راخخە واخىستىل، نو پەر خائى دى دېرىشىان راکىرى دى، كە مصىبىت دى رارسولى، نو پەرخائى دى

روغتیاهم راپه برخه کېرى دە، تاراتە څلوراندامونه راکىرى وو، چى لە هفوځخه دى يو واخىست او څلور زامن دى را کېرى وو، خو يو تاراخه واخىست.

(د صېرپه بدل کي يى جنت او د وربېشمۇ كالى ورکىل). الانسان ۱۲:۷۶

(د هغه صېرلە املە دى پرتاسو روغتیا وي، چى تاسو زعملی و). الزعد ۲۴:۱۳

کله چى د "درید" ورور "عبدالله بن الصمة" شهيد شو، نو "درید" په خو بېتونو کي خان ته د دى غمizi لە املە تسلی او داد ورکوي، لومرىي يادونه کوي چى لە خپل ورورځخه يى د خپل توان په اندازه دفاع وکره، خو لە الهى فيصللى او قضا سره څه حيله او چل گئه نه لري، نو د شعر په زېه وايى : ما لە هغه څخه د دېنمن د اسوونه په مقابل کي د توري او غشو په ذريعه ترهفه مهالله دفاع وکره، چى د دېنمن اسوونه په شاشول او دېنمن ته د سختي ماتى مرگ او ژروبلى د وراريولو له كبله زه دهفوئي په تکه توره وينه کي کىرشوم، دهفعه چاپه څېر و جنگىدم، چى پرڅپل ورور باندى په خپله ماتم کوي او په دى عقیده وي، چى انسان همبېشه ژوندى نه شي پاتى کېدى، ما خپل درد او خفگان په دى قراركىر چى ما هغه ته هېڅکله نه وو ويلى چى ته دروغ وايى او چى زما په توان څه پوره هېڅکله مى هم لە هغه څخه نه دى سېمولي .

شافعى (رحمه الله) غمڅلپو ته وايى : ورخى پرپيرده هغه څه وکرى څرنګه يى چى خوبىه وي، کله چى کومه الهى پرپکرە وشوه، نو هغه د زرە لە کومى ومنه، کله چى د کوم قوم په حمکه څه الهى فيصله منحثه راغله، نوبىا هغه نه کومه حمکه او نه يى کوم اسمان ايسارولى شي .

شاعر وايى : بېرى وختونه پرتا داسى غمizi او ستونزى راغلى، چى په هغو کي الله تعالى تاته خيرغونېتى، خوتە ناراضه وي ... بېرڅله موره له مرگ څخه وېرېدى يو، خوبىا هم موره مړه نه شو. بېرڅله موره د يوی غمizi او ستونزى اتكل کرى چى دا به وروستى پرپکرە وي، خو ګورو چى بىيا پېل شي زوروه هم وي او دوامداره هم . بېرڅله داسى هم شوي چى موره ته لارى تىڭى او ستونزمنى شوي وي، وسائل راباندى بند شوي او له هر لوري له تيارو سره مخامخ شوي يو، خو چى وروسته ګورو د الله (ﷺ) مرسته، کاميابي، خير او زېرى موپه برخه وي! (ای پېغمبره ورتە ووايە چى الله پاك موله دغواونوروسختيوخه ژغوري). الانعام ۶۴:۶

دېرخله راته دا دنیا تیاره شوي ده، حمکه له پراختیا سره سره او نفesonه راباندي راتنگ شوي، خوبیاهم په پای کي پرپمانه خیر، اسانتیا اوالهي مرسته زموږ په برخه شوي ده . {که اللہ تاتھے زیان دررسوی نوله همدغه ذات پرتھ بل هېڅ خوک یې نه شي لري کولی}. الأتعام ۱۷:۶

هغه خوک چي په دی پوهېږي، چي الله (ﷺ) پرڅلوا کرنو بنه برلاسی دی، نوهغه کس به د بل چاله کارڅخه خه ووبېږي !؟ خوک چي په دی پوه شو، چي هرڅه د الله (ﷺ) دفترت په وراندي کمزوري دي، نوهغه به له نورو کمزورو څخه ووبېږي؟ خوک چي له الله (ﷺ) څخه وبره لري، نوهغه به له نورو څخه څرنګه ووبېږي؟ حال داچې الله (ﷺ) وايي : {له هغوي څخه مه ووبېږي او یوازی له ماځخه ووبېږي}. آل عمران ۳:۱۷۵

قدرت او درنښت یواخی له الله تعالى سره دی، عزت د الله (ﷺ) ده ګه د پیغمبر او مؤمنانو له پاره دی، مرسته او زورله همدغه الله (ﷺ) سره شته او بس.

(بېشکه چي زموږ لښکري هرومره برلاسی دی). الصافات ۳۷:۱۷۳

(بېشکه موږ به هرومړ له خپلواستازو او مؤمنانو سره د دنیا په ژوند او هغه ورڅ کي هم مرسته کوو، په کومه ورڅ چي ګواهان ودرېږي}. الغافر ۴۰:۵۱

ابن کثیر(رحمه الله) په تفسیرکي یوقدسی حدیث رانقل کړي چي الله (ﷺ) وايي : ((زما دی پر خپل عزت او جلال قسم وي، که هریندې پرما باندي ځان وسپاره، نوکه حمکه او اسمانونه ورته چل هم جورکري، نو زه به ورته د حمکي او اسمان ترمنځ د وتلواړه او خلاصون پیداکړم او زمادی پرخپل عزت او جلال قسم وي، چي کوم بندې په بل چا باندي ځان وسپاري، نو هرومړو به د هغه د پښولاندي حمکه وښویوم)).

ابن تیمیه (رحمه الله) وايي چي د (لا حول ولا قوة الا بالله) په واسطه ډرانه پیټي ورل کېږي، ستري غمیزی پری ګالل کېږي اوښه حالت پري ترلاسه کېږي، نو اى انسانه !! دغه کلمه کلکه کړه، حکه دا د جنت له خزانو څخه یوه خزانه او د نېکمرغۍ یوه روښانه نښه ده، د هوسابيني بنه تړون، د سیني د پراختیا او خوبېښې بنه لاره ده .

استغفرالله ، بند قولفونه پرانيزي

ابن تيميه (رحمه الله) وايي : كله ناكله ماته يوه مسنله پېچلى شي، نو زر خله زيات او كم استغفر الله ووايم، نو الله تعالى پرهغه ستونزمنه مسنله باندى ماته پوهيدل اسان كري . (نوح (عليه السلام) وايي، قوم ته مي ووبل، له خپل رب خخه بخبننه وغوارى بېشكە چي هغه بېرزيات بخبنونكى دى). نوح ٧١ : ١٠

د فکر د ارامولو يوه لار هم له ذوالجلال رب خخه د گناهونو د بخبننى دعاء ده . بېرخلە يو زيانمن شى كتۇر شي او هەرە الھى پېبكىرە ان كە د گناه پە ارىھم وي د شرط د پورە كېدو پە حالت كى د انسان پە كېتە وي .

امام احمد(رحمه الله) پە خپل مسنن كى دا حديث رانقل كرى : ((الله تعالى د بندە پە اىھە بېش داسى پېبكىرە نە كوي، چى پە هغە كى د بندە خير نە وي .))

لە ابن تيميه (رحمه الله) خخه پە دى اىھە پوبىنتە وشوه چى ان پە گناه كى هم ؟ پە ھواب كى يى ووبل هو! خوپە دى شرط چى توبە وباسى، پېنىمانى بنكارە كرى، لە الله تعالى خخه بخبننه وغوارى او عاجزى ھرگىندا كرى .

((هغە وخت چى هغۇي پرخپلۇخانۇنۇظىم كرى و تا تە راغلى واي، لە الله نە يى بخبننه غوبىنتى واي او پېغمبىر ھم ورتە بخبننه غوبىنتى واي، نوھەرمۇرۇ بە يى الله بىنە توبە قىلۇونكى او مەھربان مۇندلى وى)). النساء ٤٤:٤

"ابوتمام" د پراخى او تىنگلاسى د ورخو پە اىھە پە شعر كى وايى: خو كلونە پە پراخى او پېمىنلى كى تېر شول، خو دومرە لىنە وو، لەكە يو خو ورخى، لە هغە خخە وروستە بىاد بېلتۈن ورخى راغلى، هغە بىيا دومرە او بىدى وي، لەكە خۇ كلونە چى تېرشوپى وي، بىيا هغە كلونە او خىل داسى تېرشول، لەكە د خوب لىدل .

((دا ورخى موبى د خلکوبە منخ كى اپورو را اپورو)). آل عمران ٣:١٤٠

((پە كومە ورخ چى قىامت ووينى داسى بە وي، لەكە پە دنیا كى يى چى يومابىنام ياسەھارتېركىرى وي)). النازعات ٧٩:٤٦

تاریخ داسی ستر خلک پېژنی او په خپلو پانو کي بی خای پرخای کېرى، چې زه ورتە گوتە په غابن پم، هغۇي بە ستونزو او غمیزۇ تە داسى ھركلى وايد لەكە د باران ڭاخكى ياد باد پىستى ڭېپى . د دغۇ توپلو خلکو پە سرکى د تۈل ئالىم سردار مەد (ﷺ) شەمبېل كېرىي، كله بىي چى ابوبكىر صديق تە پە غار كى ووپىل : ((مە خفه كېرىه الله موبى سره مل دى)) .

كە چى هەغە (ﷺ) مدینى منورى تە د هجرت پە ھود روان و، لە خپل تاپوبي ڭخە وتنو تە اىشىو و، مشركين ورپىسى وو، نو پە دغىسى حال كى ھم "سراقة" تە د روم د امپراطور "كىرى" د طلايىي بنگرو زېرى ورکوي !

يوغىيى زېرى و چى د غارخولى تە بى الھى وھى راور، ھەدا غىبىي زېرى و چى دنیا تە بى خانگىرى رازونە راۋىل، اود بىرپە غزا كى مەد (ﷺ) پە خپلە زغره كى میدان تە راوخى او وايى : (بېر ژر بە دا ۋىلە - كافران- ماتى خورى او شاتە بە تېنىتى) . القمر ٤٥:٥٤

شاھر وايى : تە چى كە د دىئمن لە تۈلىي سره مخامخىرىي، نو تە بېر زىرور بى او تاپە سختو جىگىرى د جىگىرى اتلان روزلى دى .

د أەد پە غزا كى مسلمانانوتە لە مرگ ژوپلى بېبىندۇ وروستە رسول اللە (ﷺ) خپلوا صاحبىو تە ووپىل : زماشا تە ليكە ودرېپىي، چى زه د خپل د شا ووايم، يعنى لمۇنخ وکىرم، دا وو نبوي هەمتونە چى د ستورو لە غنچى سره پەغىرى وهى او دا و نبوي ھود چى غۇرنە لېزۇرى .

"قيس بن عاصم المنقري" چى پە عربو كى مشھور حليم انسان شەمبېل كېرىي، يوه ورخ پە داسىي حال كى چى خان بى پە خادر كى رانغايرلى و لە خپل قوم سره ناست او هغۇي تە قىصە كوي، چى يوشخىص ورتە راغى او خبر بىي وركر، چى زوى دى ھەدا او س د فلانى بىنخى د زوى لە خوا ووژل شو، خوهغە لە دى سره ھەبىخ و نە خوھىدە او نە بىي خپلە قىصە و درولە، بلکى خپلە خېرى بىي پاي تە رسولە، بىيا بىي ووپىل زما زوى تە خىسل او كفن وركرى او بىيا بىي ماتە د جنائزى د لمانخە خېر راکىرى ! {پەھېزگاران پە سختىو، ناروغىو او جىگىرى كى صىبر كۆونكى وي } . البقرە ٢:١٧٧

"عکرمە بن ابى جھل" (رضي الله عنه) تە د زنکدن پرمەھال لە خپلو ملگرو سره چى زخميان وو د خېنلى او بە ورکىل شوي، نوھغە ووپىل، دا او بە فلانى تە وركرى، ملگرىي بىي ووپىل، حارث بن هشام تە بىي وركرى، دوى تۈل پە

یوه غزا کي زخميان شوي وو، په خپلوكى يي همدا او به يو بل ته استولى تردي پوري چي تول شهيدان شول او او به پاتي شوي .

شاعر وايي : کله چي هفوئ شهيدان كيري، نو د شرافت د ترلاسه کولو له پاره يي وينه په جوش راخي او له پخوا څخه لا دهفوئ له هيلوڅخه يوه هيله شهادت وه .

بل شاعر وايي : د دنيا مېرنى او یواخينى کس هغه دى، چي په دنيا کي پربل سري اعتماد نه کوي .

داسي فکر کوه چي خلک ستا په زيان دي، نه په ګته

د تینګ او پوخ عقل څښتن داسي وي چي له خلکو څخه زيان انکپري او د ګته طمعه ورڅخه نه کوي، د خپل دریخ په ټاکلو کي په نورو خلکو تکيه نه کوي، څکه چي خلک په ټولنیزبول له نورو سره په راشه درشه کي خپلي ځانګري پولی لري، د قرباني او وندی اخیستوپه اړه هفوئ یوڅرګند واتن لري چي له هغه څخه تپری نه کوي .

"حسين بن علي" (رضي الله عنه) چي د رسول الله ﷺ د لور له خوا لمسی دی ورژل کپري، خوخلک پري خوله هم نه خوخوي او نه دا پېښه غندی، بلکي چاچي شهيد کري و د خوبنۍ له امله يي تکبironه - الله اکبر- او لا الله الا الله کلمه زمزمه کوله او دهغه (رضي الله عنه) سرغوځونه يي لوی برياليتوب بللو!! شاعر په دهغه دی اړه وايي : اى د رسول الله ﷺ د لور زويه ! دوی ستا (بارک) سره داسي حال کي راور، چي په خپلو وينوکړو او دوی له دی امله چي ته يي شهيد کري وي د الله اکبر نعری وهلي، هفوئ په حقیقت کي ته نه يي ورژلی، بلکي ستا په ورژلو سره يي تکبیر او تهلیل - د توحید کلمه - ورژلی ده .

احمدبن حنبل (رحمه الله) د وخت ستر امام زندان ته راکش کپري، سخت په دورو و هل کپري، تردي چي مرگ ته نژدي و، خو چاهم خان ونه خوڅاوه .

ابن تيميه (رحمه الله) د بندې په توکه په قچره سپور مصر ته ورل کپري، خوهغه ستر تولي چي بیا يي وروسته د هغه په جنازه کي ګدون وکر په دغه وخت کي هېڅ غږګون ونه بندو، څکه چي خلک خپل ځانګري اوڅرګند حدود